

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

27. december 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer ⁽¹⁾ 27
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2396 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning 34

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2397 af 12. december 2017 om anerkendelse af erhvervs kvalifikationer for sejlads på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2398 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener ⁽¹⁾** 87

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens** 96

(1) EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2394

af 12. december 2017

om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽³⁾ indfører harmoniserede regler og procedurer for at lette samarbejdet mellem de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om grænseoverskridende forbrugerbeskyttelse. I henhold til artikel 21a i forordning (EF) nr. 2006/2004 skal der foretages en revision af effektiviteten af nævnte forordning og dens operationelle mekanismer. Efter en sådan revision konkluderede Kommissionen, at forordning (EF) nr. 2006/2004 ikke er tilstrækkelig til effektivt at håndtere udfordringerne for håndhævelse på det indre marked, herunder det digitale indre markeds udfordringer.
- (2) I Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015, »En strategi for et digitalt indre marked i EU«, blev behovet for at styrke forbrugernes tillid gennem hurtigere, mere fleksibel og ensartet håndhævelse af forbrugerreglerne fastlagt som en af prioriteterne i denne strategi. I Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2015, »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne«, blev det gentaget, at håndhævelsen af Unionens forbrugerbeskyttelseslovgivning bør styrkes yderligere gennem revision af forordning (EF) nr. 2006/2004.
- (3) Den ineffektive håndhævelse i sager om grænseoverskridende overtrædelser, herunder overtrædelser i det digitale miljø, gør det muligt for erhvervsdrivende at undvige håndhævelse ved at flytte inden for Unionen. Den medfører også konkurrenceforvriddning for lovlige erhvervsdrivende, der driver virksomhed enten i hjemlandet eller på tværs af grænserne, online eller offline, og skader dermed direkte forbrugerne og undergraver forbrugertilliden til grænseoverskridende transaktioner og det indre marked. Der er derfor behov for en højere grad af harmonisering, der omfatter effektivt håndhævelsessamarbejde mellem de kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder, med henblik på at opdage og undersøge overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og kræve dem bragt til ophør eller forbyde dem.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 100.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.11.2017.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

- (4) Med forordning (EF) nr. 2006/2004 blev der indført et netværk af kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder i hele Unionen. Det er nødvendigt med effektiv koordinering mellem de forskellige kompetente myndigheder, der deltager i dette netværk, såvel som effektiv koordinering blandt andre offentlige myndigheder på medlemsstatsplan. Det centrale forbindelseskontors koordinerende rolle bør overlades til en offentlig myndighed i hver medlemsstat. Denne myndighed bør have tilstrækkelige beføjelser og de nødvendige ressourcer til at varetage denne vigtige rolle. Hver medlemsstat opfordres til at udpege en af de kompetente myndigheder til centralt forbindelseskontor i medfør af denne forordning.
- (5) Forbrugerne bør også beskyttes mod overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og som allerede er ophørt, men hvis skadelige virkninger kan fortsætte. De kompetente myndigheder bør have de nødvendige minimumsbeføjelser til at undersøge sådanne overtrædelser og kræve dem bragt til ophør eller forbyde dem i fremtiden for at undgå, at de gentages, hvorved der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
- (6) De kompetente myndigheder bør have et minimum af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser med henblik på at anvende denne forordning, at samarbejde hurtigere og mere effektivt med hinanden og at afskrække erhvervsdrivende fra at begå overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Disse beføjelser bør være tilstrækkelige til effektivt at håndtere de håndhævelsesmæssige udfordringer i forbindelse med e-handel og det digitale miljø og til at forhindre erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, i at udnytte huller i håndhævelsesordningen ved at flytte til medlemsstater, hvis kompetente myndigheder ikke er i stand til at håndtere ulovlige forretningsmetoder. Disse beføjelser bør gøre det muligt for medlemsstaterne at sikre, at de nødvendige oplysninger og bevismateriale lovligt kan udveksles mellem de kompetente myndigheder, for at opnå effektiv håndhævelse på samme niveau i alle medlemsstaterne.
- (7) Hver medlemsstat bør sikre, at alle kompetente myndigheder inden for dens jurisdiktion har alle de minimumsbeføjelser, der er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af denne forordning. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne beslutte ikke at tildele alle beføjelserne til hver kompetent myndighed, forudsat at hver af disse beføjelser kan udøves effektivt og i nødvendigt omfang i forbindelse med enhver overtrædelse, der er omfattet af denne forordning. Medlemsstaterne bør også i overensstemmelse med denne forordning kunne beslutte at overdrage visse opgaver til udpegede organer eller at give kompetente myndigheder beføjelse til at høre forbrugerorganisationer, erhvervs sammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af en erhvervsdrivendes foreslåede tilsagn for at bringe en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, til ophør. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke være forpligtet til at inddrage udpegede organer i anvendelsen af denne forordning eller til at åbne mulighed for at høre forbrugerorganisationer, erhvervs sammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af foreslåede tilsagn i forbindelse med at bringe en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, til ophør.
- (8) Kompetente myndigheder bør kunne indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ, hvis de bliver bekendt med overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, på andre måder end ved forbrugerklager.
- (9) Kompetente myndigheder bør have adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger, der vedrører genstanden for en undersøgelse eller samordnede undersøgelser af et forbrugermarked («kontrolaktioner») med henblik på at klarlægge, om en overtrædelse af EU-retlige regler, der beskytter forbrugernes interesser, har fundet eller finder sted, og navnlig for at identificere den ansvarlige erhvervsdrivende, uanset hvem der er i besiddelse af de pågældende dokumenter, data eller oplysninger, og uanset deres form eller format, deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret. Kompetente myndigheder bør direkte kunne kræve, at tredjeparter i den digitale værdikæde fremlægger alt relevant bevismateriale og alle relevante data og oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾, og i overensstemmelse med lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.
- (10) Kompetente myndigheder bør kunne anmode om alle relevante oplysninger fra alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i deres medlemsstat eller fra alle fysiske eller juridiske personer, herunder f.eks. betalings-tjenesteudbydere, internetudbydere, teleoperatører, domænerregistre og -registratorer og udbydere af hostingtjenester, med henblik på at klarlægge, om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet eller finder sted.
- (11) Kompetente myndigheder bør være i stand til at foretage nødvendige kontrolbesøg på stedet, og de bør have beføjelse til at få adgang til alle lokaliteter, arealer og transportmidler, som den erhvervsdrivende, der er omfattet af kontrolbesøget, anvender som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (12) Kompetente myndigheder bør kunne anmode enhver repræsentant for eller medarbejder hos den erhvervsdrivende, der er omfattet af kontrolbesøget, om at afgive forklaring om faktiske forhold, oplysninger, data eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og bør kunne registrere den pågældende repræsentants eller medarbejders svar.
- (13) Kompetente myndigheder bør kunne kontrollere overholdelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og opnå bevis for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, herunder overtrædelser, der finder sted under eller efter køb af varer eller tjenesteydelser. Kompetente myndigheder bør derfor have beføjelse til at købe varer eller tjenesteydelser som testkøb, herunder, hvor det er nødvendigt, under skjult identitet, med henblik på at opdage overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, såsom afvisninger af at gennemføre forbrugernes ret til at ophæve en aftale i tilfælde af aftaler vedrørende fjernsalg, og på at indhente bevismateriale. Denne beføjelse bør også omfatte beføjelsen til at besigtige, observere, undersøge, demontere eller teste et produkt eller en tjenesteydelse, som er købt af den kompetente myndighed med henblik herpå. Beføjelsen til at købe varer og tjenesteydelser som testkøb vil kunne omfatte kompetente myndigheders beføjelse til at sikre tilbagebetaling af enhver betaling, der er foretaget, hvis en sådan tilbagebetaling ikke er uforholdsmæssig og i øvrigt er i overensstemmelse med EU-ret og national ret.
- (14) Navnlig i det digitale miljø bør de kompetente myndigheder kunne bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør hurtigt og effektivt, og navnlig når en erhvervsdrivende, der sælger varer eller tjenesteydelser, skjuler sin identitet eller flytter inden for Unionen eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig skade på forbrugeres kollektive interesser, bør de kompetente myndigheder kunne vedtage foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret, herunder fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade eller krav om, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugere får adgang til en onlinegrænseflade. Foreløbige foranstaltninger bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå deres mål. De kompetente myndigheder bør endvidere have beføjelse til at kræve, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugere får adgang til en onlinegrænseflade, eller til at kræve fjernelsen eller ændringen af digitalt indhold, hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe en ulovlig praksis til ophør. Sådanne foranstaltninger bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, bringes til ophør eller forbydes.
- (15) Kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med denne forordnings mål, og idet vigtigheden af de erhvervsdrivendes vilje til at handle i overensstemmelse med Unionens forbrugerbeskyttelsesret og afhjælpe følgerne af deres overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, understreges, have mulighed for at aftale tilsagn med erhvervsdrivende, der indeholder trin, som en erhvervsdrivende skal tage, og foranstaltninger, som en erhvervsdrivende skal træffe, vedrørende en overtrædelse, navnlig at bringe en overtrædelse til ophør.
- (16) Sanktioner for overtrædelser af forbrugerretten udgør en vigtig del af håndhævelsesordningen, da de har direkte betydning for, i hvilket omfang offentlig håndhævelse har afskrækkende virkning. Eftersom nationale sanktionsordninger ikke altid giver mulighed for at tage højde for den grænseoverskridende dimension af en overtrædelse, bør kompetente myndigheder som en del af deres minimumsbeføjelser have ret til at pålægge sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Det bør ikke kræves af medlemsstaterne, at de fastlægger en ny sanktionsordning for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. I stedet bør de kræve, at kompetente myndigheder anvender den gældende ordning for den samme indenlandske overtrædelse, om muligt under hensyntagen til den pågældende overtrædelses faktiske omfang og rækkevidde. I lyset af konklusionerne i Kommissionens rapport om kvalitetskontrol (fitness check) af forbruger- og markedsføringslovgivning kan det blive vurderet at være nødvendigt at styrke sanktionsniveauet for overtrædelser af EU-retlige forbrugerbeskyttelsesregler.
- (17) Forbrugere bør have ret til at gøre krav gældende for skade som følge af overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Afhængigt af sagen bør de kompetente myndigheders beføjelse til på den erhvervsdrivendes initiativ at modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra denne til gavn for forbrugere, der er blevet berørt af den påståede overtrædelse omfattet af denne forordning, eller, hvis det er relevant, til at søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende om at tilbyde passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er blevet berørt af den pågældende overtrædelse, bidrage til at fjerne de negative virkninger for forbrugere af en grænseoverskridende overtrædelse. Disse tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser kan bl.a. omfatte reparation, omlevering, prisafslag, ophævelse af aftalen eller tilbagebetaling af købesummen for varerne eller tjenesteydelserne, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt for at begrænse de negative følger af overtrædelser omfattet af denne forordning for den berørte forbruger, i overensstemmelse med kravene i EU-retten. Dette bør ikke berøre forbrugernes ret til at gøre krav gældende ved hjælp af passende retsmidler. Hvor det er relevant, bør de kompetente myndigheder på passende vis oplyse forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, om, hvordan de søger erstatning i henhold til national ret.

- (18) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser ved anvendelsen af denne forordning bør være forholdsmæssig og passende henset til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Kompetente myndigheder bør tage højde for alle sagens forhold og omstændigheder og bør vælge de bedst egnede foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere overtrædelserne, der er omfattet af denne forordning. Disse foranstaltninger bør være forholdsmæssige og effektive og have afskrækkende virkning.
- (19) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser ved anvendelsen af denne forordning bør også overholde anden EU-ret og national ret, herunder gældende retssikkerhedsgarantier og principper for de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør fortsat kunne fastsætte betingelser og begrænsninger for udøvelsen af beføjelserne i national ret i overensstemmelse med EU-retten. Hvis der f.eks. kræves forhåndstilladelse fra den berørte medlemsstats judicielle myndighed for at få adgang til fysiske eller juridiske personers lokaliteter i henhold til national ret, bør beføjelsen til at få adgang til sådanne lokaliteter kun anvendes efter, at en sådan forhåndstilladelse er blevet indhentet.
- (20) Medlemsstaterne bør kunne vælge, om de kompetente myndigheder skal udøve disse beføjelser direkte under egen deres myndighed, med bistand fra andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder, ved at give instruks til udpegede organer eller ved indbringelse for de kompetente domstole. Medlemsstaterne bør sikre, at disse beføjelser udøves effektivt og rettidigt.
- (21) Når kompetente myndigheder svarer på anmodninger, der er indgivet gennem mekanismen for gensidig bistand, bør de, hvor det er relevant, også gøre brug af andre beføjelser eller foranstaltninger, der er tillagt dem på nationalt plan, herunder beføjelsen til at rejse tiltale eller henvise sager til retsforfølgning. Det er af største betydning, at domstole og andre myndigheder, navnlig dem, der er involveret i straffesager, har de nødvendige midler og beføjelser til at samarbejde effektivt og rettidigt med de kompetente myndigheder.
- (22) Effektiviteten af mekanismen for gensidig bistand bør forbedres. Oplysninger, der anmodes om, bør gives inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, og nødvendige undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger bør vedtages rettidigt. Kompetente myndigheder bør svare på anmodninger om oplysninger og håndhævelse inden for fastsatte frister, medmindre andet aftales. Den kompetente myndigheds forpligtelser inden for mekanismen for gensidig bistand bør forblive uændrede, medmindre det er sandsynligt, at håndhævelsesiltag og administrative afgørelser truffet på nationalt plan uden for mekanismen for gensidig bistand vil sikre hurtigt og effektivt ophør af eller forbud mod overtrædelser inden for Unionen. Administrative afgørelser bør i den henseende forstås som afgørelser, der gennemfører foranstaltninger, som er truffet for at bringe overtrædelser inden for Unionen til ophør eller forbyde den. I disse særlige tilfælde bør de kompetente myndigheder være berettiget til at afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger, der er fremsat i henhold til mekanismen for gensidig bistand.
- (23) Kommissionen bør være bedre i stand til at koordinere og overvåge, hvordan mekanismen for gensidig bistand fungerer, udstede vejledning, komme med anbefalinger og afgive udtalelser til medlemsstaterne, når der opstår problemer. Kommissionen bør også være bedre i stand til effektivt og hurtigt at bistå de kompetente myndigheder med at bilægge tvister om fortolkning af deres forpligtelser, der følger af mekanismen for gensidig bistand.
- (24) Denne forordning bør fastsætte harmoniserede regler for proceduren for koordinering af undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension. Koordinerede tiltag til imødegåelse af udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension bør sikre, at kompetente myndigheder er i stand til at vælge de mest egnede og effektive redskaber til at standse disse overtrædelser og, når det er relevant, til at modtage eller søge at opnå tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra de ansvarlige erhvervsdrivende til gavn for forbrugerne.
- (25) De berørte kompetente myndigheder bør som led i et koordineret tiltag koordinere deres undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger for effektivt at håndtere den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension og for at bringe den til ophør eller forbyde den. Med henblik herpå bør der udveksles al nødvendigt bevismateriale og oplysninger mellem de kompetente myndigheder, og nødvendig bistand bør tilbydes. Kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, bør træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger på en koordineret måde med henblik på at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.

- (26) Hver kompetent myndigheds deltagelse i et koordineret tiltag, og navnlig de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som en kompetente myndighed skal træffe, bør være tilstrækkelig for effektivt at håndtere den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension. Kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, bør være forpligtet til kun at træffe de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fremskaffe alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger vedrørende den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, og til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Mangel på tilgængelige ressourcer hos den kompetente myndighed, der er berørt af denne overtrædelse, bør imidlertid ikke betragtes som en begrundelse for ikke at deltage i et koordineret tiltag.
- (27) Kompetente myndigheder berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, som deltager i et koordineret tiltag, bør kunne gennemføre nationale undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter med hensyn til samme overtrædelse og over for den samme erhvervsdrivende. Samtidig bør den kompetente myndigheds forpligtelse til sammen med andre kompetente myndigheder, der er berørt af overtrædelsen, at koordinere sine undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter inden for rammerne af det koordinerede tiltag imidlertid stadig være gældende, medmindre det er sandsynligt, at håndhævels tiltag og administrative afgørelser, der træffes på nationalt plan uden for rammerne af det koordinerede tiltag, vil sikre, at en udbredt overtrædelse eller udbredt overtrædelse med EU-dimension hurtigt og effektivt bringes til ophør eller forbydes. Administrative afgørelser bør i den henseende forstås som afgørelser, der gennemfører de foranstaltninger, som er truffet for at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. I disse særlige tilfælde bør de kompetente myndigheder have ret til at afslå at deltage i det koordinerede tiltag.
- (28) Er der en begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse, bør de kompetente myndigheder, der er berørt af denne udbredte overtrædelse, efter aftale iværksætte et koordineret tiltag. For at fastlægge, hvilke kompetente myndigheder der er berørt af en udbredt overtrædelse, bør der tages hensyn til alle overtrædelsens relevante aspekter og navnlig hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl, hvor den erhvervsdrivendes aktiver befinder sig, hvor de forbrugere, der har lidt skade som følge af den påståede overtrædelse, befinder sig, og beliggenheden af den erhvervsdrivendes salgssteder, dvs. butikker og websteder.
- (29) Kommissionen bør arbejde tættere sammen med medlemsstaterne for at forhindre, at der finder omfattende overtrædelser sted. Kommissionen bør derfor underrette kompetente myndigheder, hvis den har mistanke om eventuelle overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Hvis Kommissionen f.eks. ved at overvåge kompetente myndigheders varslinger har begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse med EU-dimension har fundet sted, bør den gennem de kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den påståede overtrædelse, underrette medlemsstaterne og i underretningen give en begrundelse for et eventuelt koordineret tiltag. Berørte kompetente myndigheder bør på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, foretage passende undersøgelser. De bør underrette de andre kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen om resultaterne af deres undersøgelser. Hvis de berørte kompetente myndigheder konkluderer, at sådanne undersøgelser viser, at en overtrædelse muligvis finder sted, bør de påbegynde det koordinerede tiltag ved at træffe de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Et koordineret tiltag med henblik på at håndtere en udbredt overtrædelse med EU-dimension bør altid koordineres af Kommissionen. Hvis det står klart, at en medlemsstat er berørt af denne overtrædelse, bør den deltage i et koordineret tiltag for at bidrage til at indsamle alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger vedrørende overtrædelsen og til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. For så vidt angår håndhævelsesforanstaltningerne bør straffesager og andre retssager i medlemsstaterne ikke berøres af anvendelsen af denne forordning. Princippet om *ne bis in idem* bør overholdes. Hvis den samme erhvervsdrivende gentager samme handling eller undladelse, der udgjorde en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, som allerede har været genstand for håndhævelsesprocedurer, der bevirkede, at overtrædelsen blev bragt til ophør eller blev forbudt, bør det imidlertid anses for en ny overtrædelse, og de kompetente myndigheder bør gribe ind over for den.
- (30) Berørte kompetente myndigheder bør træffe de undersøgelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge detaljerne vedrørende den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, og navnlig den erhvervsdrivendes identitet, den erhvervsdrivendes handlinger eller undladelser og overtrædelsens virkninger. De kompetente myndigheder bør træffe håndhævelsesforanstaltninger baseret på undersøgelsens resultat. Når det er relevant, bør undersøgelsens resultat og vurderingen af den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension fremlægges i en fælles holdning, som de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, når til enighed om, og som bør rettes til den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for denne overtrædelse. Den fælles holdning bør ikke udgøre en bindende afgørelse fra de kompetente myndigheder. Den bør imidlertid give adressaten mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.

- (31) I forbindelse med udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension bør retten til et forsvar for de erhvervsdrivende respekteres. Dette kræver navnlig, at den erhvervsdrivende har ret til at blive hørt og til under sagen at benytte det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl. Det er også vigtigt at sikre overholdelse af EU-retten om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger.
- (32) De berørte kompetente myndigheder bør inden for deres jurisdiktion træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger. Virkningerne af udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension er imidlertid ikke begrænset til en enkelt medlemsstat. Derfor er det nødvendigt med koordinerede tiltag mellem de kompetente myndigheder for at håndtere disse overtrædelser og bringe dem til ophør eller forbyde dem.
- (33) Den effektive opdagelse af overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, bør understøttes ved udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen i form af varslinger, hvis der er begrundet mistanke om sådanne overtrædelser. Kommissionen bør koordinere funktionsmåden af udveksling af oplysninger.
- (34) Forbrugerorganisationer spiller en væsentlig rolle ved at informere forbrugere om deres rettigheder og oplyse dem og beskytte deres interesser, herunder i forbindelse med bilæggelsen af tvister. Forbrugere bør tilskyndes til at samarbejde med de kompetente myndigheder om at styrke anvendelsen af denne forordning.
- (35) Forbrugerorganisationer og, hvor det er relevant, erhvervs sammenslutninger bør gives adgang til at underrette de kompetente myndigheder om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og at udveksle de oplysninger med dem, som er nødvendige for at opdage, undersøge og standse overtrædelser, for at give deres mening til kende om undersøgelser eller overtrædelser og for at underrette kompetente myndigheder om misbrug af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.
- (36) For at sikre korrekt gennemførelse af denne forordning bør medlemsstaterne tillægge udpegede organer, europæiske forbrugercentre, forbrugerorganisationer og -sammenslutninger samt, hvor det er passende, erhvervs sammenslutninger, der har den nødvendige ekspertise, beføjelse til at udstede eksterne varslinger til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og til at give de nødvendige oplysninger, som er tilgængelige for dem. Medlemsstaterne kan have passende grunde til ikke at tillægge sådanne enheder beføjelser til at udføre disse handlinger. Hvis en medlemsstat i denne forbindelse beslutter ikke at tillade en af disse enheder at udstede eksterne varslinger, bør den give en forklaring, der begrundes dens beslutning herom.
- (37) Kontrolaktioner er en anden form for koordinering af håndhævelse, der har vist sig at være et effektivt redskab mod overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som bør opretholdes og styrkes i fremtiden for både online- og offlinesektorer. Kontrolaktioner bør navnlig foretages, hvis markedstendenser, forbrugerklager eller andre forhold tyder på, at overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, har fundet eller finder sted.
- (38) Data vedrørende forbrugerklager kan hjælpe beslutningstagere på EU- og nationalt plan med at vurdere, hvordan forbrugermarkeder fungerer, og med at opdage overtrædelser. Udveksling af sådanne data på EU-plan bør fremmes.
- (39) Det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne, i det omfang det er nødvendigt for at bidrage til at nå målet for denne forordning, underretter hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter vedrørende beskyttelse af forbrugernes interesser, herunder om deres støtte til forbrugerrepræsentanters aktiviteter, deres støtte til arbejdet i organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet og deres støtte til forbrugeres adgang til retlig prøvelse. Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen kunne gennemføre fælles aktiviteter med hensyn til udveksling af forbrugerpolitikoplysninger på de førnævnte områder.
- (40) De eksisterende udfordringer for håndhævelse går ud over Unionens grænser, og det er nødvendigt at beskytte EU-forbrugeres interesser mod erhvervsdrivende, som bevæger sig på kanten af loven, og som er baseret i tredjelande. Der bør derfor forhandles internationale aftaler med tredjelande om gensidig bistand i forbindelse med håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Disse internationale aftaler bør omfatte genstanden for denne forordning og bør forhandles på EU-plan for at sikre den bedst mulige beskyttelse af EU-forbrugere og et gnidningsløst samarbejde med tredjelande.

- (41) Oplysninger, der udveksles mellem kompetente myndigheder, bør være omfattet af strenge regler om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder for at sikre, at undersøgelser ikke kompromitteres, eller at erhvervsdrivendes rygte ikke lider urimelig skade. Kompetente myndigheder bør kun træffe afgørelse om at fremlægge sådanne oplysninger, når det i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er hensigtsmæssigt og nødvendigt under hensyntagen til almenhedens interesser, såsom offentlig sikkerhed, forbrugerbeskyttelse, folkesundhed, miljøbeskyttelse eller korrekt gennemførelse af strafferetlige undersøgelser, og på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sag.
- (42) Med henblik på at øge gennemsigtigheden i samarbejdsnetværket og for at øge bevidstheden blandt forbrugerne og den brede offentlighed bør Kommissionen hvert andet år udarbejde en oversigt over de oplysninger, statistikker og udviklingstendenser inden for håndhævelse af forbrugernet, der er indsamlet inden for håndhævelsesrammerne af det samarbejde, der er omhandlet i denne forordning, og gøre den offentligt tilgængelig.
- (43) Der bør findes effektive løsninger på udbredte overtrædelser. En ordning med udveksling af håndhævelsesprioriteter hvert andet år bør indføres for at opnå dette.
- (44) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte de praktiske og operationelle bestemmelser for den elektroniske databases funktion. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (45) Denne forordning berører ikke sektorspecifikke EU-regler om samarbejde mellem sektormyndigheder eller gældende sektorspecifikke EU-regler om kompensation til forbrugere for skader som følge af overtrædelser af disse regler. Denne forordning berører heller ikke andre samarbejdsordninger og -netværk, der er fastsat i sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning fremmer samarbejde og koordinering mellem forbrugerbeskyttelsesnetværket og netværk af tilsynsorganer og -myndigheder, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager.
- (46) Denne forordning berører ikke retten til at gøre krav på individuel eller kollektiv kompensation, som er underlagt national ret, og fastsætter ikke bestemmelser om håndhævelsen af sådanne krav.
- (47) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ bør finde anvendelse i forbindelse med denne forordning.
- (48) Denne forordning berører ikke de gældende EU-regler om beføjelserne for nationale tilsynsorganer, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Når det er hensigtsmæssigt og muligt, bør disse organer gøre brug af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til EU-retten og national ret, til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem og til at bistå de kompetente myndigheder med at gøre dette.
- (49) Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle og beføjelser i forbindelse med beskyttelsen af forbrugeres kollektive økonomiske interesser i spørgsmål vedrørende betalingskontotjenester og kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU ⁽⁶⁾.
- (50) I betragtning af de eksisterende samarbejdsmekanismer i henhold til direktiv 2014/17/EU og 2014/92/EU bør mekanismen for gensidig bistand ikke finde anvendelse på overtrædelser inden for Unionen som omhandlet i nævnte direktiver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

- (51) Denne forordning berører ikke Rådets forordning nr. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og findes i medlemsstaternes forfatnings-traditioner. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder dem, der vedrører ytringsfrihed, mediefrihed og mediernes pluralisme. Når de kompetente myndigheder udøver de minimumsbeføjelser, der er fastsat i denne forordning, bør de finde en passende balance mellem de interesser, der er beskyttet af de grundlæggende rettigheder, såsom et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, friheden til at drive en virksomhed og informationsfriheden.
- (53) Målet for denne forordning, nemlig samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for hånd-hævelse af forbrugerbeskyttelsesregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan sikre samarbejde og koordinering ved at handle alene, men kan på grund af dens territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitets-princippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (54) Forordning (EF) nr. 2006/2004 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de betingelser, hvorunder kompetente myndigheder, der af deres medlemsstater er udpeget som ansvarlige for håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, samarbejder og koordinerer tiltag med hinanden og med Kommissionen med henblik på at håndhæve disse regler og sikre et velfungerende indre marked samt forbedre beskyttelsen af forbrugeres økonomiske interesser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension, selv om disse overtrædelser er ophørt, før håndhævelse begynder eller er afsluttet.
2. Denne forordning berører ikke EU-reglerne om international privatret, navnlig regler om værneting og lovvalg.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager, navnlig Det Europæiske Retlige Netværks funktion.
4. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes opfyldelse af eventuelle yderligere forpligtelser i forbindelse med gensidig bistand med henblik på beskyttelse af forbrugeres kollektive økonomiske interesser, herunder i straffesager, der følger af andre retsakter, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler.
5. Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF ⁽²⁾.
6. Denne forordning berører ikke muligheden for at indlede yderligere offentlige eller private håndhævelsestiltag i henhold til national ret.
7. Denne forordning berører ikke relevant EU-ret vedrørende beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.
8. Denne forordning berører ikke national ret vedrørende kompensation til forbrugere for skade som følge af over-trædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.
9. Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders ret til at gennemføre undersøgelses- og håndhævel-sestiltag over for mere end én erhvervsdrivende, der begår lignende overtrædelser, der er omfattet af denne forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

10. Kapitel III i denne forordning finder ikke anvendelse på overtrædelser inden for Unionen af direktiv 2014/17/EU og 2014/92/EU.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser«: de forordninger, og de direktiver som gennemført i medlemsstaternes interne retsorden, der er anført på listen i bilaget til denne forordning
- 2) »overtrædelse inden for Unionen«: enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor:
 - a) handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted
 - b) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller
 - c) bevismateriale eller den erhvervsdrivendes aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig
- 3) »udbredt overtrædelse«:
 - a) enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i mindst to medlemsstater ud over den medlemsstat, hvor:
 - i) handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted
 - ii) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller
 - iii) bevismateriale eller den erhvervsdrivendes aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig, eller
 - b) enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade forbrugernes kollektive interesser, og som har fælles træk, herunder samme ulovlige praksis og tilsidesættelse af den samme interesse, og som begås samtidigt af den samme erhvervsdrivende i mindst tre medlemsstater
- 4) »udbredt overtrædelse med EU-dimension«: en udbredt overtrædelse, der har skadet, skader eller må antages at kunne skade forbrugernes kollektive interesser i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, der tilsammen tegner sig for mindst to tredjedele af Unionens befolkning
- 5) »overtrædelser omfattet af denne forordning«: overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension
- 6) »kompetent myndighed«: enhver offentlig myndighed, der er oprettet enten på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og som en medlemsstat har udpeget som ansvarlig for at håndhæve EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser
- 7) »centralt forbindelseskontor«: den offentlige myndighed, som er udpeget af en medlemsstat til at være ansvarlig for at koordinere anvendelsen af denne forordning i den pågældende medlemsstat
- 8) »udpeget organ«: et organ, der har legitim interesse i, at overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, bringes til ophør eller forbydes, og som er udpeget af en medlemsstat og instrueret af en kompetent myndighed med henblik på indsamling af de nødvendige oplysninger og på at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, som dette organ råder over i henhold til national ret med henblik på at bringe overtrædelserne til ophør eller forbyde dem, og som handler på vegne af denne kompetente myndighed
- 9) »bistandssøgende myndighed«: den kompetente myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand
- 10) »bistandssøgt myndighed«: den kompetente myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand
- 11) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession

- 12) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession
- 13) »forbrugerklage«: en erklæring støttet på rimeligt bevismateriale om, at en erhvervsdrivende har gjort, gør sig eller sandsynligvis vil gøre sig skyldig i en overtrædelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser
- 14) »skade på forbrugernes kollektive interesser«: faktisk eller potentiel skade på interesserne hos en række forbrugere, der er berørt af overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension
- 15) »onlinegrænseflade«: enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver forbrugere adgang til den erhvervsdrivendes varer eller tjenesteydelser
- 16) »kontrolaktioner«: samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder gennem samtidige koordinerede kontroltiltag for at kontrollere overholdelse af eller påvise overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

Artikel 4

Meddelelse af forældelsesfrister

Hvert centralt forbindelseskantor meddeler Kommissionen de forældelsesfrister, der finder anvendelse i dets egen medlemsstat, og som gælder for de i artikel 9, stk. 4, omhandlede håndhævelsesforanstaltninger. Kommissionen sammenfatter de meddelte forældelsesfrister og stiller sammenfatningen til rådighed for de kompetente myndigheder.

KAPITEL II

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG DERES BEFØJELSER

Artikel 5

Kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder og det centrale forbindelseskantor, som har ansvar for anvendelse af denne forordning.
2. De kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning som om de handler på vegne af forbrugerne i deres egen medlemsstat og på eget initiativ.
3. I hver medlemsstat er det centrale forbindelseskantor ansvarligt for koordinering af de undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter, der iværksættes af de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder, jf. artikel 6, og, hvis det er relevant, udpegede organer, vedrørende overtrædelser, der er omfattet af denne forordning.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer har de nødvendige ressourcer til anvendelsen af denne forordning, herunder tilstrækkelige budgetmæssige og andre ressourcer, ekspertise, procedurer og andre ordninger.
5. Hvis der er mere end én kompetent myndighed på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at disse kompetente myndigheders respektive opgaver er klart fastlagt, og at de samarbejder tæt med henblik på at udføre disse opgaver effektivt.

Artikel 6

Samarbejde med henblik på anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat sikrer med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning, at dens kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder og, hvis det er relevant, udpegede organer samarbejder effektivt med hinanden.
2. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 1, træffer efter anmodning fra en kompetent myndighed alle nødvendige foranstaltninger, som de har adgang til i henhold til national ret, med henblik på at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de andre offentlige myndigheder, jf. stk. 1, har de nødvendige midler og beføjelser til effektivt at kunne samarbejde med de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Disse andre offentlige myndigheder underretter regelmæssigt de kompetente myndigheder om foranstaltninger, der er truffet som led i anvendelsen af denne forordning.

*Artikel 7***Udpegede organers rolle**

1. En kompetent myndighed (»instruerende myndighed«) kan, hvor det er relevant og i overensstemmelse med dets nationale ret, give instruks til et udpeget organ om at indsamle de nødvendige oplysninger om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, eller om at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, det har adgang til i henhold til national ret, med henblik på at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Den instruerende myndighed giver kun instruks til et udpeget organ, hvis både den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed eller alle de berørte kompetente myndigheder efter høring af den bistandssøgende myndighed eller de andre kompetente myndigheder, der er berørt af overtrædelsen omfattet af denne forordning, er enige om, at det udpegede organ sandsynligvis vil indhente de nødvendige oplysninger eller sandsynligvis vil bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den på en mindst lige så effektiv måde, som den instruerende myndighed ville have gjort.
2. Hvis den bistandssøgende myndighed eller de andre berørte kompetente myndigheder, der er berørt af en overtrædelse omfattet af denne forordning, har den holdning, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter de uden ugrundet ophold skriftligt den instruerende myndighed, idet de begrunder denne holdning. Deler den instruerende myndighed ikke denne holdning, kan den henvise spørgsmålet til Kommissionen, der uden ugrundet ophold afgiver udtalelse om spørgsmålet.
3. Den instruerende myndighed er fortsat forpligtet til at indsamle de nødvendige oplysninger eller til at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, hvis:
 - a) det udpegede organ ikke indhenter de nødvendige oplysninger eller ikke uden ugrundet ophold bringer overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyder den, eller
 - b) de kompetente myndigheder, der er berørt af en overtrædelse omfattet af denne forordning, ikke er enige om, at det udpegede organ kan gives instruks i henhold til stk. 1.
4. Den instruerende myndighed træffer alle nødvendige foranstaltninger for at hindre udbredelse af oplysninger, der er omfattet af reglerne om fortrolighed, og om tavshedspligt og forretningshemmeligheder, jf. artikel 33.

*Artikel 8***Oplysninger og lister**

1. Hver medlemsstat meddeler uden ugrundet ophold Kommissionen følgende oplysninger og enhver ændring heraf:
 - a) navnene på og kontaktoplysningerne for de kompetente myndigheder, det centrale forbindelseskantor, de udpegede organer og de enheder, der udsender eksterne varslinger, i henhold til artikel 27, stk. 1, og
 - b) oplysninger om de kompetente myndigheders organisation, beføjelser og ansvar.
2. Kommissionen fører og opdaterer på sit websted en offentligt tilgængelig liste over kompetente myndigheder, centrale forbindelseskontorer, udpegede organer og enheder, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2.

*Artikel 9***De kompetente myndigheders minimumsbeføjelser**

1. Hver kompetent myndighed skal have de minimumsundersøgelles- og håndhævelsesbeføjelser, der er fastsat i denne artikels stk. 3, 4, 6 og 7, og som er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, og skal udøve disse beføjelser i overensstemmelse med artikel 10.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at tillægge alle beføjelser til hver enkelt kompetent myndighed, forudsat at enhver af disse beføjelser kan udøves effektivt og i nødvendigt omfang af mindst én kompetent myndighed i forbindelse med enhver overtrædelse, der er omfattet af denne forordning i overensstemmelse med artikel 10.
3. Kompetente myndigheder skal mindst have følgende undersøgelsesbeføjelser:
 - a) beføjelsen til at få adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger vedrørende en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, uanset form eller format og uanset deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret

- b) beføjelsen til at kræve, at alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i deres medlemsstat eller enhver fysisk eller juridisk person tilvejebringer alle relevante oplysninger, data og dokumenter, uanset form eller format og uanset deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret, med henblik på at fastslå, om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet eller finder sted, og med henblik på at fastlægge detaljerne i forbindelse med en sådan overtrædelse, herunder sporing af finansielle strømme og datastrømme, forvise sig om identiteten af personer, der er involveret i finansielle strømme og datastrømme, og forvise sig om bankkontooplysninger og ejerskab til websteder
- c) beføjelsen til at gennemføre nødvendige kontrolbesøg på stedet, herunder beføjelsen til at få adgang til alle lokaliteter, arealer og transportmidler, som den erhvervsdrivende, der er berørt af kontrolbesøget, anvender som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession, eller anmode andre offentlige myndigheder om at gøre dette, for at undersøge, beslaglægge eller tage eller få kopier af oplysninger, data eller dokumenter, uanset deres lagringsmedium, beføjelsen til at beslaglægge alle oplysninger, data eller dokumenter i et nødvendigt tidsrum og i det omfang det er nødvendigt for kontrolbesøget, beføjelsen til at anmode enhver repræsentant for eller ethvert medlem af personalet hos den erhvervsdrivende, der er berørt af kontrolbesøget, om at afgive forklaring om faktiske forhold, oplysninger, data eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og at registrere svarene
- d) beføjelsen til at købe varer eller tjenesteydelser som testkøb, om nødvendigt under skjult identitet, med henblik på at opdage overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og at indhente bevismateriale, herunder beføjelse til at besigtige, observere, undersøge, demontere eller teste varer eller tjenesteydelser.
4. Kompetente myndigheder skal mindst have følgende håndhævelsesbeføjelser:
- a) beføjelsen til at vedtage foreløbige foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for alvorlig skade på forbrugernes kollektive interesser
- b) beføjelsen til at søge at opnå eller at acceptere tilsagn fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, om at bringe overtrædelsen til ophør
- c) beføjelsen til på den erhvervsdrivendes initiativ at modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til gavn for forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, eller, hvis det er relevant, at søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende om at tilbyde passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse
- d) beføjelsen til, hvor det er relevant, ved brug af passende midler at oplyse forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, om, hvordan der kan søges erstatning i henhold til national ret
- e) beføjelsen til skriftligt at kræve, at en erhvervsdrivende bringer overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør
- f) beføjelsen til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem
- g) hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde den, og med henblik på at undgå risiko for alvorlig skade på forbrugernes kollektive interesser:
- i) beføjelsen til at fjerne indhold eller begrænse adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel til forbrugere, når de får adgang til en onlinegrænseflade
- ii) beføjelsen til at kræve, at en udbyder af hostingtjenester fjerner, umuliggør eller begrænser adgang til en onlinegrænseflade, eller
- iii) beføjelsen til, hvor det er relevant, at kræve, at domæneregistre eller -registratorer sletter et fuldt kvalificeret domænenavn, og at tillade, at den berørte kompetente myndighed registrerer det
- herunder ved at anmode en tredjepart eller en anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger.
- h) beføjelsen til at pålægge sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder, for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og for manglende efterlevelse af enhver afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, tilsagn fra en erhvervsdrivende eller anden foranstaltning, som er vedtaget i medfør af denne forordning.

Sanktionerne omhandlet i litra h) skal være effektive og forholdsmæssige og have afskrækkende virkning i overensstemmelse med kravene i EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Der skal, alt efter hvad der er relevant, navnlig tages behørigt hensyn til karakteren, alvoren og varigheden af den pågældende overtrædelse.

5. Beføjelsen til at pålægge sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder, for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse på enhver overtrædelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, hvis den relevante EU-retsakt, der er opført på listen i bilaget, indeholder bestemmelser om sanktioner. Dette berører ikke de nationale myndigheders beføjelse til i henhold til national ret at pålægge sanktioner, såsom administrative eller andre bøder, eller tvangsbøder, i tilfælde hvor de EU-retsakter, der er opført på listen i bilaget, ikke indeholder bestemmelser om sanktioner.

6. Kompetente myndigheder skal have beføjelse til at indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ med henblik på at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.

7. Kompetente myndigheder kan offentliggøre enhver endelig afgørelse, en erhvervsdrivendes tilsagn eller kendelser, der er vedtaget i henhold til denne forordning, herunder offentliggørelse af navnet på den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning.

8. Kompetente myndigheder kan, hvis det er relevant, høre forbrugerorganisationer, erhvervs sammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af de foreslåede tilsagn i forhold til at bringe overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør.

Artikel 10

Udøvelse af minimumsbeføjelser

1. De beføjelser, der er fastsat i artikel 9, udøves enten:

- a) direkte af de kompetente myndigheder under deres egen myndighed
- b) hvor det er relevant med bistand fra andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder
- c) ved at give instruks til udpegede organer, hvis det er relevant, eller
- d) ved indbringelse for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder, hvor det er relevant, ved appel, såfremt der ikke gives medhold i begæringen om at træffe den nødvendige afgørelse.

2. Gennemførelsen og udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i artikel 9, ved anvendelsen af denne forordning skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger, der vedtages ved anvendelsen af denne forordning, skal være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

Artikel 11

Anmodninger om oplysninger

1. En bistandssøgt myndighed giver efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed uden ugrundet ophold og, medmindre andet aftales, under alle omstændigheder inden for 30 dage den bistandssøgende myndighed alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om en overtrædelse inden for Unionen har fundet eller finder sted, og for at bringe en sådan overtrædelse til ophør.

2. Den bistandssøgte myndighed foretager passende og nødvendige undersøgelser eller træffer enhver anden nødvendig eller passende foranstaltning med henblik på at indsamle de oplysninger, der anmodes om. Disse undersøgelser foretages om nødvendigt med bistand fra andre offentlige myndigheder eller udpegede organer.

3. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed kan den bistandssøgte myndighed tillade, at embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed ledsager embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed under deres undersøgelser.

Artikel 12

Anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger

1. En bistandssøgt myndighed træffer efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed alle nødvendige og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe en overtrædelse inden for Unionen til ophør eller forbyde den ved at udøve de beføjelser, der er fastsat i artikel 9, og eventuelle yderligere beføjelser, som den er tillagt i henhold til national ret. Den bistandssøgte myndighed fastlægger, hvilke passende håndhævelsesforanstaltninger der er nødvendige for at bringe overtrædelsen inden for Unionen til ophør eller forbyde den, og træffer dem uden ugrundet ophold og ikke senere end seks måneder efter at have modtaget anmodningen, medmindre den bistandssøgte myndighed anfører særlige grunde for at forlænge denne periode. Når det er relevant, pålægger den bistandssøgte myndighed den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen inden for Unionen, sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder. Den bistandssøgte myndighed kan på den erhvervsdrivendes initiativ modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra denne til gavn for forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse inden for Unionen, eller, hvis det er relevant, kan søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende, der tilbyder passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse.

2. Den bistandssøgte myndighed orienterer regelmæssigt den bistandssøgende myndighed om de skridt og foranstaltninger, der er taget og truffet, og om de skridt og foranstaltninger, som den agter at tage og træffe. Den bistandssøgte myndighed benytter den i artikel 35 omhandlede elektroniske database til uden ugrundet ophold at underrette den bistandssøgende myndighed, de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og disse foranstaltningers virkning på overtrædelsen inden for Unionen, herunder følgende:

- a) om der er blevet pålagt foreløbige foranstaltninger
- b) om overtrædelsen er ophørt
- c) hvilke foranstaltninger der er blevet vedtaget, og om disse foranstaltninger er blevet gennemført
- d) i hvilket omfang forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse, er blevet tilbudt tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser.

Artikel 13

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. Den bistandssøgende myndighed giver, når den fremsætter en anmodning om gensidig bistand, alle oplysninger, der er nødvendige for at sætte den bistandssøgte myndighed i stand til at imødekomme anmodningen, herunder eventuelt nødvendigt bevismateriale, der kun kan tilvejebringes i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

2. Den bistandssøgende myndighed sender sådanne anmodninger om gensidig bistand til det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat og til det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat til orientering. Det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat videre-sender uden ugrundet ophold anmodningen til den relevante kompetente myndighed.

3. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt ved hjælp af standardformularer og fremsendes elektronisk via den elektroniske database, der er i artikel 35.

4. De berørte kompetente myndigheder aftaler, hvilke sprog der skal anvendes ved anmodninger om gensidig bistand og i alle meddelelser i forbindelse hermed.

5. Såfremt der ikke kan opnås enighed om sprog, sendes anmodningerne om gensidig bistand på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat og svarene på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat. I så fald er hver kompetent myndighed ansvarlig for de nødvendige oversættelser af de anmodninger, svar og andre dokumenter, som den modtager fra en anden kompetent myndighed.

6. Den bistandssøgte myndighed svarer både den bistandssøgende myndighed og de centrale forbindelseskontorer i den bistandssøgende myndigheds og bistandssøgte myndigheds medlemsstater direkte.

Artikel 14

Afvisning af at imødekomme en anmodning om gensidig bistand

1. En bistandssøgt myndighed kan afvise at imødekomme en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 11 i en eller flere af følgende situationer:

- a) Det står klart efter høring af den bistandssøgende myndighed, at den bistandssøgende myndighed ikke har behov for de pågældende oplysninger for at fastslå, om en overtrædelse inden for Unionen har fundet eller finder sted, eller for at fastslå, om det med rimelighed må formodes, at en sådan overtrædelse kan finde sted.
- b) Den bistandssøgende myndighed er ikke enig i, at oplysningerne er underlagt reglerne om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33.
- c) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse inden for Unionen ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte myndigheds eller den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

2. En bistandssøgt myndighed kan afvise at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12 efter høring af den bistandssøgende myndighed i en eller flere af følgende situationer:

- a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt en dom, indgået et retsforlig eller afsagt en retskendelse for den samme overtrædelse inden for Unionen og vedrørende den samme erhvervsdrivende ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat.
- b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt, eller der er allerede vedtaget en administrativ afgørelse for den samme overtrædelse inden for Unionen og vedrørende den samme erhvervsdrivende i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat, med henblik på at overtrædelsen inden for Unionen hurtigt og effektivt bringes til ophør eller forbydes.
- c) Den bistandssøgte myndighed konkluderer efter en fyldestgørende undersøgelse, at der ikke har fundet nogen overtrædelse inden for Unionen sted.
- d) Den bistandssøgte myndighed konkluderer, at den bistandssøgende myndighed ikke givet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1.
- e) Den bistandssøgte myndighed har accepteret tilsagn, som den erhvervsdrivende har foreslået, for at bringe overtrædelsen inden for Unionen til ophør inden for en bestemt frist, og denne frist er endnu ikke udløbet.

Den bistandssøgte myndighed skal dog efterkomme anmodningen om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12, hvis den erhvervsdrivende undlader at opfylde de i første afsnit, litra e), omhandlede accepterede tilsagn.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed og Kommissionen om enhver afvisning af en anmodning om gensidig bistand og giver samtidigt en begrundelse for afvisningen.

4. I tilfælde af uenighed mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed kan enten den bistandssøgende myndighed eller den bistandssøgte myndighed henvise sagen til Kommissionen, der uden ugrundet ophold afgiver en udtalelse om spørgsmålet. Hvis sagen ikke er blevet henvist til Kommissionen, kan Kommissionen desuagtet afgive en udtalelse på eget initiativ. Kommissionen kan med henblik på at afgive denne udtalelse anmode om relevante oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed.

5. Kommissionen overvåger funktionen af mekanismen for gensidig bistand, og de kompetente myndigheders overholdelse af procedurerne og fristerne for behandling af anmodninger om gensidig bistand. Kommissionen skal have adgang til anmodningerne om gensidig bistand og til oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem de bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder.

6. Kommissionen kan, hvor det er relevant, udsende vejledning og yde rådgivning til medlemsstaterne for at sikre en effektivt fungerende mekanisme for gensidig bistand.

KAPITEL IV

KOORDINEREDE UNDERSØGELSE- OG HÅNDHÆVELSESMEKANISMER FOR UDBREDTE OVERTRÆDELSER OG UDBREDTE OVERTRÆDELSER MED EU-DIMENSION

Artikel 15

Procedure for afgørelser blandt medlemsstater

I sager, der er omfattet af dette kapitel, handler de berørte kompetente myndigheder ved konsensus.

Artikel 16

Generelle principper for samarbejde

1. Når der er begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse eller en udbredt overtrædelse med EU-dimension finder sted, skal kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen uden ugrundet ophold underrette hinanden og de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, ved at udsende varslinger i henhold til artikel 26.

2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension, koordinerer de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som de træffer for at håndtere disse overtrædelser. De udveksler al nødvendigt bevismateriale og oplysninger og yder hinanden og Kommissionen al nødvendig bistand uden ugrundet ophold.
3. De kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension, sikrer, at alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger indsamles, og at der træffes alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.
4. Med forbehold af stk. 2 berører denne forordning ikke nationale undersøgelser og håndhævelsesaktiviteter, der gennemføres af kompetente myndigheder, vedrørende den samme overtrædelse begået af den samme erhvervsdrivende.
5. Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder opfordre tjenestemænd i Kommissionen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i koordinerede undersøgelser, håndhævels tiltag og andre foranstaltninger, der er omfattet af dette kapitel.

Artikel 17

Iværksættelse af koordinerede tiltag og udpegelse af koordinator

1. Er der en begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse iværksætter de kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, et koordineret tiltag, der er baseret på en aftale mellem dem. Iværksættelsen af det koordinerede tiltag meddeles uden ugrundet ophold de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen.
2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den formodede udbredte overtrædelse, udpeger en kompetent myndighed, der er berørt af den formodede udbredte overtrædelse, til koordinator. Hvis disse kompetente myndigheder ikke kan opnå enighed om denne udpegning, påtager Kommissionen sig rollen som koordinator.
3. Hvis Kommissionen har begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse med EU-dimension, underretter den uden ugrundet ophold de kompetente myndigheder og de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne påståede overtrædelse, i henhold til artikel 26. Kommissionen angiver i underretningen begrundelsen for et eventuelt koordineret tiltag. De kompetente myndigheder, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse med EU-dimension, foretager på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, passende undersøgelser. De kompetente myndigheder, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse med EU-dimension, underretter i henhold til artikel 26 de andre kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser inden for en måned efter datoen for Kommissionens underretning. Hvis disse undersøgelser viser, at en udbredt overtrædelse med EU-dimension muligvis finder sted, påbegynder de kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, det koordinerede tiltag og træffer de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 19 samt, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 20 og 21.
4. De koordinerede tiltag, der er omhandlet i stk. 3, koordineres af Kommissionen.
5. En kompetent myndighed tilslutter sig det koordinerede tiltag, hvis det under dette koordinerede tiltag viser sig, at den kompetente myndighed er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension.

Artikel 18

Grunde til afvisning af at deltage i et koordineret tiltag

1. En kompetent myndighed kan afvise at deltage i et koordineret tiltag af enhver af følgende grunde:
 - a) Der er allerede indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt retssag, der er afsagt en dom eller indgået et retsforlig vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat.
 - b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt inden udsendelsen af en af artikel 17, stk. 3, omhandlet varslings, eller der er vedtaget en administrativ afgørelse vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat for hurtigt og effektivt at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør eller forbyde den.
 - c) Efter en passende undersøgelse står det klart, at den faktiske eller potentielle virkning af den påståede udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat er ubetydelig, og at der derfor ikke er behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.
 - d) Den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension har ikke fundet sted i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat, og der er derfor ikke behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.

e) Den kompetente myndighed har accepteret tilsagn, der er foreslået af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, om at bringe denne overtrædelse til ophør i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat, og disse tilsagn er blevet opfyldt, og der er derfor ikke behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.

2. Afviser en kompetent myndighed at deltage i det koordinerede tiltag, underretter den uden ugrundet ophold Kommissionen og de andre kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, om sin beslutning, angiver begrundelsen for beslutningen og fremlægger enhver nødvendig dokumentation.

Artikel 19

Undersøelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, sikrer, at undersøgelser og kontrolbesøg gennemføres på en effektiv, virkningsfuld og koordineret måde. De skal tilstræbe at gennemføre undersøgelser og kontrolbesøg samtidigt og, i det omfang de nationale procedureregler tillader det, at anvende foreløbige foranstaltninger.

2. Mekanismen for gensidig bistand i medfør af kapitel III kan anvendes, hvis det er nødvendigt, navnlig med henblik på at indsamle nødvendigt bevismateriale og andre oplysninger fra andre medlemsstater end de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, eller for at sikre, at den pågældende erhvervsdrivende ikke omgår håndhævelsesforanstaltninger.

3. Når det er relevant, fremlægger de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte overtrædelse eller, hvor det er relevant, den udbredte overtrædelse med EU-dimension i en fælles holdning, som de indbyrdes er nået til enighed om.

4. Medmindre andet er aftalt mellem de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, meddeler koordinatoren den fælles holdning til den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension. Den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, skal have mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.

5. Når det er relevant, og uden at det berører artikel 15 eller reglerne om tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33, beslutter de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, at offentliggøre den fælles holdning eller dele heraf på deres websteder, og de kan høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger og andre berørte parter. Kommissionen offentliggør den fælles holdning eller dele heraf på sit websted efter aftale med de berørte kompetente myndigheder.

Artikel 20

Tilsagn i forbindelse med koordinerede tiltag

1. På grundlag af en fælles holdning, der vedtages i henhold til artikel 19, stk. 3, kan de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, til inden for en bestemt frist at give tilsagn om at ophøre med denne overtrædelse. Den erhvervsdrivende kan også på eget initiativ foreslå tilsagn om at ophøre med denne overtrædelse eller tilbyde tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse.

2. Når det er relevant, og uden at det berører reglerne om fortrolighed og om tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33, kan de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, offentliggøre de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, har foreslået, på deres websteder, eller Kommissionen kan, hvis det er relevant, offentliggøre de tilsagn, som den erhvervsdrivende har foreslået, på sit websted, hvis de berørte kompetente myndigheder anmoder herom. De kompetente myndigheder og Kommissionen kan høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger og andre berørte parter.

3. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, vurderer de foreslåede tilsagn og meddeler den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, resultatet af vurderingen og, hvor det er relevant, hvis den erhvervsdrivende har tilbudt at give tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser, underretter de forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af overtrædelsen. Hvis tilsagnene er forholdsmæssige og tilstrækkelige til at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør, accepterer de kompetente myndigheder disse tilsagn og fastsætter en frist for opfyldelse af tilsagnene.

4. De berørte kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, overvåger opfyldelsen af tilsagnene. De sikrer navnlig, at den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, regelmæssigt aflægger rapport til koordinatoren om, hvilke fremskridt der gøres med opfyldelsen af tilsagnene. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, kan, hvor det er relevant, høre forbrugerorganisationer og eksperter for at kontrollere, om de skridt, som den erhvervsdrivende har taget, overholder tilsagnene.

Artikel 21

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, træffer over for den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, inden for deres jurisdiktion alle de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.

Når det er relevant, pålægger de den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder. De kompetente myndigheder kan på den erhvervsdrivendes initiativ modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til gavn for de forbrugere, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse eller overtrædelse med EU-dimension, eller kan, hvis det er relevant, søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende, der tilbyder passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af overtrædelsen.

Håndhævelsesforanstaltninger er navnlig relevante, hvis:

- a) et øjeblikkeligt håndhævels tiltag er nødvendigt for hurtigt og effektivt at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den
- b) det er usandsynligt, at overtrædelsen vil ophøre som følge af de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, har foreslået
- c) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, ikke har foreslået tilsagn inden udløbet af en frist, som er fastsat af de berørte kompetente myndigheder
- d) de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, foreslog, er utilstrækkelige til at sikre, at overtrædelsen ophører, eller, hvis det er relevant, til at give de forbrugere, der har lidt skade på grund af overtrædelsen, afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser, eller
- e) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undladt at opfylde tilsagnene om at ophøre med overtrædelsen eller, hvis det er relevant, om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser over de forbrugere, der har lidt skade på grund af overtrædelsen, inden for den frist, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3.

2. Håndhævelsesforanstaltninger i medfør af stk. 1 skal træffes på en effektiv, virkningsfuld og koordineret måde for at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør eller forbyde den. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, tilstræber at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af denne overtrædelse.

Artikel 22

Afslutning af de koordinerede tiltag

1. Det koordinerede tiltag afsluttes, hvis de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, konkluderer, at den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension er ophørt eller er blevet forbudt i alle berørte medlemsstater, eller at der ikke har fundet en sådan overtrædelse sted.

2. Koordinatoren underretter uden ugrundet ophold Kommissionen og, hvor det er relevant, de kompetente myndigheder og de centrale forbindelseskontorer i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, om afslutningen af det koordinerede tiltag.

Artikel 23

Koordinatorens rolle

1. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 17 eller 29, skal navnlig:

- a) sikre, at alle de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med undersøgelsen eller håndhævels tiltaget, alt efter hvad der er relevant, og orienteres om ethvert forventet næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages

- b) koordinere og overvåge de undersøgelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning
 - c) koordinere forberedelsen og udvekslingen af alle nødvendige dokumenter mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen
 - d) holde kontakt med den erhvervsdrivende og andre parter, der er berørt af undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltningerne, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder og koordinatoren
 - e) hvor det er relevant, koordinere de berørte kompetente myndigheders vurdering, høringer og overvågning samt andre skridt, der er nødvendige for at behandle og opfylde de tilsagn, som de pågældende erhvervsdrivende har foreslået
 - f) hvor det er relevant, koordinere håndhævelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte kompetente myndigheder
 - g) koordinere anmodninger om gensidig bistand, der er fremsat af de berørte kompetente myndigheder i medfør af kapitel III.
2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for de berørte kompetente myndigheders handlinger eller undladelser, når de gør brug af de beføjelser, der er fastsat i artikel 9.
3. Hvis de koordinerede tiltag vedrører udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension af de EU-retsakter, som er omhandlet i artikel 2, stk. 10, opfordrer koordinatoren Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til at fungere som observatør.

Artikel 24

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de kompetente myndigheder i underretninger samt i alle andre meddelelser, der er omfattet af nærværende kapitel, og som er forbundet med de koordinerede tiltag og kontrolaktioner, aftales af de berørte kompetente myndigheder.
2. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de berørte kompetente myndigheder, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt den pågældende underretning eller anden meddelelse. I så fald er hver berørt kompetent myndighed om nødvendigt ansvarlig for at oversætte underretninger, meddelelser og andre dokumenter, som den modtager fra andre kompetente myndigheder.

Artikel 25

Sprogordning for kommunikation med erhvervsdrivende

I forbindelse med de procedurer, der er fastsat i dette kapitel, har den erhvervsdrivende ret til at kommunikere på det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl.

KAPITEL V

AKTIVITETER PÅ EU-PLAN

Artikel 26

Varslinger

1. En kompetent myndighed underretter uden ugrundet ophold Kommissionen, andre kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer om enhver begrundet mistanke om, at en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, og som kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater, finder sted på dens område.
2. Kommissionen underretter uden ugrundet ophold de berørte kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer om enhver begrundet mistanke om, at en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet sted.
3. Når de underretter, dvs. udsender en varslings, i henhold til stk. 1 og 2, giver de kompetente myndigheder eller Kommissionen oplysninger om den formodede overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, og navnlig, og hvis de foreligger, følgende oplysninger:
 - a) en beskrivelse af den handling eller undladelse, der udgør overtrædelsen
 - b) detaljer om den vare eller tjenesteydelse, der er berørt af overtrædelsen
 - c) navnene på de medlemsstater, der er eller kan være berørt af overtrædelsen

- d) identiteten af den eller de erhvervsdrivende, der er ansvarlig for eller mistænkes for at være ansvarlig for overtrædelsen
- e) retsgrundlaget for eventuelle tiltag med henvisning til national ret og tilsvarende bestemmelser i de EU-retsakter, der er opført i bilaget
- f) en beskrivelse af eventuelle retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med overtrædelsen og deres datoer og varighed, samt status herfor
- g) identiteten af de kompetente myndigheder, der gennemfører retssager og træffer andre foranstaltninger.

4. Når de udsender en varslings, kan den kompetente myndighed bede de kompetente myndigheder og de relevante centrale forbindelseskontorer i andre medlemsstater og Kommissionen, eller Kommissionen kan bede kompetente myndigheder og de relevante centrale forbindelseskontorer i andre medlemsstater, om på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for henholdsvis de relevante kompetente myndigheder eller Kommissionen, at undersøge, om der finder tilsvarende formodede overtrædelser sted på disse andre medlemsstaters område, eller om der allerede er truffet håndhævelsesforanstaltninger over for sådanne overtrædelser i disse medlemsstater. Disse kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen besvarer uden ugrundet ophold anmodningen.

Artikel 27

Eksterne varslinger

1. Hver medlemsstat tillægger, medmindre dette ikke ville være berettiget, udpegede organer, europæiske forbrugercentre, forbrugerorganisationer og -sammenslutninger samt, hvis det er relevant, erhvervs-sammenslutninger, der har den nødvendige ekspertise, beføjelse til at udsende en varslings til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og til at give oplysninger, der er tilgængelige for dem, jf. artikel 26, stk. 3 (»ekstern varslings«). Hver medlemsstat underretter uden ugrundet ophold Kommissionen om listen over disse enheder og om enhver ændring heraf.
2. Kommissionen tillægger, efter høring af medlemsstaterne, sammenslutninger, der repræsenterer forbrugerinteresser og, hvis det er relevant, erhvervsinteresser på EU-plan, beføjelse til at udsende eksterne varslinger.
3. De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at indlede en procedure eller træffe andre foranstaltninger som reaktion på en ekstern varslings. Enheder, der udsender eksterne varslinger, sikrer, at de meddelte oplysninger er korrekte, ajourførte og nøjagtige og retter uden ugrundet ophold oplysningerne i underretningen eller trækker dem tilbage, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 28

Udveksling af andre oplysninger, som er relevante for opdagelse af overtrædelser

I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, underretter de kompetente myndigheder via den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 35, uden ugrundet ophold Kommissionen og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om enhver foranstaltning, som de har truffet for at håndtere en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, inden for deres jurisdiktion, hvis de har mistanke om, at den pågældende overtrædelse kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater.

Artikel 29

Kontrolaktioner

1. De kompetente myndigheder kan beslutte at foretage kontrolaktioner for at kontrollere overholdelsen af eller for at opdage overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Medmindre andet aftales af de involverede kompetente myndigheder, koordineres kontrolaktioner af Kommissionen.
2. Ved gennemførelsen af kontrolaktioner kan de involverede kompetente myndigheder gøre brug af undersøgelsesbeføjelserne i artikel 9, stk. 3, og eventuelle andre beføjelser, som de er tillagt i henhold til national ret.
3. De kompetente myndigheder kan opfordre udpegede organer, tjenestemænd i Kommissionen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i kontrolaktioner.

Artikel 30

Koordinering af andre aktiviteter, der bidrager til undersøgelse og håndhævelse

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, underretter medlemsstaterne hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter på følgende områder:

- a) uddannelsen af deres embedsmænd, som beskæftiger sig med denne forordnings anvendelse
 - b) indsamlingen, klassificeringen og udvekslingen af data om forbrugerklager
 - c) udviklingen af sektorspecifikke netværk af embedsmænd
 - d) udviklingen af informations- og kommunikationsredskaber og
 - e) udviklingen af standarder, metoder og retningslinjer vedrørende denne forordnings anvendelse, hvis det er relevant.
2. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, kan medlemsstaterne koordinere og i fællesskab tilrettelægge aktiviteter på de områder, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 31

Udveksling af embedsmænd mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder kan deltage i ordninger for udveksling af embedsmænd fra andre medlemsstater for at forbedre samarbejdet. De kompetente myndigheder træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte embedsmænd fra andre medlemsstater i stand til at spille en effektiv rolle i den kompetente myndigheds aktiviteter. Med henblik herpå bemyndiges disse embedsmænd til at varetage de opgaver, som den kompetente værtsmyndighed overdrager dem, i overensstemmelse med dens medlemsstats retsregler.
2. Under udvekslingsophold har embedsmænd samme civil- og strafferetlige ansvar som den kompetente værtsmyndigheds embedsmænd. Embedsmændene fra andre medlemsstater skal overholde faglige standarder og den kompetente værtsmyndigheds relevante interne adfærdsregler. Disse adfærdsregler skal navnlig sikre beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, god forvaltningsskik og behørig overholdelse af de i artikel 33 fastsatte regler om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder.

Artikel 32

Internationalt samarbejde

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, samarbejder Unionen med tredjelande og med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, for at beskytte forbrugernes interesser. Unionen og de berørte tredjelande kan indgå aftaler, der fastsætter samarbejdsordninger, herunder indførelsen af ordninger for gensidig bistand, udvekslingen af fortrolige oplysninger og programmer for udveksling af personale.
2. Aftaler, som indgås mellem Unionen og tredjelande vedrørende samarbejde og gensidig bistand med henblik på at beskytte og fremme forbrugernes interesser, skal respektere de relevante databeskyttelsesregler, der er gældende for overførsel af personoplysninger til tredjelande.
3. Når en kompetent myndighed modtager oplysninger fra en myndighed i et tredjeland, som potentielt er relevante for kompetente myndigheder i andre medlemsstater, videregiver den disse oplysninger til de pågældende kompetente myndigheder, i det omfang dette er tilladt i henhold til eventuelle bilaterale bistandsaftaler med dette tredjeland, og i det omfang disse oplysninger er i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.
4. Oplysninger, som videregives i henhold til denne forordning, kan også videregives til en myndighed i et tredjeland af en kompetent myndighed i henhold til en bilateral bistandsaftale med dette tredjeland, såfremt der er indhentet tilladelse fra den kompetente myndighed, som oprindeligt videregav oplysningerne, og såfremt videregivelsen er i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

KAPITEL VI

FÆLLES ORDNINGER

Artikel 33

Anvendelse og offentliggørelse af oplysninger samt tavshedspligt og forretningshemmeligheder

1. Oplysninger, der indsamles af eller videregives til de kompetente myndigheder og Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, må kun anvendes til at sikre overholdelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal behandles fortroligt og må kun anvendes og offentliggøres under behørig hensyntagen til en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder forretningshemmeligheder og intellektuel ejendom.

3. De kompetente myndigheder kan dog efter høring af den kompetente myndighed, som tilvejebragte oplysningerne, offentliggøre de oplysninger, der er nødvendige

a) til at bevise overtrædelser; der er omfattet af denne forordning, eller

b) til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.

Artikel 34

Anvendelse af bevismateriale og undersøgelsesresultater

Kompetente myndigheder kan anvende alle oplysninger, dokumenter, undersøgelsesresultater, erklæringer, bekræftede genpartier og efterretninger som bevismateriale på samme måde som tilsvarende dokumenter, der erhverves i deres egen medlemsstat, uanset deres lagringsmedium.

Artikel 35

Elektronisk database

1. Kommissionen opretter og vedligeholder en elektronisk database til al kommunikation mellem kompetente myndigheder, centrale forbindelseskontorer og Kommissionen i henhold til denne forordning. Alle oplysninger, der sendes via den elektroniske database, lagres og behandles i denne elektroniske database. De kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer og Kommissionen har direkte adgang til denne database.

2. Oplysninger fra enheder, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2, lagres og behandles i den elektroniske database. Disse enheder har dog ikke adgang til denne database.

3. Hvis en kompetent myndighed, et udpeget organ eller en enhed, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2, fastslår, at en varslings om en overtrædelse, som den eller det udsendte i henhold til artikel 26 eller 27, efterfølgende har vist sig at være ubegrundet, trækker myndigheden, organet eller enheden den pågældende varslings tilbage. Kommissionen fjerner uden ugrundet ophold de relevante oplysninger fra databasen og underretter parterne om grundene til fjernelsen.

Dataene vedrørende en overtrædelse opbevares ikke i den elektroniske database længere, end hvad der er nødvendigt til de formål, hvortil de blev indsamlet og behandlet, og opbevares ikke længere end fem år efter den dato, hvor:

a) en bistandssøgt myndighed i henhold til artikel 12, stk. 2, underretter Kommissionen om, at en overtrædelse inden for Unionen er ophørt

b) koordinatoren underretter om afslutningen af det koordinerede tiltag i henhold til artikel 22, stk. 1, eller

c) oplysningerne blev indlæst i databasen i alle andre tilfælde.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter praktiske og operationelle ordninger for den elektroniske databases funktion. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 36

Afkald på godtgørelse af udgifter

1. Medlemsstaterne giver afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med denne forordnings anvendelse.

2. Uanset stk. 1 hæfter den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, for så vidt angår anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12, fortsat over for den bistandssøgte myndigheds medlemsstat for eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, der er blevet afvist og erklæret ubegrundede af en domstol for så vidt angår den pågældende overtrædelses substans.

*Artikel 37***Håndhævelsesprioriteter**

1. Senest den 17. januar 2020 og derefter hvert andet år udveksler medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen oplysninger om deres håndhævelsesprioriteter vedrørende denne forordnings anvendelse.

Sådanne oplysninger skal omfatte:

- a) oplysninger om markedstendenser, der vil kunne påvirke forbrugernes interesser i den berørte medlemsstat og i andre medlemsstater
- b) en oversigt over foranstaltninger, som er gennemført i henhold til denne forordning i de seneste to år, navnlig undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende udbredte overtrædelser
- c) statistikker, der er udvekslet ved hjælp af varslinger, jf. artikel 26
- d) de foreløbige prioriterede områder i de næste to år for håndhævelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, i den berørte medlemsstat og
- e) de foreslåede prioriterede områder i de næste to år for håndhævelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser på EU-plan.

2. Med forbehold af artikel 33 udarbejder Kommissionen hvert andet år en oversigt over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), og gør den offentligt tilgængelig. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet herom.

3. Hvis der sker en væsentlig ændring i forholdene eller markedsvilkårene i de to år, der følger efter medlemsstaternes seneste fremlæggelse af oplysninger om deres håndhævelsesprioriteter, ajourfører medlemsstaterne deres håndhævelsesprioriteter og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

4. Kommissionen sammenfatter de håndhævelsesprioriteter, som medlemsstaterne har fremlagt i henhold til denne artikels stk. 1, og rapporterer hvert år til det i artikel 38, stk. 1, omhandlede udvalg for at lette prioriteringen af tiltag i henhold til denne forordning. Kommissionen udveksler bedste praksis og benchmarking med medlemsstaterne, navnlig med henblik på udvikling af kapacitetsopbyggende aktiviteter.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 38***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 39***Underretninger**

Medlemsstaterne meddeler uden ugrundet ophold Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter vedrørende spørgsmål omfattet af denne forordning, som de vedtager, samt teksten til aftaler vedrørende spørgsmål omfattet af denne forordning, dog ikke aftaler, som de indgår om konkrete sager omfattet af denne forordning.

*Artikel 40***Rapportering**

1. Senest den 17. januar 2023 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

2. Denne rapport skal indeholde en evaluering af anvendelsen af denne forordning, herunder en vurdering af effektiviteten af håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, i henhold til denne forordning, navnlig med hensyn til de kompetente myndigheders beføjelser, der er fastsat i artikel 9, sammen med navnlig en undersøgelse af, hvordan de erhvervsdrivendes overholdelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, har udviklet sig på de vigtigste forbrugermarkeder, der er berørt af grænseoverskridende handel.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 41

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2006/2004 ophæves med virkning fra den 17. januar 2020.

Artikel 42

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 17. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG

Direktiver og forordninger, der er omhandlet i artikel 3, nr. 1)

1. Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29)
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27)
3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12)
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1)
5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67): artikel 86-100
6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37): artikel 13
7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16)
8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1)
9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22)
10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1)
11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21): artikel 1, artikel 2, litra c), og artikel 4-8
12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36): artikel 20
13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14)
14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66)
15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3): artikel 22, 23 og 24

16. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10)
 17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1): artikel 9, 10 og 11 og artikel 19-26
 18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1)
 19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1)
 20. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64)
 21. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktivet om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13
 22. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordningen om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14
 23. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34): artikel 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 og 23, kapitel 10 samt bilag I og II
 24. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214): artikel 3-18 og artikel 20, stk. 2
 25. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1)
 26. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 1).
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2395**af 12. december 2017****om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 24. juli 2014 offentliggjorde International Accounting Standard Board International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 Finansielle instrumenter (IFRS 9). IFRS 9 har til formål at forbedre regnskabsaflæggelsen vedrørende finansielle instrumenter ved at håndtere betænkeligheder, der opstod på dette område under finanskrisen. IFRS 9 udgør navnlig en reaktion på G20-landenes opfordring til at gå over til en mere fremadskuende model til indregning af forventede kredittab på finansielle aktiver. I forbindelse med indregningen af forventede kredittab på finansielle aktiver erstatter IFRS 9 den internationale regnskabsstandard (IAS) 39.
- (2) Kommissionen vedtog IFRS 9 ved Kommissionens forordning (EU) 2016/2067 ⁽⁴⁾. I overensstemmelse med nævnte forordning skal kreditinstitutter og investeringsselskaber, der anvender IFRS ved udarbejdelsen af deres regnskaber, anvende IFRS 9 fra den første dag i deres første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter.
- (3) Anvendelsen af IFRS 9 kan føre til en pludselig markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab og dermed til et pludseligt fald i institutternes egentlige kernekapital. Mens Baselkomitéen for Banktilsyn i øjeblikket overvejer den mere langsigtede reguleringsmæssige behandling af nedskrivninger til forventede kredittab, bør der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ indføres overgangsordninger, som afbøder, at der opstår potentielle betydelige negative indvirkninger på egentlig kernekapital som følge af indregningen af forventede kredittab.
- (4) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 6. oktober 2016 om International Financial Reporting Standards: IFRS 9 ⁽⁶⁾ til, at der indføres en gradvis indfasningsordning med henblik på at afbøde virkningerne af den nye værdiforringelsesmodel i IFRS 9.

⁽¹⁾ Udtalelse af 8.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 209 af 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 30.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.12.2017.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) 2016/2067 af 22. november 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 9 (EUT L 323 af 29.11.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

- (5) Hvis et instituts primobalance på den dag, hvor det første gang anvender IFRS 9, afspejler et fald i den egentlige kernekapital som følge af øgede nedskrivninger til forventede kredittab, herunder den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede, som defineret i tillæg A til IFRS 9 som fastsat i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ⁽¹⁾ («bilaget vedrørende IFRS 9»), i forhold til ultimobalancen den foregående dag, bør instituttet i en overgangsperiode kunne indregne en del af de øgede nedskrivninger til forventede kredittab i sin egentlige kernekapital. Denne overgangsperiode bør have en maksimal varighed på fem år og bør begynde i 2018. Den del af nedskrivningerne til forventede kredittab, der kan indregnes i den egentlige kernekapital, bør med tiden falde til nul for at sikre fuld gennemførelse af IFRS 9 på dagen umiddelbart efter udløbet af overgangsperioden. Virkningen af nedskrivningerne til forventede kredittab på egentlig kernekapital bør ikke neutraliseres fuldstændigt i overgangsperioden.
- (6) Institutterne bør træffe afgørelse om, hvorvidt disse overgangsordninger skal anvendes, og underrette den kompetente myndighed herom. Et institut bør i overgangsperioden have mulighed for én gang at ændre sin oprindelige beslutning med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse, som bør sikre, at en sådan afgørelse ikke er begrundet i regelarbitrage.
- (7) Da nedskrivninger til forventede kredittab som følge af en forværring af de makroøkonomiske udsigter vil kunne stige uventet efter den dag, hvor et institut første gang anvender IFRS 9, bør institutterne i sådanne tilfælde gives yderligere lempelser.
- (8) Institutter, som beslutter at anvende overgangsordninger, bør være forpligtet til at tilpasse beregningen af lovregulerede poster, der påvirkes direkte af nedskrivninger til forventede kredittab, for at sikre, at de ikke får en uforholdsmæssig lempelse af kapitalkravene. For eksempel bør de specifikke kreditrisikjusteringer, som eksponeringsværdien reduceres med efter standardmetoden for kreditrisiko, reduceres med en faktor, der har som virkning at øge eksponeringsværdien. Dette vil sikre, at et institut ikke vil nyde godt af både en forøgelse af dets egentlige kernekapital som følge af overgangsordninger og en reduceret eksponeringsværdi.
- (9) Institutter, som beslutter at anvende de IFRS 9-overgangsordninger, der er fastsat i denne forordning, bør offentliggøre deres kapitalgrundlag, kapitalprocenter og gearingsgrad, både med og uden anvendelse af disse ordninger, således at offentligheden får mulighed for at fastslå ordningernes indvirkning.
- (10) Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte overgangsordninger for undtagelsen fra den grænse for store eksponeringer, der er til rådighed for visse typer af medlemsstaternes offentlige gæld, som er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta. Overgangsperioden bør have en varighed på tre år fra den 1. januar 2018 for eksponeringer af denne type, der er opstået på eller efter den 12. december 2017, mens eksponeringer af denne type, som er opstået før denne dato, bør være omfattet af overgangsbestemmelser og fortsat bør nyde godt af undtagelsen for store eksponeringer.
- (11) For at gøre det muligt, at overgangsordningerne fastsat i denne forordning kan anvendes fra den 1. januar 2018, bør denne forordning træde i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (12) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 473a

Indførelse af IFRS 9

1. Uanset artikel 50 og indtil udgangen af den overgangsperiode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6, kan følgende institutter indregne beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykke i deres egentlige kernekapital:

- a) institutter, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002
- b) institutter, der i henhold til nærværende forordnings artikel 24, stk. 2, foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster samt bestemmelsen af kapitalgrundlaget i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002
- c) institutter, der foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster i overensstemmelse med regnskabsstandarder i henhold til direktiv 86/635/EØF, og som anvender den samme model for forventet kredittab som den, der anvendes i internationale regnskabsstandarder vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

Beløbet omhandlet i første afsnit beregnes som summen af følgende:

- a) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, et beløb (AB_{SA}) beregnet efter følgende formel:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

hvor:

$A_{2,SA}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 2

$A_{4,SA}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3

f = den gældende faktor fastlagt i stk. 6

t = stigning i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbene $A_{2,SA}$ og $A_{4,SA}$

- b) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, et beløb (AB_{IRB}) beregnet efter følgende formel:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

hvor:

$A_{2,IRB}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra a)

$A_{4,IRB}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3, som justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra b) og c)

f = den gældende faktor fastlagt i stk. 6

t = stigning i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbene $A_{2,IRB}$ og $A_{4,IRB}$.

2. Institutter beregner de i stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), omhandlede beløb $A_{2,SA}$ og $A_{2,IRB}$ som det største af beløbene omhandlet i henholdsvis litra a) og b) i nærværende stykke særskilt for deres eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, og for deres eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3:

a) nul

b) værdien beregnet i overensstemmelse med nr. i) fratrukket det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nr. ii):

i) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i IFRS 9 som fastsat i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 (»bilaget vedrørende IFRS 9«) og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, pr. 1. januar 2018 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang

ii) det samlede beløb for tab ved værdiforringelse af finansielle aktiver, der er klassificeret som lån og tilgodehavender, hold-til-udløb-investeringer og finansielle aktiver disponible for salg, som defineret i afsnit 9 i IAS 39, med undtagelse af egenkapitalinstrumenter og andele eller aktier i kollektive investeringsordninger, beregnet i overensstemmelse med afsnit 63, 64, 65, 67, 68 og 70 i IAS 39 som fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 pr. 31. december 2017 eller dagen før den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang.

3. Institutter beregner det beløb, hvormed beløbet omhandlet i litra a) overstiger beløbet omhandlet i litra b) særskilt for deres eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, og for deres eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3:

a) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9 pr. indberetningsdatoen

b) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9 pr. 1. januar 2018 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang.

4. For eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, hvor det beløb, som er fastsat i henhold til stk. 3, litra a), overstiger det beløb, som er fastsat i stk. 3, litra b), sætter institutter $A_{4,SA}$ lig forskellen mellem disse beløb, ellers sætter de $A_{4,SA}$ til nul.

For eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, hvor det beløb, som er fastsat i henhold til stk. 3, litra a), efter anvendelse af stk. 5, litra b), overstiger beløb for disse eksponeringer, som er fastsat i stk. 3, litra b), efter anvendelse af stk. 5, litra c), sætter institutter $A_{4,IRB}$ lig forskellen mellem disse beløb, ellers sætter de $A_{4,IRB}$ til nul.

5. For eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, anvender institutter stk. 2-4 således:

a) til beregning af $A_{2,IRB}$ skal institutter reducere hvert af de beløb, der beregnes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra b), nr. i) og ii), med den samlede værdi af de forventede tab beregnet i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, pr. 31. december 2017 eller dagen før den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang. Såfremt beregningen af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b), nr. i), fører til et negativt tal,

fastsætter instituttet værdien af dette beløb til nul. Såfremt beregningen af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b), nr. ii) fører til et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af dette beløb til nul.

- b) Institutter erstatter det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra a), med summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivninger til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra indberetningsdatoen. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a), til nul.
- c) Institutter erstatter det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra b), med summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivninger til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, pr. 1. januar 2018 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra b), til nul.

6. Institutter anvender følgende faktorer til beregning af de beløb AB_{SA} og AB_{IRB} , der er omhandlet i henholdsvis stk. 1, andet afsnit, litra a) og b):

- a) 0,95 i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018
- b) 0,85 i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019
- c) 0,7 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
- d) 0,5 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021
- e) 0,25 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022.

Institutter, hvis regnskabsår begynder efter den 1. januar 2018, men inden den 1. januar 2019, skal tilpasse datoerne i første afsnit, litra a)-e), så de svarer til deres regnskabsår, indberette de justerede datoer til deres kompetente myndighed og offentliggøre dem.

Institutter, der begynder at anvende regnskabsstandarder som omhandlet i stk. 1 den 1. januar 2019 eller derefter, skal anvende de relevante faktorer i overensstemmelse med første afsnit, litra b)-e), så de starter med den faktor, der svarer til året for den første anvendelse af disse regnskabsstandarder.

7. Hvis et institut i sin egentlige kernekapital indregner et beløb i henhold til nærværende artikels stk. 1, genberegner det alle krav i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, som anvender en af følgende poster, ved ikke at tage hensyn til den indvirkning, som de nedskrivninger til forventede kredittab, det har indregnet i sin egentlige kernekapital, har på disse poster:

- a) værdien af udskudte skatteaktiver, der fradrages i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c), eller risikovægtet i henhold til artikel 48, stk. 4

- b) eksponeringsværdien som beregnet i henhold til artikel 111, stk. 1, hvorved de specifikke kreditrisikojusteringer, som eksponeringsværdien nedsættes med, multipliceres med følgende justeringsfaktor (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

hvor:

AB_{SA} = beløb beregnet i henhold til stk. 1, andet afsnit, litra a)

RA_{SA} = den samlede værdi af de specifikke kreditrisikojusteringer

- c) værdien af supplerende kapitalposter beregnet i overensstemmelse med artikel 62, litra d).

8. Udover at angive de oplysninger, der kræves i ottende del, oplyser institutter, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, i den periode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6, værdien af kapitalgrundlaget, den egentlige kernekapital og kernekapitalen, den egentlige kernekapitalkapitalprocent, kernekapitalprocenten, den samlede kapitalprocent og gearingsgraden, som de ville have, hvis de ikke anvendte nærværende artikel.

9. Et institut beslutter, om det vil anvende ordningerne fastsat i nærværende artikel i overgangsperioden og underretter den kompetente myndighed om sin beslutning senest den 1. februar 2018. Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det i overgangsperioden en enkelt gang omgøre sin oprindelige beslutning. Institutter skal offentliggøre enhver beslutning, der træffes i overensstemmelse med nærværende afsnit.

Et institut, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, kan beslutte ikke at anvende stk. 4 og underretter i så fald den kompetente myndighed om sin beslutning senest den 1. februar 2018. I så fald skal instituttet sætte beløbet A_4 omhandlet i stk. 1 til nul. Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det i overgangsperioden en enkelt gang omgøre sin oprindelige beslutning. Institutter skal offentliggøre enhver beslutning, der træffes i overensstemmelse med nærværende afsnit.

10. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA senest den 30. juni 2018 retningslinjer vedrørende de oplysningskrav, der er fastsat i nærværende artikel.«

- 2) I artikel 493 tilføjes følgende stykker:

»4. Uanset artikel 395, stk. 1, kan de kompetente myndigheder tillade institutter at indgå enhver eksponering fastsat i nærværende artikels stk. 5, som opfylder de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6, op til følgende grænser:

- a) 100 % af instituttets kernekapital indtil den 31. december 2018
- b) 75 % af instituttets kernekapital indtil den 31. december 2019
- c) 50 % af instituttets kernekapital indtil den 31. december 2020.

De grænser, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), finder anvendelse på eksponeringsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktionen i overensstemmelse med artikel 399-403.

5. Overgangsordningerne fastsat i stk. 4 finder anvendelse på følgende eksponeringer:

- a) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes centralregeringer, centralbanker eller offentlige enheder

- b) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af medlemsstaternes centralregeringer, centralbanker eller offentlige enheder
- c) andre eksponeringer mod eller garanteret af medlemsstaternes centralregeringer, centralbanker eller offentlige enheder
- d) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, der behandles som eksponeringer mod en centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2
- e) andre eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, der behandles som eksponeringer mod en centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2.

Med henblik på første afsnit, litra a), b) og c), finder overgangsordningerne fastsat i nærværende artikels stk. 4 kun anvendelse på aktivposter og andre eksponeringer mod eller garanteret af offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod en centralregering, en regional eller lokal myndighed i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4. Hvis aktivposter og andre eksponeringer mod eller garanteret af offentlige enheder behandles som eksponeringer mod en regional eller lokal myndighed i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4, finder overgangsordningerne fastsat i nærværende artikels stk. 4 kun anvendelse, hvis eksponeringer mod den pågældende regionale eller lokale myndighed behandles som eksponeringer mod en centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2.

6. Overgangsordningerne fastsat i stk. 4 finder kun anvendelse, hvis en eksponering omhandlet i stk. 5 opfylder alle følgende betingelser:

- a) Eksponeringen ville blive tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 495, stk. 2, i den form, den havde den 31. december 2017
- b) eksponeringen blev indgået på eller efter den 12. december 2017.

7. En eksponering som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, der er indgået inden den 12. december 2017, og som den 31. december 2017 blev tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 495, stk. 2, undtages fra anvendelsen af artikel 395, stk. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2396**af 13. december 2017****om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172 og 173, artikel 175, stk. 3, og artikel 182, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Siden Kommissionens meddelelse »En investeringsplan for Europa« (»investeringsplanen«) blev fremlagt den 26. november 2014, er betingelserne for et investeringsopsving blevet bedre, og tilliden til den europæiske økonomi og vækst er ved at vende tilbage. Unionen befinder sig nu i sit fjerde år med moderat økonomisk genopretning med en vækst i bruttonationalproduktet på 2 % i 2015, men arbejdsløshedsraterne ligger stadig over niveauet før krisen. Den storstilede indsats, der blev indledt med investeringsplanen, er allerede begyndt at give konkrete resultater, selv om det endnu ikke er muligt at vurdere den fulde indvirkning af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) på væksten, eftersom den makroøkonomiske effekt af større investeringsprojekter ikke sker øjeblikkeligt. Investeringerne har gradvis taget til i løbet af 2017, men det går stadig langsomt, og investeringsniveauet ligger fortsat historisk lavt.
- (2) Det positive investeringsmomentum bør opretholdes, og bestræbelserne på at bringe investeringsniveauet tilbage til en langsigtet bæredygtig trend bør fortsættes på en sådan måde, at det når ud i realøkonomien. Mekanismerne i investeringsplanen virker, og de bør styrkes for fortsat at kunne mobilisere private investeringer på en måde, der skaber væsentlige makroøkonomiske resultater og bidrager til at skabe beskæftigelse i sektorer, der har stor betydning for Europas fremtid, og som fortsat er præget af markedssvigt eller suboptimale investeringsituationer.
- (3) Den 1. juni 2016 udsendte Kommissionen en meddelelse med titlen »Europa investerer igen. Status over investeringsplanen for Europa og videre tiltag«, hvori den redegjorde for de resultater, der var opnået med investeringsplanen, og det påtænkte videre forløb, herunder en forlængelse af EFSI udover de oprindeligt fastsatte tre år, en forstærkning af vinduet for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) inden for de nuværende rammer og en styrkelse af Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (EIAH).
- (4) Den 11. november 2016 vedtog Den Europæiske Revisionsret en udtalelse om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 og den dertil knyttede vurdering fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1017 med titlen »EFSI: Et tidligt forslag om forlængelse og udvidelse«.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 185 af 9.6.2017, s. 62.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.12.2017.

- (5) EFSI, som implementeres og medsponsoreres af Den Europæiske Investeringsbank (EIB)-Gruppen, er set fra et kvantitativt perspektiv på vej til at opfylde målet om at få mobiliseret mindst 315 000 000 000 EUR i yderligere investeringer i realøkonomien inden medio 2018. Der har især været en hurtig markedsreaktion og -absorption under SMV-vinduet, hvor EFSI har givet langt bedre resultater end ventet og anvender de eksisterende faciliteter og mandater fra Den Europæiske Investeringsfond (InnovFin SMV-garantifaciliteten, COSME-lånegarantifaciliteten (LGF) og EIB-mandateret for risikovillig kapital (RCR-mandateret)) til at sikre en hurtigere kickstart. I juli 2016 blev SMV-vinduet således forstærket med 500 000 000 EUR inden for rammerne af de eksisterende parametre i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾. I betragtning af det meget store behov for EFSI-finansiering af SMV'er bør en større del af finansieringen kanaliseres ud til SMV'er. I den henseende bør 40 % af forhøjelsen af EFSI's risikobærende kapacitet målrettes til at lette SMV'ers adgang til finansiering.
- (6) Den 28. juni 2016 udtalte Det Europæiske Råd, at Investeringsplanen for Europa, navnlig EFSI, allerede har skabt konkrete resultater og er et vigtigt skridt i indsatsen for at mobilisere private investeringer og samtidig gøre intelligent brug af de knappe budgetmidler. Det Europæiske Råd bemærkede, at Kommissionen havde i sinde snart at fremsætte forslag om EFSI's fremtid, og at Europa-Parlamentet og Rådet burde behandle forslagene som en hastesag.
- (7) EFSI blev i første omgang oprettet for tre år med det formål at mobilisere investeringer på mindst 315 000 000 000 EUR og derved støtte målet om at fremme vækst og beskæftigelse. Presset for at opfylde dette overordnede mål bør imidlertid ikke have forrang frem for additionaliteten af de udvalgte projekter. Unionen ønsker derfor ikke blot at forlænge investeringsperioden og den finansielle kapacitet for EFSI, men også at øge fokus på additionalitetsniveauet. Forlængelsen af fonden dækker hele perioden med den nuværende flerårige finansielle ramme og bør mobilisere investeringer på mindst 500 000 000 000 EUR inden udgangen af 2020. For at gøre EFSI endnu mere slagkraftig og nå målet om en fordobling af investeringsmålet bør medlemsstaterne se det som en prioriteret opgave også at bidrage hertil.
- (8) EFSI og gennemførelsen heraf kan ikke fuldt ud realisere sit potentiale, uden at der gøres en indsats for at styrke det indre marked, skabe et gunstigt erhvervs-klima og gennemføre socialt afbalancerede og bæredygtige strukturreformer. Derudover er velstrukturerede projekter som led i investerings- og udviklingsplaner på medlemsstaternes niveau af afgørende betydning for EFSI's succes.
- (9) For årene efter 2020 har Kommissionen til hensigt at fremlægge de forslag, der er nødvendige for at sikre et fortsat holdbart niveau i strategiske investeringer. Alle lovgivningsmæssige forslag bør baseres på konklusionerne i Kommissionens rapport og en uafhængig evaluering, herunder en makroøkonomisk vurdering af nytten af at opretholde en investeringsstøtteordning. Rapporten og den uafhængige evaluering bør også så vidt muligt undersøge anvendelsen af forordning (EU) 2015/1017 som ændret ved nærværende forordning i den forlængede gennemførelsesperiode for EFSI.
- (10) EFSI som forlænget ved denne forordning bør tage sigte på imødegåelse af resterende markedssvigt og suboptimale investerings-situationer og fortsætte med med en styrket additionalitet at mobilisere finansiering fra den private sektor til investeringer, der har afgørende betydning for Europas fremtidige skabelse af arbejdspladser, herunder til unge, og for øget vækst og konkurrenceevne. Sådanne investeringer omfatter bl.a. investeringer på energi-, miljø- og klimaområdet, social og menneskelig kapital og dertil knyttet infrastruktur, sundhed, forskning og innovation, grænseoverskridende og bæredygtig transport samt den digitale omstilling. Der bør navnlig ske en styrkelse af de

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

EFSI-støttede projekters bidrag til virkeliggørelse af de ambitiøse EU-mål, der blev fastsat på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP21), og Unionens tilsagn om at nedbringe drivhusgasemissionerne med 80-95 %. For at styrke klimaelementet i EFSI bør EIB bygge på sine erfaringer som en af de største udbydere af klimafinansiering i verden og bruge sin førende og internationalt anerkendte metode til troværdigt at identificere klimahandlingsprojektkomponenter eller omkostningsandele. Projekter bør ikke være kunstigt struktureret med henblik på at falde ind under definitionerne af SMV'er og små midcapselskaber. Der bør også være øget fokus på prioriterede energisammenkoblingsprojekter og energi-effektiviseringsprojekter.

Desuden bør EFSI-støtte til motorveje begrænses til at støtte private og/eller offentlige investeringer i transport i samhørighedslande, i mindre udviklede regioner eller i grænseoverskridende transportprojekter, eller hvis det er nødvendigt for at opgradere, vedligeholde eller forbedre trafikikkerheden, udvikle udstyr til intelligente transportsystemer (ITS), garantere integriteten og standarden af eksisterende motorveje i det transeuropæiske transportnet, navnlig sikre parkeringsområder, tankstationer med alternative rene brændstoffer og ladesystemer til elbiler, eller bidrage til færdiggørelsen af det transeuropæiske transportnet senest i 2030 i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ og (EU) nr. 1315/2013 ⁽²⁾. Der bør fastsættes nye digitale infrastruktur mål i den digitale sektor og inden for rammerne af den ambitiøse EU-politik for den digitale økonomi med henblik på at mindske den digitale kløft og sikre, at EU bliver en global leder i den nye tidsalder med det såkaldte »tingenes internet«, blockchain-teknologi, cybersikkerhed og netværkssikkerhed. Af klarhedshensyn, og skønt de allerede er støtteberettigede, bør det udtrykkeligt fastsættes, at projekter inden for landbrug, skovbrug, fiskeri og akvakultur og andre elementer i en bredere bioøkonomi falder ind under de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte.

- (11) De kulturelle og kreative industrier spiller en central rolle i genindustrialiseringen af Europa, er en drivkraft for vækst og befinder sig i en strategisk position, hvor de kan skabe innovativ afsmitning i andre erhvervssektorer såsom turisme, detailhandel og digitale teknologier. Ud over programmet Et Kreativt Europa som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 ⁽³⁾ og den i henhold til nævnte forordning oprettede garantifacilitet for de kulturelle og kreative sektorer bør EFSI medvirke til at overvinde kapitalmangel i disse sektorer ved at tilvejebringe yderligere støtte, som bør være komplementær i forhold til den støtte, der ydes under Et Kreativt Europa og garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer, således at et større antal af disse risikobetonede projekter kan finansieres.
- (12) Operationer, der omfatter enheder, som er beliggende i Unionen og strækker sig uden for Unionen, bør også støttes af EFSI, når de fremmer investeringer i Unionen, navnlig når de omfatter grænseoverskridende elementer. EIAH bør yde proaktiv støtte for at fremme og tilskynde til sådanne operationer.
- (13) Der bør lægges større vægt på additionaliteten, som er et centralt element i EFSI, ved udvælgelsen af projekter. Navnlig bør projekter kun være berettigede til EFSI-støtte, hvis de tager sigte på at tackle klart identificerede markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer. Inden for infrastruktur- og innovationsvinduet bør projekter angående fysisk infrastruktur, som forbinder to eller flere medlemsstater, herunder e-infrastrukturer og navnlig bredbåndsinfrastruktur samt tjenesteydelser, der er nødvendige for opførelse, gennemførelse, vedligeholdelse eller drift af sådan infrastruktur, bør anses som en stærk indikation af additionalitet i betragtning af de iboende vanskeligheder, de er forbundet med, og deres høje merværdi for Unionen.
- (14) EFSI bør typisk være målrettet mod projekter med en højere risikoprofil end de projekter, der støttes gennem EIB's normale foranstaltninger, og EFSI-investeringskomitéen (»investeringskomitéen«) bør ved vurderingen af additionalitet tage hensyn til risici, som hindrer investeringer, såsom lande-, sektor- eller regionsspecifikke risici og risici, der er forbundet med innovation, navnlig i uprøvede vækst-, bæredygtigheds- og produktivitetsfremmende teknologier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221).

- (15) Med henblik på at sikre, at EFSI får bredere geografisk dækning, og øge effektiviteten af EFSI's mellemkomst bør der tilskyndes til kombinations- og/eller blandingsoperationer, hvor ikkertilbagebetalingspligtige former for støtte og/eller finansielle instrumenter fra Unionens almindelige budget, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde eller instrumenter under Connecting Europe-faciliteten (CEF), oprettet ved forordning (EU) nr. 1316/2013, og Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013⁽¹⁾, kombineres med finansiering fra EIB-Gruppen, herunder EIB-finansiering inden for rammerne af EFSI, såvel som finansiering fra andre investorer. Med en sådan kombination og/eller blanding kan der opnås en øget merværdi af Unionens midler ved at tiltrække yderligere midler fra private investorer og sikres, at de støttede projekter bliver økonomisk og finansielt rentable. Med henblik herpå blev bevillinger på 1 000 000 000 EUR overført sideløbende med fremlæggelsen af Kommissionens forslag til denne forordning fra Connecting Europe-facilitetens finansielle instrumenter til facilitetens tilskudsdel for at gøre det lettere at blande disse midler med EFSI. Et vellykket udbud med blandet finansiering er med henblik herpå blevet iværksat i februar 2017. Yderligere 145 000 000 EUR overføres til andre relevante instrumenter, navnlig instrumenter, der tager sigte på energieffektivisering. Det er nødvendigt med en yderligere indsats for at sikre, at EU-midler og EFSI-støtte nemt kan kombineres.

Kommissionen har allerede offentliggjort en konkret vejledning om dette emne, men tilgangen til spørgsmålet om at kombinere EU-midlerne med EFSI bør udvikles yderligere med henblik på at øge de investeringer, der drager fordel af den løftestangseffekt, der kommer af at kombinere EU-midlerne med EFSI, idet der skal tages hensyn til den mulige udvikling i lovgivningen. For at sikre økonomisk effektivitet og tilstrækkelig løftestangseffekt bør en sådan kombination af finanser i princippet ikke overstige 90 % af projektets samlede omkostninger for de mindre udviklede regioner og 80 % for alle andre regioner.

- (16) For at fremme en bedre udnyttelse af mulighederne for EFSI-støtte i mindre udviklede regioner og overgangsregioner bør de generelle mål, der er berettigede til EFSI-støtte, udvides. Projekterne ville fortsat være genstand for investeringskomitéens undersøgelse og ville skulle overholde de samme støtteberettigelseskrav for anvendelse af EU-garantien, oprettet i henhold til forordning (EU) 2015/1017 (»EU-garantien«), herunder princippet om additivitet. Da der ikke bør være nogen begrænsning for størrelsen af projekter, der er støtteberettigede under EFSI, bør mindre projekter ikke afskrækkes fra at ansøge om EFSI-finansiering. Det er desuden nødvendigt med en yderligere indsats for at styrke den tekniske bistand og fremme af EFSI i mindre udviklede regioner og overgangsregioner.
- (17) Investeringsplatforme er et vigtigt redskab til at imødegå markedssvigt, navnlig ved finansieringen af flere, regionale eller sektorspecifikke projekter, herunder projekter vedrørende energieffektivitet og grænseoverskridende projekter. Det er også vigtigt at tilskynde til partnerskaber med nationale erhvervsfremmende banker eller institutter, herunder med henblik på etablering af investeringsplatforme. Samarbejde med finansielle formidlere kan også spille en vigtig rolle i denne henseende. I denne sammenhæng bør EIB, når det er relevant, uddelegere vurderingen, udvælgelsen og overvågningen af små delprojekter til finansielle formidlere eller godkendte støtteberettigede vehicles.
- (18) I tilfælde af uddelegering af vurderingen, udvælgelsen og overvågningen af små projekter til finansielle formidlere eller godkendte støtteberettigede vehicles bør investeringskomitéen ikke bevare retten til at godkende anvendelsen af EU-garantien til underprojekter under EIB's finansierings- og investeringstransaktioner, når EFSI-bidraget til sådanne små delprojekter er mindre end en fastsat minimumsgrænse. EFSI-styringsrådet (»styringsrådet«) bør, hvor det er relevant, give vejledning om den procedure, der skal anvendes af investeringskomitéen til evaluering af delprojekter over denne minimumsgrænse.
- (19) I hele investeringsperioden bør Unionen for at sætte EFSI i stand til at støtte investeringer stille EU-garantien, som på intet tidspunkt bør overstige 26 000 000 000 EUR, og hvoraf højst 16 000 000 000 EUR bør være til rådighed inden den 6. juli 2018.
- (20) Når EU-garantien kombineres med de 7 500 000 000 EUR, som EIB skal tilvejebringe, ventes EFSI-støtten at generere yderligere EIB- og EIF-investeringer på 100 000 000 000 EUR. De EFSI-støttede investeringer på 100 000 000 000 EUR ventes at generere yderligere investeringer på mindst 500 000 000 000 EUR i realøkonomien ved udgangen af 2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

- (21) Til delvis finansiering af bidraget fra Unionens almindelige budget til EU-garantifonden for disse yderligere investeringer bør der foretages en overførsel fra de disponible midler under CEF, jf. forordning (EU) nr. 1316/2013, samt fra indtægter og tilbagebetalinger fra det finansielle instrument under CEF og Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur (»Margueritefonden«). Overførsel fra indtægter og tilbagebetalinger kræver en undtagelse fra artikel 140, stk. 6, andet og tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ for at tillade, at de anvendes under et andet instrument.
- (22) På grundlag af de hidtidige erfaringer med de EFSI-støttede investeringer bør målbeløbet i garantifonden sættes til 35 % af de samlede EU-garantiforpligtelser, hvilket vil sikre en tilstrækkelig beskyttelse.
- (23) I overensstemmelse med den meget store efterspørgsel på markedet efter EFSI-finansiering til SMV'er, som ventes at ville fortsætte, bør EFSI's SMV-vindue styrkes. Der bør lægges særlig vægt på sociale virksomheder og sociale ydelser, herunder ved udvikling og iværksættelse af nye instrumenter, som modsvarer de sociale virksomheders og sociale ydelsers behov og særlige kendetegn.
- (24) EIB og EIF bør sikre, at de endelige modtagere, herunder SMV'er, er bekendt med EFSI-støtten, for derved at øge synligheden af EU-garantien. En klar henvisning til EFSI-støtten bør være synlig i enhver aftale, der yder EFSI-støtte.
- (25) Med henblik på at øge gennemsigtigheden i EFSI-transaktionerne bør investeringskomitéen i sine beslutninger, som gøres offentligt tilgængelige, redegøre for, hvorfor den mener, at der bør ydes EU-garanti til et projekt, med særligt fokus på opfyldelse af additionalitetskravet. Der bør offentliggøres en resultattavle med indikatorer, når kontrakten om EU-garanti til et projekt er undertegnet. Offentliggørelsen bør ikke indeholde kommercielt følsomme oplysninger.
- (26) Resultattavlen bør anvendes i nøje overensstemmelse med denne forordning og med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1558 ⁽²⁾ og bilaget hertil som et uafhængigt og gennemsigtigt evalueringsredskab for investeringskomitéen til at prioritere anvendelsen af EU-garantien til projekter, som giver bedre resultater og merværdi. EIB bør beregne pointtallene og indikatorerne på forhånd og gennemgå resultaterne ved projektafslutningen.
- (27) Med henblik på at forbedre vurderingen af projekter bør styringsrådet i EFSI's strategiske retningslinjer fastsætte et minimumspointtal for hver søjle i resultattavlen.
- (28) Den relevante EU-politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner på skatteområdet er fastsat i EU-retsakter og i rådskonklusioner, navnlig i bilaget til konklusionerne af 8. november 2016, og i efterfølgende opdateringer.
- (29) Due diligence-kontrollerne af EIB's finansierings- og investeringsforanstaltninger i henhold til denne forordning bør omfatte en grundig kontrol af overholdelsen af gældende EU-lovgivning og vedtagne internationale standarder og EU-standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bekæmpelse af finansiering af terrorisme, skattesvig og skatteunddragelse. I forbindelse med EFSI's rapportering bør EIB endvidere give oplysninger land for land om EFSI-foranstaltningernes overensstemmelse med EIB's og EIF's politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner og listen over formidlere, som EIF og EIB samarbejder med.
- (30) Der er behov for visse tekniske præciseringer med hensyn til indholdet af aftalen om forvaltningen af EFSI, ydelse af EU-garantien og de af aftalen omfattede instrumenter, herunder hvad angår dækning af tab på grund af valutakursudsving i visse situationer. Aftalen med EIB om forvaltningen af EFSI og ydelse af EU-garantien bør tilpasses denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1558 af 22. juli 2015 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 med udarbejdelse af en resultattavle med indikatorer for anvendelse af EU-garantien (EUT L 244 af 19.9.2015, s. 20).

- (31) Selv om EIAH skal gøre brug af eksisterende rådgivningstjenester i EIB og Kommissionen og for at kunne fungere som et samlet centrum for rådgivning om projektfiansiering i Unionen, bør EIAH styrkes, og dets aktiviteter bør også fokusere på at bidrage aktivt til sektormæssig og geografisk spredning af EFSI og at bistå EIB og de nationale erhvervsfremmende banker eller institutter med at iværksætte og udvikle projekter, især i mindre udviklede regioner og overgangsregioner, og ved om nødvendigt at sætte gang i efterspørgslen efter EFSI-støtte. EIAH bør tilstræbe at indgå mindst én samarbejdsaftale med en national erhvervsfremmende bank eller et nationalt erhvervsfremmende institut pr. medlemsstat. I medlemsstater, hvor der ikke findes nationale erhvervsfremmende banker eller institutter, bør EIAH, hvor det er relevant og efter anmodning fra den berørte medlemsstat, yde proaktiv rådgivningsstøtte til oprettelse af sådanne banker eller institutter. Ydermere bør EIAH have særligt fokus på at bistå med udvikling af projekter, hvori to eller flere medlemsstater deltager, og projekter, der bidrager til virkeliggørelse af COP21-målene. Det bør også aktivt bidrage til etablering af investeringsplatforme og rådgive om mulighederne for at kombinere EFSI-støtte med andre former for EU-finansiering. EIAH bør sikre en lokal tilstedeværelse, hvor det er nødvendigt, og under hensyntagen til eksisterende støtteordninger med henblik på at tilvejebringe konkret, proaktiv, skræddersyet bistand på stedet.
- (32) Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker er baseret på en detaljeret analyse af medlemsstaternes planer for budgetmæssige, makroøkonomiske og strukturelle reformer og kommer med landespecifikke henstillinger til dem. På denne baggrund bør EIB informere Kommissionen om konstaterede hindringer og flaskehalse for investeringer i medlemsstaterne identificeret i forbindelse med gennemførelsen af de investeringsforanstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Kommissionen opfordres til at tage hensyn blandt andet til disse forhold i det arbejde, den udfører i forbindelse med den tredje søjle i investeringsplanen.
- (33) Det er for at imødegå markedssvigt og mangler, stimulere tilstrækkelige yderligere investeringer og fremme den geografiske og regionale balance af EFSI-støttede operationer nødvendigt med en integreret og strømlinet tilgang med det formål at fremme vækst, beskæftigelse og investeringer. Omkostningerne ved EFSI-finansiering bør bidrage til opnåelsen af disse mål.
- (34) For at fremme investeringsmålene i forordning (EU) 2015/1017 bør der, hvor det er relevant, tilskyndes til blanding med eksisterende midler for at sikre tilstrækkelig favorable vilkår og betingelser i finansieringsaftaler, herunder omkostningerne, for EFSI-foranstaltninger.
- (35) I de tilfælde, hvor en anspændt situation på de finansielle markeder ville forhindre gennemførelsen af et rentabelt projekt, eller hvor det er nødvendigt for at fremme oprettelsen af investeringsplatforme eller finansiering af projekter i sektorer eller områder, der oplever et betydeligt markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, bør EIB og Kommissionen gennemføre ændringer, navnlig vedrørende vederlaget for EU-garantien, for at bidrage til en reduktion af de finansielle omkostninger ved operationen, der bæres af modtageren af EIB-finansieringen under EFSI med henblik på at lette dens gennemførelse. En tilsvarende indsats bør iværksættes, når det er nødvendigt for at sikre, at EFSI støtter små projekter. Når brugen af lokale eller regionale formidlere muliggør en reduktion af omkostningerne ved EFSI-finansiering af små projekter, bør denne form for anvendelse også overvejes.
- (36) I overensstemmelse med behovet for økonomisk bæredygtighed for EFSI bør bestræbelserne på at reducere finansieringsomkostningerne ved EFSI-foranstaltninger i perioder med en anspændt situation på de finansielle markeder eller for at fremme oprettelsen af investeringsplatforme eller finansiering af projekter i sektorer eller områder, der oplever et betydeligt markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, koordineres med andre til rådighed værende finansielle EU-midler og instrumenter, der anvendes af EIB-Gruppen.
- (37) Forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2015/1017 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, nr. 4), litra b), affattes således:

»b) grænseoverskridende, tværnationale, regionale eller makroregionale platforme, som samler partnere fra en række medlemsstater, regioner eller tredjelande med interesse i projekter i et bestemt geografisk område«.

2) I artikel 4, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) foretages følgende ændringer:

i) Nr. ii) affattes således:

»ii) størrelsen, som ikke må være mindre end 7 500 000 000 EUR i form af garantier eller kontantbidrag, af og vilkårene for det finansielle bidrag, som ydes af EIB via EFSI«.

ii) Nr. iv) affattes således:

»iv) prisfastsættelsen for foranstaltninger under EU-garantien, som skal være i overensstemmelse med EIB's prispolitik«.

iii) Følgende litra tilføjes:

»v) procedurerne til at bidrage, uden at dette berører protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og EIB's deri indeholdte prærogativer, til en reduktion af de finansielle omkostninger ved operationen, der bæres af modtageren af EIB-finansieringen under EFSI, navnlig ved at tilpasse vederlaget for EU-garantien, om nødvendigt navnlig i situationer hvor en ansændt situation på de finansielle markeder ville forhindre gennemførelsen af et rentabelt projekt, eller hvor det er nødvendigt for at fremme oprettelsen af investeringsplatforme eller finansiering af projekter i sektorer eller områder, der oplever et betydeligt markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, i det omfang det ikke indvirker væsentligt på den nødvendige finansiering af tilførsler til garantifonden«.

b) Litra b), nr. iii), affattes således:

»iii) en bestemmelse om, at styringsrådet træffer afgørelser i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 7, stk. 3«.

c) Litra c), nr. i), affattes således:

»i) i overensstemmelse med artikel 11, nærmere regler om tilvejebringelsen af EU-garantien, herunder dens dækningsordninger, dens fastlagte dækning af porteføljer af bestemte typer instrumenter og de respektive begunstninger, der udløser mulige træk på EU-garantien«.

3) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på denne forordning forstås ved »additionalitet« støtte fra EFSI til foranstaltninger, som afhjælper markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, og som ikke eller ikke i samme omfang kunne have været gennemført via EIB, EIF eller efter Unionens eksisterende finansielle instrumenter i den periode, hvor EU-garantien kan anvendes, uden EFSI-støtte. Projekter, der støttes af EFSI, skal støtte de generelle mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, skal tilstræbe at skabe beskæftigelse og bæredygtig vækst og skal typisk have en højere risikoprofil end de projekter, der støttes gennem EIB's normale foranstaltninger. Samlet set skal EFSI-porteføljen have en højere risikoprofil end den portefølje af investeringer, der støttes af EIB i henhold til dens normale investeringspolitikker forud for denne forordnings ikrafttræden.

For bedre at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer og navnlig for at lette anvendelsen af investeringsplatforme for mindre projekter og dermed sikre komplementaritet og undgå fortrængning af deltagere i det samme marked skal særlige EIB-aktiviteter støttet af EFSI som den foretrukne måde og i behørigt begrundede tilfælde:

- a) være kendetegnet ved efterstilling, herunder indtagelse af en underordnet rolle i forhold til andre investorer
- b) deltage i risikodelingsinstrumenter
- c) fremvise grænseoverskridende karakteristika
- d) være udsat for specifikke risici eller
- e) have andre aspekter som yderligere beskrevet i bilag II, afsnit 3, litra d).

Uden at det berører kravet om at opfylde definitionen af additionalitet som fastsat i første afsnit, er følgende elementer en stærk indikation på additionalitet:

- projekter, der indebærer en risiko svarende til EIB's særlige aktiviteter, som fastsat i artikel 16 i EIB's vedtægter, navnlig hvis sådanne projekter indebærer lande-, sektor-, eller regionsspecifikke risici, navnlig i mindre udviklede regioner og overgangsregioner, og/eller hvis sådanne projekter indebærer risici, der er forbundet med innovation, navnlig i uprøvede vækst-, bæredygtigheds- og produktivitetsfremmende teknologier
- projekter, der tager sigte på fysisk infrastruktur, herunder e-infrastruktur, som forbinder to eller flere medlemsstater, eller udvidelse af sådan infrastruktur eller tjenester i tilknytning til sådan infrastruktur fra en medlemsstat til en eller flere medlemsstater.«

4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»EFSI-aftalen skal fastsætte, at EFSI skal støtte projekter, som tager sigte på at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringsituationer, og som«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Der må ikke være nogen begrænsning på antallet af projekter, der er berettiget til EFSI-støtte til de foranstaltninger, der gennemføres af EIB eller EIF via finansielle formidlere. For at sikre, at EFSI-støtten også omfatter mindre projekter, skal EIB og EIF, når det er nødvendigt, og i den udstrækning det er muligt, udvide samarbejdet med nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og støtte de muligheder, der findes, herunder ved at fremme oprettelse af investeringsplatforme.«

5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Alle institutter og organer, der er involveret i EFSI's forvaltningsstrukturer, skal bestræbe sig på at sikre kønsbalance i EFSI's forvaltningsorganer.«

b) Stk. 3, første og andet afsnit, affattes således:

»3. Styringsrådet skal bestå af fem medlemmer: tre, der udnævnes af Kommissionen, et, der udnævnes af EIB, og en ekspert uden stemmeret, der udnævnes af Europa-Parlamentet. Denne ekspert må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, fra nogen medlemsstats regering eller fra noget andet offentligt eller privat organ og skal handle i fuld uafhængighed. Eksperten skal udføre sine opgaver upartisk og i EFSI's interesse.

Styringsrådet vælger en formand blandt sine medlemmer med stemmeret for en periode på tre år, som kan forlænges en gang. Styringsrådet skal drøfte og tage størst muligt hensyn til alle medlemmers holdninger. Hvis medlemmernes holdninger ikke kan forenes, træffer styringsrådet sine afgørelser med enstemmighed blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Referaterne fra styringsrådets møder skal indeholde en omfattende redegørelse for alle medlemmers holdninger.

De detaljerede referater af styringsrådets møder offentliggøres, så snart de er godkendt af styringsrådet. Europa-Parlamentet underrettes straks efter offentliggørelsen heraf.«

c) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Den administrerende direktør bistås af en viceadministrerende direktør. Den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør deltager i styringsrådets møder som observatører. Den administrerende direktør rapporterer hvert kvartal til styringsrådet om EFSI's aktiviteter.«

d) I stk. 8, tredje afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra e) affattes således:

»e) klimaindsats, miljøbeskyttelse og miljøforvaltning«.

ii) Følgende litra indsættes:

»l) bæredygtigt landbrug, skovbrug, fiskeri, akvakultur og andre elementer i den bredere bioøkonomi.«

e) Stk. 10, andet punktum, affattes således:

»Hvert medlem af investeringskomitéen meddeler straks styringsrådet, den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør alle oplysninger, der er nødvendige for løbende at kontrollere, at der ikke er interessekonflikter.«

f) I stk. 11 tilføjes følgende punktum:

»Den administrerende direktør har ansvaret for at underrette styringsrådet om ethvert sådant brud, som han bliver bekendt med, og har ansvaret for at foreslå og følge op på passende tiltag. Den administrerende direktør udøver sin pligt til at udvise omhu med hensyn til potentielle interessekonflikter hos medlemmerne af Investeringskomitéen.«

g) I stk. 12 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit, andet punktum, affattes således:

»Afgørelser om godkendelse af anvendelsen af EU-garantien skal være offentligt tilgængelige og skal indeholde en begrundelse for den trufne afgørelse, med særligt fokus på overholdelse af additionalitetskravet. De skal også henvise til den samlede vurdering, der stammer fra den i stk. 14 omhandlede resultattavle med indikatorer. Den offentliggjorte afgørelse må ikke indeholde kommercielt følsomme oplysninger. Investeringskomitéens afgørelser træffes med støtte i dokumentationen fra EIB.

Resultattavlen, som er et redskab for investeringskomitéen til at prioritere brugen af EU-garantier til projekter med højere pointtal og merværdi, skal være offentligt tilgængelig efter undertegnelsen af et projekt. Den offentliggjorte afgørelse må ikke indeholde kommercielt følsomme oplysninger.

Kommercielt følsomme dele af Investeringskomitéens afgørelser skal efter anmodning og under strenge fortrolighedskrav fremsendes af EIB til Europa-Parlamentet.«

ii) Tredje afsnit affattes således:

»EIB forelægger to gange om året Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en liste over alle investeringskomitéens afgørelser samt resultattavler vedrørende alle disse afgørelser. Denne forelæggelse er underlagt strenge fortrolighedskrav.«

h) Stk. 14 affattes således:

»14. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1-3 og 5, med henblik på at supplere denne forordning ved at udarbejde en resultattavle med indikatorer, der skal anvendes af investeringskomitéen til at sikre en uafhængig og gennemsigtig vurdering af den potentielle og faktiske anvendelse af EU-garantien. Sådanne delegerede retsakter udarbejdes i tæt dialog med EIB.

Styringsrådet fastsætter som led i EFSI's overordnede strategi et minimumspointtal for hver søjle i resultattavlen med henblik på at forbedre vurderingen af projekter.

Styringsrådet kan på anmodning fra EIB tillade investeringskomitéen at undersøge et projekt, hvis pointtal i en af søjlerne er lavere end minimumspointtallet, når den globale vurdering i resultattavlen konkluderer, at foranstaltningen vedrørende det pågældende projekt enten ville afhjælpe et betydeligt markedssvigt eller frembyde en høj grad af additionalitet.«

6) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»2. EU-garantien stilles som garanti for EIB's finansierings- og investeringsforanstaltninger, der er godkendt af investeringskomitéen, eller for finansiering eller garanti til EIF med henblik på gennemførelse af EIB's finansierings- og investeringsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

EIB skal, hvor det er hensigtsmæssigt, uddelegere vurderingen, udvælgelsen og overvågningen af små delprojekter til finansielle formidlere eller godkendte støtteberettigede vehicles, navnlig investeringsplatforme og nationale erhvervsfremmende banker eller institutter som et middel til at øge og lette adgangen til finansiering for små projekter. Uanset stk. 5, tredje afsnit, bevarer investeringskomitéen ikke retten til at godkende anvendelsen af EU-garantien til delprojekter, der er delegeret til finansielle formidlere eller godkendte støtteberettigede vehicles, hvor EFSI-bidraget til disse delprojekter er lavere end 3 000 000 EUR. Om nødvendigt giver styringsrådet anvisninger om den procedure, ved hvilken investeringskomitéen træffer beslutning om anvendelsen af EU-garantien til delprojekter, hvor EFSI-bidraget er lig med eller over 3 000 000 EUR.

De pågældende foranstaltninger skal stemme overens med Unionens politikker og støtte et eller flere af følgende generelle mål:«.

ii) I litra c) tilføjes følgende nummer:

»iv) jernbaneinfrastruktur, andre jernbaneprojekter og søhavne.«.

iii) I litra e) indsættes følgende numre:

»ia) blockchain-teknologi

ib) tingenes internet

ic) cybersikkerheds- og netværksbeskyttelsesinfrastrukturer«.

iv) I litra g) foretages følgende ændringer:

— Nr. ii) affattes således:

»ii) kulturelle og kreative industrier, hvor der skal gives tilladelse til at anvende sektorspecifikke finansielle mekanismer i samspil med programmet Et Kreativt Europa, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 (*), og garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer, oprettet i henhold til nævnte forordning, med henblik på at yde egnede lån til disse industrier

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221).«

— Nr. v) affattes således:

»v) sociale infrastrukturer, sociale tjenester og den sociale og solidariske økonomi.«.

v) Følgende litraer tilføjes:

»h) bæredygtigt landbrug, skovbrug, fiskeri, akvakultur og andre elementer i den bredere bioøkonomi.

i) inden for denne forordnings krav, mindre udviklede regioner og overgangsregioner som opført i henholdsvis bilag I og II til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/99/EU (*), andre EIB-støtteberettigede erhvervs- og servicesektorer.

(*) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/99/EU af 18. februar 2014 om opstilling af listen over regioner, der er berettigede til støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond, og over medlemsstater, der er berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, i perioden 2014-2020 (EUT L 50 af 20.2.2014, s. 22).«

vi) Følgende afsnit tilføjes:

»Samtidig med at EFSI's efterspørgselsbaserede karakter anerkendes, skal EIB sigte mod, at mindst 40 % af EFSI-finansieringen under infrastruktur- og innovationsvinduet går til projektelementer, der bidrager til klimaindsatsen i henhold til forpligtelserne indgået på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP21). EFSI-finansiering til SMV'er og små midcapselskaber medregnes ikke heri. EIB anvender sin internationalt anerkendte metodologi til at identificere disse klimahandlingsprojektkomponenter eller -omkostningsandele. Styringsrådet opstiller om nødvendigt nærmere retningslinjer herfor.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den investeringsperiode, inden for hvilken EU-garantien kan stilles til støtte for finansierings- og investeringsforanstaltninger omfattet af denne forordning, varer indtil:

- a) 31. december 2020 for EIB-foranstaltninger, for hvilke en kontrakt mellem EIB og modtageren eller den finansielle formidler er undertegnet senest den 31. december 2022
- b) 31. december 2020 for EIF-foranstaltninger, for hvilke en kontrakt mellem EIF og den finansielle formidler er undertegnet senest den 31. december 2022.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. EIB skal om nødvendigt og i muligt omfang samarbejde med nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og investeringsplatforme.«

d) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Investeringskomitéen kan beslutte at bevare retten til at godkende nye projekter, der fremlægges af finansielle formidlere eller inden for godkendte støtteberettigede vehicles.«

7) Artikel 10, stk. 2, litra a), affattes således:

- »a) EIB's lån, garantier, kontragarantier, kapitalmarkedsinstrumenter, andre former for finansieringsinstrumenter eller kreditfaciliteter, herunder efterstillet gæld, samt indskud af egenkapital eller kvasiegenkapital fra EIB, herunder til fordel for nationale erhvervsfremmende banker eller institutter, investeringsplatforme eller -fonde.«

8) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. EU-garantien må ikke på noget tidspunkt overstige 26 000 000 000 EUR, hvoraf en del kan afsættes til EIB-finansiering eller til garantier til EIF, jf. stk. 3. De samlede nettobetalingen fra Unionens almindelige budget til EU-garantien må ikke overstige 26 000 000 000 EUR og ikke overstige 16 000 000 000 EUR inden den 6. juli 2018.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Når EIB yder finansiering eller garantier til EIF til gennemførelse af EIB-finansierings- og investeringstransaktioner, yder EU-garantien fuld garanti for denne finansiering eller disse garantier op til en indledende grænse på 6 500 000 000 EUR, forudsat at et finansierings- eller garantibeløb på mindst 4 000 000 000 EUR gradvist ydes af EIB uden dækning fra EU-garantien. Med forbehold af stk. 1 kan beløbet på 6 500 000 000 EUR om nødvendigt tilpasses af styringsrådet op til højst 9 000 000 000 EUR, uden nogen forpligtelse for EIB til at matche beløbene ud over 4 000 000 000 EUR.«

c) Stk. 6, litra a) og b), affattes således:

»a) for så vidt angår de låneinstrumenter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a):

i) hovedstolen og alle renter og beløb, som EIB har fordring på, men som den ikke har modtaget i overensstemmelse med vilkårene for finansieringsforanstaltningerne, indtil misligholdelsestidspunktet; for efterstillet gæld anses en udsættelse, nedsættelse eller tvungen udtræden for at være en misligholdelse

ii) tab som følge af udsving i kurser på andre valutaer end euro på markeder, hvor der er begrænsede muligheder for langsigtet kurssikring

b) for så vidt angår de egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a), de investerede beløb og de hermed forbundne finansieringsomkostninger samt tab på grund af udsving i andre valutaer end euro«.

9) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. De i stk. 2 omhandlede midler i garantifonden anvendes på en måde, der sikrer, at de når op på et passende niveau (»målbeløb«), som afspejler de samlede EU-garantiforpligtelser. Målbeløbet fastsættes til 35 % af de samlede EU-garantiforpligtelser.«

b) Stk. 7-10 affattes således:

»7. Fra den 1. juli 2018 fremlægger Kommissionen, hvis garantifondens midler som følge af træk på EU-garantien formindskes til under 50 % af målbeløbet eller ifølge en risikovurdering foretaget af Kommissionen vil kunne falde til under dette niveau inden for et år, en rapport om de eventuelle ekstraordinære foranstaltninger, der kan være nødvendige.

8. Efter et træk på EU-garantien skal garantifondsmidler i de i stk. 2, litra b) og d), fastsatte kategorier, der overstiger målbeløbet, anvendes inden for den i artikel 9 fastsatte investeringsperiode til at genetablere EU-garantien til dens fulde beløb.

9. De i stk. 2, litra c), fastsatte garantifondsmidler anvendes til at genetablere EU-garantien til dens fulde beløb.

10. Såfremt EU-garantien genetableres fuldstændigt til 26 000 000 000 EUR, indbetales ethvert beløb i garantifonden, der ligger ud over målbeløbet, til Unionens almindelige budget som interne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for enhver budgetpost, som eventuelt er blevet anvendt som kilde til omfordeling til garantifonden.«

10) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, andet punktum, affattes således:

»Denne bistand omfatter levering af målrettet støtte til brug af teknisk bistand til projektkonfiguration, til brug af innovative finansielle instrumenter, til brug af offentlig-private partnerskaber og om nødvendigt til levering af oplysninger om relevante spørgsmål relateret til EU-retten under hensyntagen til de særlige forhold og behov i medlemsstater, som har mindre udviklede kapitalmarkeder, såvel som til situationen i forskellige sektorer.«

ii) I andet afsnit indsættes følgende punktum:

»Det skal desuden bistå med udvikling af projekter inden for klimaindsats eller cirkulær økonomi eller dele heraf, navnlig i relation til COP21, udvikling af projekter i den digitale sektor og udvikling af de i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, andet led, omhandlede projekter.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) at udnytte den lokale viden for at lette EFSI-støtte overalt i Unionen og så vidt muligt bidrage aktivt til den sektormæssige og geografiske spredning af EFSI, som skal tilstræbes i henhold til bilag II, afsnit 8, ved at bistå EIB og de nationale erhvervsfremmende banker eller institutter med at iværksætte og udvikle projekter, navnlig i mindre udviklede regioner og overgangsregioner og om nødvendigt ved at sætte gang i efterspørgslen efter EFSI-støtte.«

ii) Litra e) affattes således:

»e) at yde proaktiv rådgivningsstøtte, om nødvendigt med lokal tilstedeværelse, til oprettelse af investeringsplatforme, navnlig grænseoverskridende og makroregionale investeringsplatforme, hvori flere medlemsstater og/eller regioner er involveret.«

iii) Følgende litraer tilføjes:

»f) at udnytte potentialet med hensyn til at tiltrække og finansiere mindre projekter, herunder gennem investeringsplatforme

g) at rådgive om, hvordan EFSI-finansiering kan kombineres med andre former for EU-finansiering såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten, oprettet ved forordning (EU) nr. 1316/2013, med henblik på at løse praktiske problemer forbundet med anvendelsen af sådanne kombinerede finansieringskilder

h) at yde proaktiv støtte for at fremme og tilskynde til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b).«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. For at opfylde formålet i stk. 1 og lette ydelse af rådgivningsstøtte på lokalt plan tilstræber EIAH at gøre brug af den ekspertise, der findes i EIB, Kommissionen, nationale erhvervsfremmende banker eller institutter samt de europæiske struktur- og investeringsfondes styrende myndigheder.«

d) Følgende stykke indsættes:

»5a. EIB foreslår projektledere, der ansøger om EIB-finansiering, herunder navnlig til mindre projekter, at forelægge deres projekter for EIAH med henblik på, hvor det er hensigtsmæssigt, at fremme udarbejdelsen af deres projekter og/eller for at muliggøre en vurdering af muligheden for at bundte projekter via investeringsplatforme. Den underretter også projektledere til projekter, som er blevet nægtet EIB-finansiering, eller som oplever et finansieringsgab på trods af en eventuel EIB-finansiering, om muligheden for at opføre deres projekter på Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter.«

e) Stk. 6, andet punktum, affattes således:

»Samarbejdet mellem EIAH på den ene side og en national erhvervsfremmende bank eller et nationalt erhvervsfremmende institut, en international finansiel institution eller et institut eller en styrende myndighed, herunder sådanne, der fungerer som nationale rådgivere, med relevant ekspertise til brug for EIAH, på den anden side, kan tage form af et kontraktligt partnerskab. EIAH tilstræber at indgå mindst én samarbejdsaftale med en national erhvervsfremmende bank eller et nationalt erhvervsfremmende institut pr. medlemsstat. I medlemsstater, hvor der ikke findes nationale erhvervsfremmende banker eller institutter, yder EIAH, hvor det er relevant og efter anmodning fra den berørte medlemsstat, proaktiv rådgivningsstøtte til oprettelse af sådanne banker eller institutter.«

f) Følgende stykke indsættes:

»6a. For at udvikle en bred geografisk rækkevidde af de rådgivende tjenester i hele Unionen og for at udnytte den lokale viden om EFSI ordentligt sikres EIAH en lokal tilstedeværelse, hvor det er nødvendigt, og under hensyntagen til eksisterende støtteordninger med henblik på at tilvejebringe konkret, proaktiv, skræddersyet bistand på stedet. Det etableres navnlig i medlemsstater eller regioner, der har vanskeligheder med at udvikle projekter under EFSI. EIAH bistår med at fremme overførsel af viden til regionalt og lokalt plan med henblik på akkumulering af regional og lokal kapacitet og ekspertise.«

g) stk. 7 affattes således:

»7. Der stilles et årligt referencebeløb på 20 000 000 EUR til rådighed fra Unionens almindelige budget, som skal bidrage til dækning af omkostningerne ved EIAH's foranstaltninger indtil den 31. december 2020 vedrørende de tjenester, der henvises til i stk. 2, for så vidt som disse omkostninger ikke dækkes af det overskydende beløb fra de i stk. 4 omhandlede gebyrer.«

11) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. EIB aflægger, når det er hensigtsmæssigt i samarbejde med EIF, hvert halve år en rapport til Kommissionen om EIB's finansierings- og investeringsforanstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Rapporten skal indeholde en vurdering af overholdelsen af betingelserne for anvendelse af EU-garantien og overholdelsen af de nøgleresultatindikatorer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra f), nr. iv). Rapporten skal endvidere indeholde statistiske og finansielle data samt regnskabsdata om hver af EIB's finansierings- og investeringsforanstaltninger samt de aggregerede data. Én gang om året skal rapporten også indeholde oplysninger om de hindringer for investeringer, som EIB har mødt i forbindelse med gennemførelsen af investeringsforanstaltninger, der er omfattet af denne forordning.«

12) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. På Europa-Parlamentets eller Rådets anmodning aflægger styringsrådets formand og den administrerende direktør rapport om EFSI's resultater til den anmodende institution, herunder, når Europa-Parlamentet fremsætter en sådan anmodning, ved at deltage i en høring i Europa-Parlamentet. Endvidere aflægger den administrerende direktør på Europa-Parlamentets eller Rådets anmodning rapport om investeringskomitéens arbejde til den anmodende institution.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Styringsrådets formand og den administrerende direktør besvarer under alle omstændigheder mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller EFSI, senest fem uger efter datoen for modtagelsen af et spørgsmål. Endvidere besvarer den administrerende direktør mundtligt eller skriftligt Europa-Parlamentets eller Rådets spørgsmål om investeringskomitéens arbejde.«

13) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Både før fremsættelse af nye forslag inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme, der begynder i 2021, og ved afslutningen af investeringsperioden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en uafhængig evaluering af anvendelsen af denne forordning, herunder:

- a) en vurdering af, hvordan EFSI fungerer, hvordan EU-garantien anvendes, og hvordan EIAH fungerer
- b) en vurdering af, hvorvidt EFSI udgør en god udnyttelse af midler fra Unionens almindelige budget, mobiliserer en tilstrækkelig grad af privat kapital og tiltrækker private investeringer
- c) en vurdering af, hvorvidt det er nyttigt ud fra et makroøkonomisk synspunkt at opretholde en ordning for investeringsstøtte
- d) vurderingen, ved afslutningen af investeringsperioden, af anvendelsen af den procedure, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), nr. v).«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Under behørig hensyntagen til den første rapport, der indeholder en uafhængig evaluering som omhandlet i stk. 6, fremsætter Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovgivningsmæssigt forslag sammen med en passende finansiering under den flerårige finansielle ramme, der begynder i 2021.«

c) Stk. 8 affattes således:

»8. De i stk. 6 omhandlede rapporter skal indeholde en evaluering af anvendelsen af resultattavlen, der er omhandlet i artikel 7, stk. 14, og i bilag II, navnlig med hensyn til en vurdering af hensigtsmæssigheden af hver søjle og deres respektive roller i evalueringen. Rapporten skal, hvis det er hensigtsmæssigt og behørigt begrundet ved konklusionerne, ledsages af et forslag til revision af den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 14.«

14) I artikel 19 tilføjes følgende stykke:

»EIB og EIF underretter eller pålægger de finansielle formidlere at underrette de endelige modtagere, herunder SMV'er, om EFSI-støtten ved gøre disse oplysninger synlige, navnlig for så vidt angår SMV'er, i den relevante aftale om EFSI-støtte, og dermed øge offentlighedens bevidsthed om denne støtte og forbedre synligheden heraf.«

15) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»2. Med henblik på denne artikels stk. 1 gives Revisionsretten efter at have anmodet om det og i overensstemmelse med artikel 287, stk. 3, i TEUF fuld adgang til alle dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dens opgaver.«

16) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. EIB og EIF skal i deres finansierings- og investeringsforanstaltninger omfattet af denne forordning overholde gældende EU-lovgivning og vedtagne internationale standarder og EU-standarder og må derfor ikke støtte projekter under denne forordning, der bidrager til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skatteundgåelse, skattesvig eller skatteunddragelse.

EIB og EIF må desuden ikke gå ind i nye eller fornyede foranstaltninger med enheder, der er registreret eller etableret i jurisdiktioner, der er anført som ikkesamarbejdsvillige i henhold til den relevante EU-politik vedrørende ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, eller der er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), eller som ikke effektivt overholder Unionens eller internationalt anerkendte skattestandarder for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger.

EIB og EIF skal ved indgåelsen af aftaler med finansielle formidlere indføre de i denne artikel omhandlede krav i de relevante aftaler og anmode de finansielle formidlere om at rapportere om efterlevelsen heraf.

EIB og EIF skal revidere deres politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner senest efter vedtagelsen af EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Hvert år derefter fremsender EIB og EIF en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af deres politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner med hensyn til EFSI's finansierings- og investeringsforanstaltninger, herunder landeopdelte oplysninger, samt en liste over formidlere, som de samarbejder med.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

17) Artikel 23, stk. 2, første afsnit, første og andet punktum, affattes således:

»Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 13 og 14, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2015. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden.«

18) Bilag II ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

I forordning (EU) nr. 1316/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af CEF er for perioden 2014-2020 fastsat til 30 192 259 000 EUR i løbende priser. Beløbet fordeles således:

a) transportsektoren: 24 050 582 000 EUR, hvoraf de 11 305 500 000 EUR skal overføres fra Samhørighedsfonden og anvendes i overensstemmelse med denne forordning udelukkende i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden

b) telekommunikationssektoren: 1 066 602 000 EUR

c) energisektoren: 5 075 075 000 EUR.

Disse beløb berører ikke anvendelsen af fleksibilitetsmekanismen, der er fastlagt i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 (*).

(*) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).«

2) I artikel 14 tilføjes følgende stykker:

»5. Uanset artikel 140, stk. 6, andet og tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 udgør indtægter og tilbagebetalinger op til maksimalt 125 000 000 EUR fra de finansielle instrumenter, der er oprettet under nærværende forordning, og fra de finansielle instrumenter, der er oprettet under forordning (EF) nr. 680/2007, som er lagt sammen med finansielle instrumenter, der er oprettet ved nærværende forordning i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, interne formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 (*).

6. Uanset artikel 140, stk. 6, andet og tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 udgør indtægter og tilbagebetalinger op til maksimalt 25 000 000 EUR fra Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur (»Margueritefonden«), der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 680/2007, interne formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, der er oprettet ved forordning (EU) 2015/1017.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG

I bilag II til forordning (EU) 2015/1017 foretages følgende ændringer:

1) I afsnit 2 foretages følgende ændringer:

a) I litra b) tilføjes følgende afsnit:

»EFSI-støtte til motorveje begrænses til private og/eller offentlige investeringer, for så vidt angår:

- transport i samhørighedslande, i mindre udviklede regioner eller i grænseoverskridende transportprojekter
- opgradering, vedligeholdelse eller forbedring af trafikikkerheden, udvikling af udstyr til intelligente transport-systemer (ITS) eller garanti af integriteten og standarden af eksisterende motorveje i det transeuropæiske transportnet, navnlig sikre parkeringsområder, tankstationer med alternative rene brændstoffer og ladesystemer til elbiler
- bidrag til færdiggørelsen af det transeuropæiske transportnet senest i 2030.

Det skal også være udtrykkeligt muligt at få EFSI-støtte til vedligeholdelse og opgradering af eksisterende transportinfrastruktur.«

b) litra c), andet punktum, affattes således:

»I denne sammenhæng forventes EIB at tilvejebringe finansiering under EFSI med henblik på at nå et samlet mål på mindst 500 000 000 000 EUR i offentlige eller private investeringer, herunder finansiering mobiliseret via EIF under EFSI-foranstaltninger vedrørende de i artikel 10, stk. 2, litra b), omhandlede instrumenter, nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og via lettere adgang til finansiering for enheder med op til 3 000 ansatte.«

2) I afsnit 3 tilføjes følgende litra:

»d) tilstedeværelsen af et eller flere af følgende elementer vil typisk føre til, at foranstaltningerne betragtes som EIB's særlige aktiviteter:

- efterstilling i forhold til andre långivere, herunder nationale erhvervsfremmende banker eller institutter og private långivere
- deltagelse i risikodelingsinstrumenter med en position, der giver EIB en høj risikoeksponering
- eksponering over for særlige risici, såsom lande-, sektor- eller regionsspecifikke risici, navnlig i mindre udviklede regioner og overgangsregioner, og/eller risici, der er forbundet med innovation, navnlig i uprøvede vækst-, bæredygtigheds- og produktivitetsfremmende teknologier
- egenkapitalagtige kendetegn, såsom resultatorienteret afkast eller
- andre identificerbare aspekter, der indebærer en højere risikoeksponering med hensyn til EIB's kreditrisikoretningslinjer, såsom modpartsrisiko, begrænset sikkerhed og anvendelse udelukkende af projektaktiver til tilbagebetaling.«

3) I afsnit 5 tilføjes følgende punktum:

»Resultattavlen offentliggøres, så snart der er indgået kontrakt om EU-garanti til et projekt, dog uden kommercielt følsomme oplysninger.«

4) I afsnit 6 foretages følgende ændringer:

a) I litra b) foretages følgende ændringer:

i) I første led affattes første og andet punktum således:

»For foranstaltninger af låntypen foretager EIB eller EIF sin standardrisikovurdering, herunder beregning af sandsynligheden for misligholdelse og inddrivelsesprocenten. På grundlag af disse parametre kvantificerer EIB og EIF risikoen ved hver enkelt foranstaltning.«

ii) I andet led affattes første punktum således:

»Hver enkelt foranstaltning af låntypen tildeles en risikoklasse (transaktionens risikoklassificering) på grundlag af EIB's eller EIF's system for risikoklassificering af lån.«

iii) I tredje led affattes første punktum således:

»Projekterne skal være økonomisk og teknisk levedygtige, og EIB's finansiering skal struktureres i overensstemmelse med sunde bankprincipper og overholde de strenge principper for risikoforvaltning, som EIB eller EIF har fastsat i sine interne retningslinjer.«

iv) Fjerde led affattes således:

— Produkter af låntypen prissættes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a), nr. iv).«

b) I litra c) foretages følgende ændringer:

i) I første led affattes andet punktum således:

»Vurderingen af, hvorvidt en foranstaltning indebærer risici af egenkapitaltypen eller ej, uanset dens juridiske form og nomenklatur, træffes på grundlag af EIB's eller EIF's standardvurdering.«

ii) I andet led affattes første punktum således:

»EIB's foranstaltninger af egenkapitaltypen gennemføres i overensstemmelse med EIB's eller EIF's interne regler og procedurer.«

iii) Tredje led affattes således:

— Investeringer af egenkapitaltypen prissættes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a), nr. iv).«

5) I afsnit 7, litra c), ændres ordene »den indledende investeringsperiode« til »investeringsperioden«.

6) I afsnit 8 foretages følgende ændringer:

a) I første afsnit, andet punktum, ændres ordene »den indledende investeringsperiode« til »investeringsperioden«.

b) I litra a), første afsnit, første punktum, ændres ordene »den indledende investeringsperiode« til »investeringsperioden«.

c) I litra b), første punktum, ændres ordene »den indledende investeringsperiode« til »investeringsperioden«.

Udtalelse fra Kommissionen om stigningen på 225 mio. EUR i midlerne til Connecting Europe-faciliteten

Som følge af den politiske enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om finansieringen af EFSI 2.0 vil 275 mio. EUR blive omfordelt fra Connecting Europe-facilitetens finansielle instrumenter, hvilket svarer til en reduktion på 225 mio. EUR i forhold til Kommissionens forslag.

Kommissionen bekræfter, at den finansielle programmering vil blive revideret for at afspejle den tilsvarende stigning på 225 mio. EUR i midlerne til Connecting Europe-faciliteten.

Inden for rammerne af de årlige budgetprocedurer for årene 2019-2020 vil Kommissionen fremsætte de nødvendige forslag, der skal til for at sikre den optimale fordeling af dette beløb inden for Connecting Europe-faciliteten.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2397

af 12. december 2017

om anerkendelse af erhvervs kvalifikationer for sejlads på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/672/EØF ⁽³⁾ og 96/50/EF ⁽⁴⁾ er de første skridt, der er taget hen imod harmonisering og anerkendelse af erhvervs kvalifikationer for besætningsmedlemmer i forbindelse med sejlads på indre vandveje.
- (2) Kravene til besætningsmedlemmer, der sejler på Rhinen, er ikke omfattet af direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF og fastsættes af Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR) i henhold til besætningsreglerne for sejlads på Rhinen.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ⁽⁵⁾ finder anvendelse på andre erhverv inden for indre vandveje end bådførere. Den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser og certifikater i henhold til direktiv 2005/36/EF er imidlertid ikke fuldt ud tilpasset de regelmæssige og hyppige grænseoverskridende aktiviteter i forbindelse med erhverv inden for indre vandveje, som navnlig findes på indre vandveje, der er forbundet med en anden medlemsstats indre vandveje.
- (4) En evalueringsundersøgelse, som Kommissionen foretog i 2014, viste, at begrænsningen af anvendelsesområdet for direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF til kun at omfatte bådførere og den manglende automatiske anerkendelse af bådførercertifikater, der er udstedt for Rhinen i overensstemmelse med disse direktiver, hæmmer mobiliteten for besætningsmedlemmer i forbindelse med sejlads på indre vandveje.
- (5) For at fremme mobiliteten og sikre sejladssikkerheden og for at sikre beskyttelsen af menneskers liv og miljøet er det afgørende, at dæksbesætningsmedlemmer og navnlig personer, der har ansvaret for nødsituationer om bord på passagerfartøjer, og personer, der er involveret i bunkring af fartøjer, som anvender flydende naturgas som brændstof, er i besiddelse af certifikater, der dokumenterer deres kvalifikationer. For at sikre effektiv håndhævelse bør de være i besiddelse af sådanne certifikater i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv. Disse hensyn gælder også for unge, for hvem det er vigtigt, at deres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen beskyttes i overensstemmelse med Rådets direktiv 94/33/EF ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 21.10.2016, s. 93.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.12.2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 29).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 31).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs mæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen (EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12).

- (6) Sports- og fritidssejlad, føring af færger, der ikke bevæger sig uafhængigt, og væbnede styrkers eller beredskabs-tjenesters sejlad er aktiviteter, som ikke kræver kvalifikationer, der svarer til de kvalifikationer, som kræves ved erhvervsmæssig sejlad med henblik på transport af gods og personer. Derfor bør personer, der udøver sådanne aktiviteter, ikke være omfattet af dette direktiv.
- (7) Bådførere, der sejler under forhold, som udgør en særlig sikkerhedsrisiko, bør være i besiddelse af særlige tilladelser, navnlig til sejlad i store konvojer, føring af flydende strukturer, der anvender flydende naturgas som brændstof, sejlad under forhold med nedsat sigtbarhed, sejlad på indre vandveje for søgående skibsfart eller sejlad på vandveje, der medfører særlige risici for sejladen. For at opnå sådanne tilladelser bør det være et krav, at bådførere dokumenterer særlige yderligere kompetencer.
- (8) For at sikre sejladssikkerhed bør medlemsstaterne kortlægge indre vandveje for søgående skibsfart i overensstemmelse med harmoniserede kriterier. Kompetencekravene til sejlad på disse vandveje bør fastsættes på EU-plan. Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant i samarbejde med den relevante europæiske flodkommission, uden at begrænse mobiliteten for bådførere unødigt, og når det er nødvendigt af hensyn til sejladssikkerheden, også have mulighed for at identificere de vandveje, der indebærer særlige risici for sejladen, i overensstemmelse med harmoniserede kriterier og procedurer efter dette direktiv. I så fald bør de dermed forbundne kompetencekrav fastsættes på medlemsstatsniveau.
- (9) Med henblik på at bidrage til mobiliteten for personer, der er involveret i at føre flydende strukturer, i hele Unionen, og i betragtning af at alle kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, som er udstedt i overensstemmelse med dette direktiv, bør opfylde en række påkrævede mindstestandarder i overensstemmelse med harmoniserede kriterier, bør medlemsstaterne anerkende de erhvervs-kvalifikationer, der er certificeret i overensstemmelse med dette direktiv. Derfor bør indehaverne af sådanne kvalifikationer kunne udøve deres erhverv på alle Unionens indre vandveje.
- (10) I lyset af, at der ikke er nogen grænseoverskridende aktiviteter på visse nationale indre vandveje, og med henblik på at reducere omkostningerne, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at gøre det obligatorisk at være i besiddelse af EU-kvalifikationscertifikater på nationale indre vandveje, som ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare indre vandveje. Sådanne EU-certifikater bør dog give adgang til sejlad på sådanne ikke-forbundne vandveje.
- (11) Direktiv 2005/36/EF finder fortsat anvendelse på dæksbesætningsmedlemmer, der er fritaget fra kravet om at være i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat udstedt i overensstemmelse med dette direktiv, og finder endvidere fortsat anvendelse på kvalifikationer for indre vandveje, som ikke er omfattet af nærværende direktiv.
- (12) Når medlemsstater indrømmer fritagelser fra forpligtelsen til at være i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat, bør de anerkende EU-kvalifikationscertifikater for personer, som besejler de af deres nationale indre vandveje, der ikke er forbundet med det sejlbare vandvejsnet i en anden medlemsstat, hvor fritagelsen finder anvendelse. Disse medlemsstater bør også sikre, at oplysninger vedrørende sejltid og gennemførte sejladser for så vidt angår disse indre vandveje godkendes i søfartsbøgerne for de personer, som er i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat, hvis besætningsmedlemmet anmoder herom. Endvidere bør disse medlemsstater træffe og håndhæve passende foranstaltninger og sanktioner for at forebygge svindel og anden ulovlig praksis, der involverer EU-kvalifikationscertifikater og søfartsbøger, på disse ikkeforbundne indre vandveje.
- (13) Medlemsstater, der anvender fritagelser fra forpligtelsen til at være i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat, bør have mulighed for at suspendere EU-kvalifikationscertifikater for personer, som besejler de af deres nationale indre vandveje, der ikke er forbundet med det sejlbare vandvejsnet i en anden medlemsstat, hvor fritagelsen finder anvendelse.
- (14) En medlemsstat, i hvilken ingen af de indre vandveje er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, og som beslutter ikke at udstede EU-kvalifikationscertifikater i overensstemmelse med dette direktiv, ville være underlagt en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis den skulle gennemføre og implementere alle bestemmelserne i dette direktiv. En sådan medlemsstat bør derfor være fritaget fra forpligtelsen til at gennemføre og implementere bestemmelserne vedrørende kvalifikationscertifikater, så længe den beslutter ikke at udstede EU-kvalifikationscertifikater. En sådan medlemsstat bør dog være forpligtet til at anerkende EU-kvalifikationscertifikaterne på sit område for at fremme arbejdstagernes mobilitet i Unionen, mindske den administrative byrde i forbindelse med arbejdskraftmobilitet og øge erhvervets tiltrækningskraft.

- (15) I en række medlemsstater er sejlads på indre vandveje en ikkehyppig aktivitet, der kun tjener lokale eller sæsonbetingede interesser, på vandveje, som ikke er forbundet med andre medlemsstater. Selv om princippet om anerkendelse af erhvervscertifikater i henhold til dette direktiv også bør efterleves i disse medlemsstater, bør den administrative byrde være forholdsmæssig. Gennemførelsesredskaber såsom databaser og registre ville skabe en betydelig administrativ byrde uden at give nogen reelle fordele, da informationsstrømmen mellem medlemsstaterne også kan opnås på andre samarbejds måder. Det er derfor rimeligt at tillade de berørte medlemsstater kun at gennemføre de minimumsbestemmelser, som er nødvendige for anerkendelsen af de erhvervscertifikater, der udstedes i henhold til dette direktiv.
- (16) I visse medlemsstater er sejlads på indre vandveje ikke teknisk mulig. Det ville derfor udgøre en uforholdsmæssig administrativ byrde for disse medlemsstater at kræve af dem, at de gennemfører dette direktiv.
- (17) Det er vigtigt, at sektoren for indre vandveje er i stand til at levere programmer, der er fokuseret på både at fastholde personer med en alder over 50 år og på at forbedre de unges kompetencer og beskæftigelsesegnethed.
- (18) Kommissionen bør sikre lige vilkår for alle besætningsmedlemmer, der udelukkende og regelmæssigt praktiserer deres fag i Unionen, og bør standse enhver nedadgående spiral i løn samt enhver diskrimination på grund af nationalitet, bopæl eller registreringsflag.
- (19) I lyset af det samarbejde, der siden 2003 er foregået mellem Unionen og CCNR, hvilket har ført til oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Udarbejdelse af Standarder for Sejlads på Indre Vandveje (CESNI) inden for rammerne af CCNR, og for at strømline de retlige rammer for erhvervskvalifikationer i Europa bør kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger udstedt i overensstemmelse med besætningsreglerne for sejlads på Rhinen, hvori der fastsættes krav, som er identiske med kravene i dette direktiv, være gældende for alle Unionens indre vandveje. Sådanne kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, der udstedes af tredjelande, bør anerkendes i Unionen på betingelse af gensidighed.
- (20) Det er vigtigt, at arbejdsgivere anvender de social- og arbejdsmarkedsretlige bestemmelser i den medlemsstat, hvor aktiviteten udføres, når de i Unionen benytter dæksbesætningsmedlemmer, der er i besiddelse af kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, som er udstedt af tredjelande og anerkendt af de ansvarlige myndigheder i Unionen.
- (21) For yderligere at fjerne hindringer for arbejdskraftmobiliteten og for yderligere at strømline de retlige rammer for erhvervskvalifikationer i Europa bør det være muligt at anerkende ethvert kvalifikationscertifikat, enhver søfartsbog og enhver logbog udstedt af et tredjeland på baggrund af krav, der er identiske med kravene i dette direktiv, for alle Unionens vandveje med forbehold af en vurdering foretaget af Kommissionen og med forbehold af det pågældende tredjelands anerkendelse af dokumenter, der er udstedt i overensstemmelse med dette direktiv.
- (22) Medlemsstaterne bør kun udstede kvalifikationscertifikater til personer, som har det minimumskompetenceniveau, den mindste alder, den helbredsmæssige egnethed og den sejltid, der kræves for at opnå en bestemt kvalifikation.
- (23) Det er vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne tilskynder unge til at søge at opnå erhvervskvalifikationer inden for sejlads på indre vandveje, og at Kommissionen og medlemsstaterne indfører særlige foranstaltninger med henblik på at støtte arbejdsmarkedets parters aktiviteter i denne henseende.
- (24) For at sikre gensidig anerkendelse af kvalifikationer bør kvalifikationscertifikater baseres på de kompetencer, der er nødvendige for at føre en flydende struktur. Medlemsstaterne bør sikre, at personer, der får kvalifikationscertifikater, har det tilsvarende minimumskompetenceniveau, hvilket kontrolleres efter en passende vurdering. Sådanne vurderinger kan tage form af en administrativ eksamen eller kan indgå i godkendte uddannelsesprogrammer, der gennemføres i overensstemmelse med fælles standarder med henblik på at sikre et sammenligneligt minimumskompetenceniveau i alle medlemsstater for forskellige kvalifikationer.
- (25) Bådførere bør, når de sejler på Unionens indre vandveje, være i stand til at anvende viden om regler om transport ad indre vandveje, såsom det europæiske regelsæt for sejlads på indre vandveje (CEVNI) eller andre relevante færdsels- og signalregler, og om de relevante regler om bemanning af flydende strukturer, herunder om hviletid, som fastsat i EU-lovgivningen eller national lovgivning eller i specifikke bestemmelser, der er vedtaget på regionalt plan, såsom besætningsreglerne for sejlads på Rhinen.

- (26) I betragtning af ansvaret for sikkerheden ved udøvelsen af erhvervet som bådfører, ved sejlads med radarnavigation og bunkring af flydende strukturer, der anvender flydende naturgas som brændstof, eller ved føring af flydende strukturer, der anvender flydende naturgas som brændstof, kræves det, at det ved hjælp af praktiske eksamener kontrolleres, om det nødvendige kompetenceniveau er nået. Sådanne praktiske eksamener kan eventuelt gennemføres ved brug af godkendte simulatorer for yderligere at lette kompetenceevalueringen.
- (27) Kompetencer til at kunne betjene radioudstyret om bord er afgørende for at garantere sikkerheden ved sejlads på indre vandveje. Det er vigtigt, at medlemsstaterne tilskynder besætningsmedlemmer, der eventuelt vil skulle sejle flydende strukturer, til at blive uddannet og certificeret i at betjene sådant radioudstyr. For bådførere og rorgængere bør en sådan uddannelse og certificering være obligatorisk.
- (28) Det er nødvendigt at godkende uddannelsesprogrammer for at kontrollere, at programmerne opfylder fælles mindstekrav til indhold og tilrettelæggelse. Opfyldelse heraf giver mulighed for at fjerne unødige hindringer for adgang til erhvervet, da det undgås, at unødvendige yderligere eksaminer påtvinges personer, der allerede har erhvervet de nødvendige færdigheder under deres erhvervsuddannelse. Tilstedeværelsen af godkendte uddannelsesprogrammer kan også gøre det lettere for arbejdstagere med tidligere erfaring fra andre sektorer at få adgang til erhverv inden for sejlads på indre vandveje, da de kan deltage i særlige uddannelsesprogrammer, hvor der tages hensyn til deres allerede erhvervede kompetencer.
- (29) For yderligere at fremme mobiliteten for bådførere bør medlemsstaterne, forudsat at den medlemsstat, hvor en strækning med specifikke risici befinder sig, giver sit samtykke hertil, have mulighed for at vurdere de kompetencer, der er nødvendige for sejlads på den specifikke strækning på den indre vandvej.
- (30) Sejltid bør kontrolleres ved hjælp af attesterede påtegninger i søfartsbøger. For at muliggøre en sådan kontrol bør medlemsstaterne udstede søfartsbøger og logbøger og sikre, at sidstnævnte indeholder en optegnelse over flydende strukturers sejlads. En ansøgers helbredsmæssige egnethed bør certificeres af en godkendt læge.
- (31) Hvor laste- og losseaktiviteter kræver aktiv sejlads, såsom uddybning eller manøvrer mellem laste- eller lossesteder, bør medlemsstaterne betragte den tid, der bruges på disse aktiviteter, som sejltid og registrere den i overensstemmelse hermed.
- (32) Når foranstaltningerne i dette direktiv indebærer behandling af personoplysninger, bør dette foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ og (EU) 2016/679 ⁽²⁾.
- (33) For at bidrage til en effektiv administration af kvalifikationscertifikater bør medlemsstaterne udpege de kompetente myndigheder, der skal gennemføre dette direktiv, og oprette registre til registrering af data om kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater og med Kommissionen med henblik på at gennemføre, håndhæve og evaluere dette direktiv samt for at føre statistik, opretholde sikkerheden og lette sejladsen bør medlemsstaterne indberette sådanne oplysninger, herunder data om kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, ved at inkludere oplysningerne i en database, der føres af Kommissionen. Kommissionen bør ved føringen af denne database behørigt respektere principperne for beskyttelse af personoplysninger.
- (34) Myndigheder, herunder myndigheder i tredjelande, der udsteder kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger efter regler, som er identiske med kravene i dette direktiv, behandler personoplysninger. De myndigheder, der er involveret i gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv, og, hvor det er nødvendigt, internationale organisationer, som har fastsat disse identiske regler, bør også have adgang til den database, der føres af Kommissionen, med henblik på at evaluere dette direktiv og for at føre statistik, evaluere sikkerheden, lette sejladsen og lette udvekslingen af oplysninger mellem disse myndigheder. Denne adgang bør dog være underlagt et passende niveau for databeskyttelse, navnlig hvad angår personoplysninger, og bør for så vidt angår tredjelande og internationale organisationer også være underlagt gensidighedsprincippet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (35) Med henblik på yderligere at modernisere sektoren for indre vandveje og at reducere den administrative byrde og samtidig gøre dokumenterne mindre sårbare over for manipulation bør Kommissionen under hensyntagen til princippet om bedre lovgivning overveje muligheden for at erstatte papirudgaven af EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger med elektroniske værktøjer, såsom elektroniske erhvervspas og elektroniske fartøjsenheder.
- (36) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på, hvor det er relevant, at modsætte sig en medlemsstats påtænkte vedtagelse af krav til kompetence i forbindelse med særlige risici på bestemte strækninger af indre vandveje. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (37) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende vedtagelse af modeller for udstedelse af EU-kvalifikationscertifikater, certifikater for praktisk eksamen, søfartsbøger og logbøger og vedtagelse af afgørelser om anerkendelse i henhold til artikel 10. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (38) For at sikre harmoniserede mindstekrav til certificering af kvalifikationer, for at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater og for at lette Kommissionens gennemførelse, overvågning og evaluering bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår fastsættelse af uddannelses- og kvalifikationskrav, krav til helbredsmæssig egnethed, krav til praktiske eksamener, krav til godkendelse af simulatorer og krav til karakteristika og betingelser for brug af den database, der skal vedligeholdes af Kommissionen, hvor der skal opbevares en kopi af nøgledata vedrørende EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger, logbøger og anerkendte dokumenter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (39) Ikke kun problemet med certifikater, der er udstedt til bådførere i overensstemmelse med direktiv 96/50/EF, med besætningsreglerne for sejlads på Rhinen eller med visse nationale lovgivninger, men også problemet med sådanne certifikater udstedt til andre kategorier af dæksbesætningsmedlemmer inden for nærværende direktivs anvendelsesområde, bør løses ved hjælp af overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør så vidt muligt sikre tidligere tilkendte rettigheder og bør sigte mod at give faglærte besætningsmedlemmer en rimelig frist til at ansøge om et EU-kvalifikationscertifikat. Disse foranstaltninger bør derfor fastsætte en passende periode, hvor disse certifikater fortsat kan anvendes på de af Unionens indre vandveje, hvor de var gyldige før gennemførelsesfristens udløb. Disse foranstaltninger bør desuden sørge for en overgangsordning til de nye regler for alle disse certifikater, navnlig for så vidt angår sejlads af lokal interesse.
- (40) Harmoniseringen af lovgivningen på området for erhvervs kvalifikationer inden for sejlads på indre vandveje i Europa fremmes gennem et tæt samarbejde mellem Unionen og CCNR og ved udarbejdelse af CESNI-standarder. CESNI, som er åbent for eksperter fra alle medlemsstaterne, udarbejder standarder for sejlads på indre vandveje, herunder standarder for erhvervs kvalifikationer. Europæiske flodkommissioner, relevante internationale organisationer, arbejdsmarkedets parter og erhvervsorganisationer bør inddrages fuldt ud i udformningen og udarbejdelsen af CESNI-standarder. Hvor betingelserne i dette direktiv er opfyldt, bør Kommissionen henvise til CESNI-standarder, når den vedtager gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (41) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelsen af en fælles ramme for anerkendelse af erhvervs-mæssige mindstekvalifikationer til sejlads på indre vandveje, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) For at forbedre kønsbalancen i sektoren for indre vandveje er det vigtigt, at kvinders adgang til certificering og erhvervet fremmes.
- (43) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal de oplysninger, som medlemsstaterne er forpligtet til at give Kommissionen inden for rammerne af gennemførelsen af et direktiv, være klare og præcise. Dette gælder også for nærværende direktiv, der fastsætter en specifikt målrettet tilgang til gennemførelse.
- (44) Direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter betingelserne og procedurerne for certificering af de kvalifikationer, der kræves af personer, som er involveret i føringen af en flydende struktur på indre vandveje i Unionen, og for anerkendelse af sådanne kvalifikationer i medlemsstaterne.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på dæksbesætningsmedlemmer, eksperter i flydende naturgas og eksperter i passagerskibsfart på følgende typer af flydende strukturer på alle indre vandveje i Unionen:

- a) fartøjer med en længde på 20 m eller derover
- b) fartøjer, for hvilke produktet af længde, bredde og dybgang er 100 kubikmeter eller derover
- c) slæbebåde og skubbebåde, som er bestemt til:
 - i) at slæbe eller skubbe de fartøjer, der er omhandlet i litra a) og b)
 - ii) at slæbe eller skubbe flydende materiel
 - iii) at danne parformation med de fartøjer, der er omhandlet i litra a) og b), eller med flydende materiel
- d) passagerfartøjer
- e) fartøjer, for hvilke der kræves en godkendelsesattest i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF ⁽¹⁾
- f) flydende materiel.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer:

- a) som sejler med henblik på sport eller fritidssejlads
- b) som er involveret i føring af færger, der ikke bevæger sig uafhængigt
- c) som er involveret i føring af flydende strukturer, der anvendes af de væbnede styrker, ordensmagten, civilforsvarstjenester, vandvejsmyndigheder, brandvæsenet og andre beredskabstjenester

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

3. Uden at dette berører artikel 39, stk. 3, finder dette direktiv heller ikke anvendelse på personer, der sejler i medlemsstater uden indre vandveje forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, og som udelukkende
- a) sejler et begrænset antal sejlads af lokal interesse, når afstanden fra afgangspunktet på intet tidspunkt er mere end ti kilometer, eller
 - b) sejler på sæsonbasis.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »indre vandvej«: en vandvej, bortset fra havet, som er åben for sejlads med de flydende strukturer, der er omhandlet i artikel 2
- 2) »flydende struktur«: et fartøj eller flydende materiel
- 3) »fartøj«: et fartøj til sejlads på indre vandveje eller et søgående skib
- 4) »slæbebåd«: et fartøj, der er specialbygget til at udføre slæbning
- 5) »skubbebåd«: et fartøj, der er specialbygget til at fremdrive en konvoj, der skubbes
- 6) »passagerfartøj«: et fartøj, der er bygget og udstyret til transport af flere end 12 passagerer
- 7) »EU-kvalifikationscertifikat«: et certifikat udstedt af en kompetent myndighed, der bekræfter, at en person opfylder kravene i dette direktiv
- 8) »STCW-konventionen«: »STCW-konventionen« som defineret i artikel 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF ⁽¹⁾
- 9) »dæksbesætningsmedlemmer«: personer, som er involveret i den almindelige føring af en flydende struktur, der sejler på Unionens indre vandveje, og som udfører forskellige opgaver, såsom opgaver vedrørende sejlads, kontrol med styring af den flydende struktur, lasthåndtering, stuvning, passagerbefordring, havingeniørarbejder, vedligeholdelse og reparation, kommunikation, sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse, bortset fra personer, der udelukkende beskæftiger sig med drift af motorer, kraner eller elektrisk og elektronisk udstyr
- 10) »radiocertifikat«: et nationalt certifikat, der er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med det radioreglement, som er knyttet som bilag til den internationale telekommunikationskonvention, og som indebærer tilladelse til betjening af en radiokommunikationsstation på en flydende struktur til sejlads på indre vandveje
- 11) »ekspert i passagerskibs fart«: en person, der arbejder om bord, og som er kvalificeret til at træffe foranstaltninger i nødsituationer om bord på passagerfartøjer
- 12) »ekspert i flydende naturgas«: en person, der er kvalificeret til at være involveret i bunkring på en flydende struktur, der anvender flydende naturgas som brændstof, eller til at være bådfører på en sådan flydende struktur
- 13) »bådfører«: et dæksbesætningsmedlem, der er kvalificeret til at føre en flydende struktur på medlemsstaternes indre vandveje, og kvalificeret til at have det overordnede ansvar om bord, herunder for besætningen, passagererne og lasten
- 14) »særlig risiko«: en sikkerhedsrisiko, der skyldes særlige sejladsforhold, som kræver, at bådførere har kompetencer ud over, hvad der forventes i henhold til lederniveauets generelle kompetencestandarder
- 15) »kompetence«: den dokumenterede evne til at anvende den viden og de kompetencer, der kræves i henhold til de fastsatte standarder for korrekt udførelse af de opgaver, som er nødvendige for at føre flydende strukturer indre vandveje
- 16) »lederniveau«: det ansvarsniveau, som er forbundet med hvervet som bådfører og med at sikre, at de andre dæksbesætningsmedlemmer udfører alle opgaver i forbindelse med føringen af en flydende struktur korrekt

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaet for søfartserhverv (EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33).

- 17) »operationelt niveau«: det ansvarsniveau, som er forbundet med hvervet som bådsmand, kvalificeret bådsmand eller rorgænger og med at føre kontrol med udførelsen af alle opgaver inden for den pågældendes fastlagte ansvarsområde i overensstemmelse med korrekte procedurer og under ledelse af en person på lederniveau
- 18) »stor konvoj«: skubbekonvoj, for hvilken produktet af den samlede længde og den samlede bredde på den skubbede flydende struktur er 7 000 kvadratmeter eller derover
- 19) »søfartsbog«: et personligt register med detaljer om et besætningsmedlems arbejdsforløb, navnlig sejltid og gennemførte sejlads
- 20) »logbog«: en officiel optegnelse over en flydende strukturs og dens besætnings gennemførte sejlads
- 21) »aktiv søfartsbog« eller »aktiv logbog«: en søfarts- eller logbog, hvori der kan registreres data
- 22) »sejltid«: den tid, målt i dage, som dæksbesætningsmedlemmer har tilbragt om bord under en sejlads med en flydende struktur på indre vandveje, herunder laste- og losseaktiviteter, som kræver aktiv sejlads, der er godkendt af den kompetente myndighed
- 23) »flydende materiel«: et flydende anlæg, der bærer arbejdsmaskiner som f.eks. kraner, uddybningsmateriel, rambukke eller elevatorer
- 24) »længde«: skrogets maksimale længde i meter uden ror og bovspryd
- 25) »bredde«: skrogets maksimale bredde i meter målt til yderkanten af skrogets yderklædning (uden skovlhjul, fenderbælte o.l.)
- 26) »dybgang«: den lodrette afstand i meter mellem skrogets laveste punkt, ikke medregnet kølen og andre fastgjorte anordninger, og den dybeste lastevandlinje
- 27) »sæsonbestemt sejlads«: sejlads, som udøves i højst seks måneder hvert år.

KAPITEL 2

EU-KVALIFIKATIONSCERTIFIKATER

Artikel 4

Forpligtelse til at være i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat som dæksbesætningsmedlem

1. Medlemsstaterne sikrer, at dæksbesætningsmedlemmer, der sejler på Unionens indre vandveje, er i besiddelse af enten et EU-kvalifikationscertifikat som dæksbesætningsmedlem, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 11, eller et certifikat, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3.
2. For andre dæksbesætningsmedlemmer end bådførere udgøres EU-kvalifikationscertifikatet og søfartsbogen som omhandlet i artikel 22 af et enhedsdokument.
3. Uanset nærværende artikels stk. 1 er certifikater, der indehaves af personer involveret i føring af flydende strukturer, bortset fra bådførere, som er udstedt eller anerkendt i overensstemmelse med direktiv 2008/106/EF og således i overensstemmelse med STCW-konventionen, gyldige på søgående fartøjer, der besejler indre vandveje.

Artikel 5

Forpligtelse til at være i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat for særlige operationer

1. Medlemsstaterne sikrer, at eksperter i passagerskibsfart og eksperter i flydende naturgas er i besiddelse af enten et EU-kvalifikationscertifikat, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 11, eller et certifikat, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3.
2. Uanset nærværende artikels stk. 1 er certifikater, der indehaves af personer involveret i føring af flydende strukturer, som er udstedt eller anerkendt i overensstemmelse med direktiv 2008/106/EF og således i overensstemmelse med STCW-konventionen, gyldige på søgående fartøjer, der besejler indre vandveje.

*Artikel 6***Bådføreres forpligtelse til at være i besiddelse af særlige tilladelser**

Medlemsstaterne sikrer, at bådførere er i besiddelse af særlige tilladelser, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 12, når de:

- a) sejler på vandveje, der er klassificeret som indre vandveje for søgående skibsfart i henhold til artikel 8
- b) sejler på vandveje, der er udpeget som strækninger af indre vandveje med særlige risici i henhold til artikel 9
- c) sejler med radarnavigation
- d) fører flydende strukturer, der anvender flydende naturgas som brændstof
- e) sejler i store konvojer.

*Artikel 7***Fritagelser i forbindelse med nationale indre vandveje, som ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet**

1. En medlemsstat kan fritage de personer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, som udelukkende sejler på nationale indre vandveje, der ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, herunder dem, der er klassificeret som indre vandveje for søgående skibsfart, fra forpligtelserne i artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, artikel 6, artikel 22, stk. 1, første afsnit, og artikel 22, stk. 3 og 6.
2. En medlemsstat, der indrømmer fritagelser i overensstemmelse med stk. 1, kan udstede kvalifikationscertifikater for de personer, der er omhandlet i stk. 1, i henhold til betingelser, der afviger fra dette direktivs generelle betingelser, forudsat at sådanne certifikater sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau. Anerkendelsen af sådanne certifikater i andre medlemsstater er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF eller direktiv 2005/45/EF⁽¹⁾, alt efter hvad der er relevant.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de fritagelser, der indrømmes i overensstemmelse med stk. 1. Kommissionen gør oplysninger om disse indrømmede fritagelser offentligt tilgængelige.

*Artikel 8***Klassificering af indre vandveje for søgående skibsfart**

1. Medlemsstaterne klassificerer en strækning af indre vandveje på deres område som en indre vandvej for søgående skibsfart, når et af følgende kriterier er opfyldt:
 - a) konventionen om internationale søvejsregler finder anvendelse
 - b) farvandsafmærkningen og skilte og tavler er i overensstemmelse med reglerne på området
 - c) terrestrisk navigation er nødvendig på den pågældende indre vandvej, eller
 - d) skibsudstyr, hvis anvendelse forudsætter særligt kendskab, er nødvendigt for at sejle på den pågældende indre vandvej.
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om klassificeringen af enhver specifik strækning af indre vandveje på deres område som en indre vandvej for søgående skibsfart. Meddelelsen til Kommissionen ledsages af en begrundelse, der er baseret på de i stk. 1 omhandlede kriterier. Kommissionen gør listen over meddelte indre vandveje for søgående skibsfart offentligt tilgængelig uden unødigt forsinkelse.

*Artikel 9***Strækninger af indre vandveje med særlige risici**

1. Når hensynet til sejladsikkerheden kræver det, kan medlemsstaterne efter proceduren i stk. 2-4 udpege strækninger af indre vandveje med særlige risici, der krydser deres eget område, når sådanne risici skyldes en eller flere af følgende grunde:
 - a) at strømmønstrene og -hastigheden hyppigt ændrer sig
 - b) den indre vandvejs hydromorfologiske forhold og mangel på relevante tjenester i form af farvandsefterretninger om den indre vandvej eller på egnede søkort

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, og om ændring af direktiv 2001/25/EF (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 160).

- c) at der foreligger særlige lokale færdsels- og signalregler, der er begrundet i den indre vandvejs særlige hydromorfologiske forhold, eller
- d) at der er en høj ulykkesfrekvens på en specifik strækning af den indre vandvej, der skyldes en manglende kompetence, som ikke er omfattet af de standarder, der er omhandlet i artikel 17.

Hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt for at garantere sikkerheden, konsulterer de den relevante europæiske flodkommission under processen med at udpege de i første afsnit omhandlede strækninger.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som de agter at vedtage i henhold til nærværende artikels stk. 1 og artikel 20, og om begrundelsen for foranstaltningen mindst seks måneder forud for den forventede dato for vedtagelse af disse foranstaltninger.
3. Hvis de i stk. 1 omhandlede strækninger af indre vandveje er beliggende langs grænsen mellem to eller flere medlemsstater, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden og giver i fællesskab Kommissionen meddelelse.
4. Hvis en medlemsstat agter at vedtage en foranstaltning, som ikke er berettiget i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, kan Kommissionen inden for en periode på seks måneder efter meddelelsen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori Kommissionen redegør for sin afgørelse om at modsætte sig foranstaltningens vedtagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 3.
5. Kommissionen gør de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget, offentligt tilgængelige sammen med den i stk. 2 omhandlede begrundelse.

Artikel 10

Anerkendelse

1. Alle EU-kvalifikationscertifikater som omhandlet i artikel 4 og 5 samt alle søfartsbøger eller logbøger som omhandlet i artikel 22, der er udstedt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende direktiv, er gyldige på samtlige Unionens indre vandveje.
2. Alle kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, der er udstedt i overensstemmelse med besætningsreglerne for sejlads på Rhinen, hvis krav er identiske med kravene i dette direktiv, er gyldige på samtlige Unionens indre vandveje.

Sådanne certifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er udstedt af et tredjeland, er gyldige på samtlige Unionens indre vandveje, forudsat at det pågældende tredjeland inden for sin jurisdiktion anerkender EU-dokumenter, der er udstedt i henhold til dette direktiv.
3. Med forbehold af stk. 2 er alle kvalifikationscertifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er udstedt i overensstemmelse med et tredjelands nationale regler, hvis krav er identiske med kravene i dette direktiv, gyldige på samtlige Unionens indre vandveje, efter den procedure og på de betingelser, der er fastsat i stk. 4 og 5.
4. Ethvert tredjeland kan indgive anmodning til Kommissionen om anerkendelse af certifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er udstedt af dets myndigheder. Anmodningen skal være ledsaget af alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om udstedelsen af sådanne dokumenter er underlagt krav, der er identiske med kravene i dette direktiv.
5. Når Kommissionen modtager en anmodning om anerkendelse i henhold til stk. 4, foretager den en vurdering af certificeringssystemerne i det anmodende tredjeland for at fastslå, hvorvidt udstedelsen af de i anmodningen angivne certifikater, søfartsbøger eller logbøger er underlagt krav, der er identiske med kravene i dette direktiv.

Hvis disse krav anses for identiske, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om anerkendelse i Unionen af de certifikater, søfartsbøger eller logbøger, som det pågældende tredjeland har udstedt, forudsat at dette tredjeland inden for sin jurisdiktion anerkender EU-dokumenter, der er udstedt i henhold til dette direktiv.

Når Kommissionen vedtager den i andet afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt, angiver den nærmere, hvilke af de i stk. 4 omhandlede dokumenter anerkendelsen vedrører. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 3.

6. Når en medlemsstat finder, at et tredjeland ikke længere opfylder kravene i nærværende artikel, underretter den straks Kommissionen herom med angivelse af en underbygget begrundelse for sin påstand.

7. Kommissionen vurderer hvert ottende år, om certificeringssystemet i det tredjeland, der er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, opfylder kravene i dette direktiv. Hvis Kommissionen fastslår, at kravene i dette direktiv ikke længere er opfyldt, finder stk. 8 anvendelse.

8. Hvis Kommissionen fastslår, at den i stk. 2 eller 3 omhandlede udstedelse af dokumenter ikke længere er betinget af krav, der er identiske med kravene i dette direktiv, vedtager den en gennemførelsesretsakt om suspension af gyldigheden af de kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, der er udstedt i overensstemmelse med disse krav, på samtlige Unionens indre vandveje. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 3.

Kommissionen kan til enhver tid ophæve suspensionen, hvis de konstaterede mangler for så vidt angår de gældende krav er blevet afhjulpet.

9. Kommissionen gør listen over de tredjelande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, offentligt tilgængelig sammen med de dokumenter, der er anerkendt som gyldige på samtlige Unionens indre vandveje.

KAPITEL 3

CERTIFICERING AF ERHVERVSKVALIFIKATIONER

AFDELING I

Procedure for udstedelse af EU-kvalifikationscertifikater og særlige tilladelser for bådførere

Artikel 11

Udstedelse og gyldighed af EU-kvalifikationscertifikater

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere om EU-kvalifikationscertifikater som dæksbesætningsmedlem og EU-kvalifikationscertifikater til særlige operationer forelægger tilfredsstillende dokumentation:

- a) for deres identitet
- b) for, at de opfylder mindstekravene i bilag I om alder, kompetencer, administrative formaliteter og sejltid, til det kvalifikationscertifikat, som de har ansøgt om
- c) for, at de, hvor det er relevant, opfylder kravene til helbredsmæssig egnethed, jf. artikel 23.

2. Medlemsstaterne udsteder EU-kvalifikationscertifikater efter at have kontrolleret ægtheden og gyldigheden af de dokumenter, som ansøgerne har forelagt, og efter at have kontrolleret, at ansøgerne ikke allerede har fået udstedt et gyldigt EU-kvalifikationscertifikat.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af modeller for EU-kvalifikationscertifikater og for enhedsdokumenter, der kombinerer EU-kvalifikationscertifikater og søfartsbøger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

4. Gyldigheden af EU-kvalifikationscertifikater som dæksbesætningsmedlem er begrænset til datoen for den næste helbredsundersøgelse, som kræves i henhold til artikel 23.

5. Med forbehold af den i stk. 4 omhandlede begrænsning er EU-kvalifikationscertifikater som bådfører gyldige i højst 13 år.

6. EU-kvalifikationscertifikater til særlige operationer er gyldige i højst fem år.

Artikel 12

Udstedelse og gyldighed af særlige tilladelser til bådførere

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere om særlige tilladelser som omhandlet i artikel 6 forelægger tilfredsstillende dokumentation:

- a) for deres identitet
- b) for, at de opfylder mindstekravene i bilag I om alder, kompetencer, administrative formaliteter og sejltid til den særlige tilladelse, som de har ansøgt om

c) for, at de er i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat for bådførere eller af et certifikat, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 og 3, eller for, at de opfylder mindstekravene til EU-kvalifikationscertifikater for bådførere som fastsat i dette direktiv.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 skal ansøgere om den særlige tilladelse til at sejle på strækninger af indre vandveje med særlige risici, der kræves i henhold til artikel 6, litra b), forelægge de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, tilfredsstillende dokumentation:

a) for deres identitet

b) for, at de opfylder de i overensstemmelse med de i artikel 20 fastsatte kompetencekrav med hensyn til særlige risici på den specifikke strækning af indre vandvej, hvor tilladelsen er påkrævet

c) for, at de er i besiddelse af et EU-kvalifikationscertifikat som bådfører, eller af et certifikat, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 og 3, eller for, at de opfylder mindstekravene til EU-kvalifikationscertifikater for bådførere som fastsat i dette direktiv.

3. Medlemsstaterne udsteder de særlige tilladelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, efter at have kontrolleret ægtheden og gyldigheden af de dokumenter, som ansøgeren har forelagt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, der udsteder EU-kvalifikationscertifikater til bådførere, i certifikatet specifikt anfører eventuelle særlige tilladelser, der er udstedt i henhold til artikel 6, i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 3, omhandlede model. Gyldigheden af sådanne særlige tilladelser udløber, når gyldigheden af EU-kvalifikationscertifikatet udløber.

5. Uanset nærværende artikels stk. 4 skal den særlige tilladelse, der er omhandlet i artikel 6, litra d), udstedes som et EU-kvalifikationscertifikat som ekspert i flydende naturgas i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 3, omhandlede model, hvis gyldighedsperiode fastsættes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6.

Artikel 13

Fornyelse af EU-kvalifikationscertifikater og af særlige tilladelser til bådførere

Når et EU-kvalifikationscertifikat udløber, fornyer medlemsstaterne efter anmodning certifikatet og, hvis det er relevant, de specifikke tilladelser, som er omfattet deraf, forudsat at der:

a) for så vidt angår EU-kvalifikationscertifikater som dæksbesætningsmedlem og for andre særlige tilladelser end den, der er omhandlet i artikel 6, litra d), er forelagt tilfredsstillende dokumentation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og c)

b) for så vidt angår EU-kvalifikationscertifikater til særlige operationer er forelagt tilfredsstillende dokumentation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b).

Artikel 14

Suspension og inddragelse af EU-kvalifikationscertifikater eller særlige tilladelser for bådførere

1. Hvis der er tegn på, at kravene til kvalifikationscertifikater eller særlige tilladelser ikke længere er opfyldt, foretager den medlemsstat, der udstedte certifikatet eller den særlige tilladelse, alle fornødne vurderinger og inddrager om nødvendigt de pågældende certifikater eller særlige tilladelser.

2. Enhver medlemsstat kan midlertidigt suspendere et EU-kvalifikationscertifikat, hvis den finder, at en sådan suspension er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

3. Medlemsstaterne registrerer suspensioner og inddragelser i den database, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, uden unødigt forsinkelse.

AFDELING II

Administrativt samarbejde

Artikel 15

Samarbejde

Når en medlemsstat som omhandlet i artikel 39, stk. 3, fastslår, at et kvalifikationscertifikat udstedt af den relevante kompetente myndighed i en anden medlemsstat ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, eller hvor der foreligger hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, anmoder den kompetente myndighed den udstedende myndighed om at overveje at suspendere kvalifikationscertifikatet i henhold til artikel 14. Den anmodende myndighed

underretter Kommissionen om sin anmodning. Den myndighed, der har udstedt det pågældende kvalifikationscertifikat, undersøger anmodningen og underretter den anden myndighed om sin afgørelse. Alle kompetente myndigheder kan forbyde personer at besejle deres jurisdiktionsområde, indtil der foreligger underretning om den udstedende myndigheds afgørelse.

Medlemsstaterne omhandlet i artikel 39, stk. 3, samarbejder også med andre medlemsstaters kompetente myndigheder for at sikre, at sejltid og sejlads for indehavere af EU-kvalifikationscertifikater og søfartsbøger, der er anerkendt i henhold til dette direktiv, registreres, hvis indehaveren af en søfartsbog anmoder om registrering, og godkendes for en periode af indtil 15 måneder inden datoen for anmodningen om godkendelse. Medlemsstaterne omhandlet i artikel 39, stk. 3, underretter i givet fald Kommissionen om de indre vandveje på deres område, hvor der kræves kompetencer inden for søgående skibsfart.

AFDELING III

Kompetencer

Artikel 16

Kompetencekrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede personer har de fornødne kompetencer til at sikre, at den flydende struktur føres på sikker vis, jf. artikel 17.
2. Uanset nærværende artikels stk. 1 skal kompetencevurderingen med hensyn til særlige risici som omhandlet i artikel 6, litra b), foretages i overensstemmelse med artikel 20.

Artikel 17

Kompetencevurdering

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte kravene til kompetencer og tilsvarende viden og færdigheder i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag II.
2. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der anmoder om de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede dokumenter, hvis det er relevant, dokumenterer, at de opfylder kompetencekravene i nærværende artikels stk. 1 ved at bestå en eksamen, der afholdes:
 - a) under en administrativ myndigheds ansvar, jf. artikel 18, eller
 - b) som led i et uddannelsesprogram, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 19.
3. Dokumentation for, at kompetencekravene er opfyldt, skal omfatte en praktisk eksamen med henblik på opnåelse af:
 - a) et EU-kvalifikationscertifikat som bådfører
 - b) en særlig tilladelse til at sejle med radarnavigation, jf. artikel 6, litra c)
 - c) et EU-kvalifikationscertifikat som ekspert i flydende naturgas
 - d) et EU-kvalifikationscertifikat som ekspert i passagerskibsfart.

For at opnå de i nærværende stykkes litra a) og b) omhandlede dokumenter kan praktiske eksamener finde sted om bord på en flydende struktur eller i en simulator, der er i overensstemmelse med artikel 21. Med hensyn til nærværende stykkes litra c) og d) kan praktiske eksamener finde sted om bord på en flydende struktur eller i et passende anlæg på land.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte krav til de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede praktiske eksamener med en nærmere beskrivelse af de specifikke kompetencer og de forhold, der skal testes under de praktiske eksamener, samt mindstekravene til den flydende struktur, på hvilken en praktisk eksamen kan finde sted.

*Artikel 18***Eksamen under en administrativ myndigheds ansvar**

1. Medlemsstaterne sikrer, at eksamenerne omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), afholdes under deres ansvar. De sørger for, at de pågældende eksamener forestås af eksaminatorer, der er kvalificeret til at vurdere kompetencer og tilsvarende viden og færdigheder som omhandlet i artikel 17, stk. 1.
2. Medlemsstaterne udsteder et certifikat for praktisk eksamen til ansøgere, der har bestået den praktiske eksamen som omhandlet i artikel 17, stk. 3, hvor denne praktiske eksamen fandt sted i en simulator, der er i overensstemmelse med artikel 21, og hvor ansøgeren har anmodet om et sådant certifikat.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af modeller for de certifikater for praktiske eksamener, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.
4. Medlemsstaterne anerkender uden yderligere krav eller vurderinger certifikater for praktisk eksamen som omhandlet i stk. 2, der er udstedt af kompetente myndigheder i andre medlemsstater.
5. I tilfælde af skriftlige eksamener eller computerbaserede eksamener kan de eksaminatorer, der er omhandlet i stk. 1, erstattes med kvalificerede tilsynsførende.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de i dette kapitel omhandlede eksaminatorer og kvalificerede tilsynsførende er uden nogen interessekonflikt.

*Artikel 19***Godkendelse af uddannelsesprogrammer**

1. Medlemsstaterne kan udarbejde uddannelsesprogrammer for de personer, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne uddannelsesprogrammer, som fører til eksamensbeviser eller certifikater, der viser, at kompetencekravene i artikel 17, stk. 1, er opfyldt, godkendes af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, på hvis område den pågældende uddannelsesinstitution gennemfører sine uddannelsesprogrammer.

Medlemsstaterne sørger for, at vurderingen og sikringen af uddannelsesprogrammets kvalitet sikres gennem anvendelse af en national eller international kvalitetsstandard i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan kun godkende uddannelsesprogrammer som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, hvis:
 - a) uddannelsesmålene, læringsindholdet, metoderne, læringsmidlerne, procedurerne, herunder i givet fald brug af simulatorer, og undervisningsmaterialet er behørigt dokumenteret og gør det muligt for ansøgerne at opfylde kompetencekravene omhandlet i artikel 17, stk. 1
 - b) programmerne til vurdering af de relevante kompetencer ledes af kvalificerede personer, som har indgående kendskab til uddannelsesprogrammet
 - c) kvalificerede eksaminatorer uden nogen interessekonflikt gennemfører en eksamination, der bekræfter, at kompetencekravene omhandlet i artikel 17, stk. 1, er opfyldt.
3. Medlemsstaterne anerkender ethvert eksamensbevis eller certifikat tildelt efter gennemførelsen af uddannelsesprogrammer, der er godkendt af andre medlemsstater i overensstemmelse med stk. 1.
4. Medlemsstaterne tilbagekalder eller suspenderer deres godkendelse af uddannelsesprogrammer, som ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over godkendte uddannelsesprogrammer og underretter Kommissionen om de eventuelle uddannelsesprogrammer, hvis godkendelse er blevet tilbagekaldt eller suspenderet. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige. På listen angives uddannelsesprogrammets navn, de tildelte eksamensbevisers eller certifikaters betegnelse, det organ, der tildeler eksamensbeviset eller certifikatet, det år, hvor godkendelsen trådte i kraft, samt de relevante kvalifikationer og eventuelle særlige tilladelser, som eksamensbeviset eller certifikatet giver adgang til.

*Artikel 20***Kompetencevurdering med hensyn til særlige risici**

1. De medlemsstater, som udpeger strækninger af indre vandveje med særlige risici på deres områder, jf. artikel 9, stk. 1, specificerer, hvilke yderligere kompetencer der kræves af bådførere, som sejler på disse strækninger af indre vandveje, og specificerer, med hvilke midler det skal dokumenteres, at sådanne krav er opfyldt. Hvor medlemsstaterne finder det nødvendigt for at garantere sikkerheden, konsulterer de den relevante europæiske flodkommission i forbindelse med processen med at identificere disse kompetencer.

Under hensyntagen til de kompetencer, der kræves for at besejle den pågældende strækning af indre vandvej med specifikke risici, kan midlerne til at dokumentere, at sådanne krav er opfyldt, bestå af følgende:

- a) et begrænset antal sejladsere på den pågældende strækning
- b) en simulatorprøve
- c) en multiple chance-test
- d) en mundtlig prøve eller
- e) en kombination af midlerne omhandlet i litra a)-d).

Ved anvendelsen af nærværende stykke benytter medlemsstaterne objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, der står i rimeligt forhold til formålet.

2. De medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, sikrer, at der indføres procedurer for vurdering af ansøgernes kompetencer med hensyn til særlige risici, og at værktøjer gøres offentligt tilgængelige for at gøre det lettere for bådførere at opnå den krævede kompetence med hensyn til særlige risici.

3. En medlemsstat kan foretage en vurdering af ansøgernes kompetencer med hensyn til særlige risici på strækninger af indre vandveje i en anden medlemsstat på grundlag af de krav, der er fastsat for den pågældende indre vandvej i overensstemmelse med stk. 1, forudsat at den medlemsstat, hvor strækningen af indre vandvej befinder sig, giver sit samtykke. Medlemsstaten giver i så fald den medlemsstat, som foretager vurderingen, de nødvendige midler til at foretage denne. Medlemsstaterne begrundet ethvert afslag på at give samtykke i objektive og rimelige hensyn.

*Artikel 21***Brug af simulatorer**

1. Simulatorer, der anvendes til vurdering af kompetencer, skal godkendes af medlemsstaterne. Denne godkendelse udstedes efter anmodning, når det dokumenteres, at simulatoren opfylder kravene til simulatorer som fastsat ved delegerede retsakter som omhandlet i stk. 2. I godkendelsen anføres den specifikke kompetencevurdering, som må foretages med simulatoren.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte krav til godkendelse af simulatorer med en præcisering af de funktionelle og tekniske mindstekrav og de administrative procedurer i den forbindelse med det formål at sikre, at de simulatorer, der anvendes til kompetencevurdering, er fremstillet på en måde, der gør det muligt at kontrollere kompetencerne som foreskrevet i de i artikel 17, stk. 3, omhandlede krav til praktiske eksamener.

3. Medlemsstaterne anerkender simulatorer, der i overensstemmelse med stk. 1 er godkendt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, uden yderligere tekniske krav eller vurderinger.

4. Medlemsstaterne tilbagekalder eller suspenderer deres godkendelse af simulatorer, som ikke længere opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2.

5. Medlemsstaterne meddeler listen over godkendte simulatorer til Kommissionen. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

6. Medlemsstaterne sikrer, at adgang til simulatorer med henblik på vurdering er ikkediskriminerende.

AFDELING IV

Sejltid og helbredsmæssig egnethed

Artikel 22

Søfartsbog og logbog

1. Medlemsstaterne sikrer, at sejltid som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b), og gennemførte sejladsere som omhandlet i artikel 20, stk. 1, registreres af bådførerne i en søfartsbog som omhandlet i nærværende artikels stk. 6 eller i en søfartsbog, der er anerkendt i medfør af artikel 10, stk. 2 eller 3.

Uanset første afsnit gælder, når medlemsstaterne anvender artikel 7, stk. 1, eller artikel 39, stk. 2, den forpligtelse, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, kun, hvis indehaveren af en søfartsbog anmoder om registreringen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder, hvis et besætningsmedlem anmoder herom, validerer de oplysninger vedrørende sejltid og sejladsere, der er gennemført op til 15 måneder forud for anmodningen, i søfartsbogen efter at have kontrolleret ægtheden og gyldigheden af den nødvendige dokumentation. Hvor der findes elektroniske værktøjer, herunder elektroniske søfartsbøger og elektroniske logbøger, herunder passende procedurer til at værne om dokumenternes ægthed, kan de tilsvarende oplysninger valideres uden yderligere procedurer.

Sejltid, der er opnået på enhver medlemsstats indre vandveje, tages i betragtning. Med hensyn til indre vandveje, hvis løb ikke udelukkende ligger inden for Unionens område, tages der også hensyn til den sejltid, der er opnået på strækninger uden for Unionens område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at sejladsere med flydende strukturer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, registreres i den i nærværende artikels stk. 6 omhandlede logbog eller i en logbog, som er anerkendt i medfør af artikel 10, stk. 2 eller 3.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af modeller for søfartsbøger og logbøger under hensyntagen til de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv for så vidt angår fastlæggelse af en persons identitet, vedkommendes sejltid og gennemførte sejladsere. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 33, stk. 2.

Kommissionen tager ved vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter hensyn til det forhold, at logbogen også anvendes i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 2014/112/EU ⁽¹⁾ til at kontrollere bemandingskravene og registrere den flydende strukturs sejladsere.

5. Senest den 17. januar 2026 indgiver Kommissionen en vurdering af manipulationssikrede elektroniske søfartsbøger, logbøger og erhvervspas, der omfatter EU-kvalifikationscertifikater vedrørende sejlads på indre vandveje, til Europa-Parlamentet og Rådet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at besætningsmedlemmer fører én gyldig søfartsbog, og at der på den flydende struktur-flydende struktur føres én gyldig logbog.

Artikel 23

Helbredsmæssig egnethed

1. Medlemsstaterne sikrer, at dæksbesætningsmedlemmer, der ansøger om et EU-kvalifikationscertifikat, dokumenterer deres helbredsmæssige egnethed ved at forelægge den kompetente myndighed en gyldig lægeattest, der på grundlag af en tilfredsstillende helbredsundersøgelse er udstedt af en læge, som er anerkendt af den kompetente myndighed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2014/112/EU af 19. december 2014 om iværksættelse af den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje, indgået af European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers' Federation (ETF) (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 86).

2. Ansøgeren skal forelægge den kompetente myndighed en lægeattest, når vedkommende ansøger om:
 - a) sit første EU-kvalifikationscertifikat som dæksbesætningsmedlem
 - b) sit EU-kvalifikationscertifikat som bådfører
 - c) fornyelse af sit EU-kvalifikationscertifikat som dæksbesætningsmedlem, når betingelserne i denne artikels stk. 3 er opfyldt.

Lægeattester, der udstedes med henblik på opnåelse af et EU-kvalifikationscertifikat, må tidligst være dateret tre måneder før det tidspunkt, hvor ansøgningen om et EU-kvalifikationscertifikat indgives.

3. Når indehaveren af et EU-kvalifikationscertifikat som dæksbesætningsmedlem fylder 60 år, skal vedkommende mindst hvert femte år dokumentere sin helbredsmæssige egnethed i overensstemmelse med stk. 1. Når indehaveren fylder 70 år, skal vedkommende hvert andet år dokumentere sin helbredsmæssige egnethed i overensstemmelse med stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdsgivere, bådførere og medlemsstaternes myndigheder har mulighed for at pålægge et dæksbesætningsmedlem at dokumentere sin helbredsmæssige egnethed i overensstemmelse med stk. 1, når der er objektive tegn på, at dæksbesætningsmedlemmet ikke længere opfylder de i stk. 6 omhandlede krav til helbredsmæssig egnethed.

5. Hvor ansøgeren ikke kan dokumentere den helbredsmæssige egnethed på fyldestgørende vis, kan medlemsstaterne pålægge afbødende foranstaltninger eller restriktioner, der sikrer en tilsvarende sejladsikkerhed. Disse afbødende foranstaltninger og restriktioner med tilknytning til helbredsmæssig egnethed anføres i så fald i EU-kvalifikationscertifikatet i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 3, omhandlede model.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 på grundlag af de væsentlige krav til helbredsmæssig egnethed, der er omhandlet i bilag III, med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte kravene til helbredsmæssig egnethed ved angivelse af de nærmere krav hertil, navnlig med hensyn til de test, som lægerne skal foretage, de kriterier, som de skal anvende til at vurdere arbejdsevnen, og listen over restriktioner og afbødende foranstaltninger.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikel 24

Beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne skal foretage enhver behandling af personoplysninger som fastsat i dette direktiv i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679.
2. Kommissionen skal foretage enhver behandling af personoplysninger som fastsat i dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Medlemsstaterne sikrer, at personoplysninger kun behandles med henblik på følgende formål:
 - a) gennemførelse, håndhævelse og evaluering af dette direktiv
 - b) udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, som har adgang til den i artikel 25 omhandlede database, og Kommissionen
 - c) udarbejdelse af statistikker.

Anonymiserede data, der er udledt af sådanne oplysninger, må gerne anvendes til at støtte politikker, som fremmer transport ad indre vandveje.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 4 og 5 omhandlede personer, hvis personoplysninger og navnlig hvis helbredsoplysninger behandles i de registre, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, og i den database, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, underrettes på forhånd. Medlemsstaterne skal give sådanne personer adgang til personernes egne personoplysninger og skal efter anmodning til enhver tid udlevere en kopi af disse oplysninger til sådanne personer.

Artikel 25

Registre

1. For at bidrage til effektiv administration med hensyn til udstedelse, fornyelse, suspension og tilbagekaldelse af kvalifikationscertifikater fører medlemsstaterne registre over de EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, der er udstedt under deres myndighed i overensstemmelse med dette direktiv, og i givet fald over dokumenter anerkendt i medfør af artikel 10, stk. 2, som er udstedt, fornyet, suspenderet eller tilbagetrukket, som er meldt bortkommet, stjålet eller ødelagt, eller som er udløbet.

Med hensyn til EU-kvalifikationscertifikater skal registre indeholde de oplysninger, der er angivet i EU-kvalifikationscertifikaterne, og den udstedende myndighed.

Med hensyn til søfartsbøger skal registre indeholde indehaverens navn og identifikationsnummer, søfartsbogens identifikationsnummer, udstedelsesdatoen og den udstedende myndighed.

Med hensyn til logbøger skal registre indeholde den flydende strukturs navn, dens europæiske identifikationsnummer eller europæiske fartøjsidentifikationsnummer (ENI-nummer), logbogens identifikationsnummer, udstedelsesdatoen og den udstedende myndighed.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 med henblik på at supplere oplysningerne i registre over søfartsbøger og logbøger med andre oplysninger, som skal indgå i de modeller for søfartsbøger og logbøger, der vedtages i medfør af artikel 22, stk. 4, for yderligere at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne.

2. For at gennemføre, håndhæve og evaluere dette direktiv, for at opretholde sikkerheden og lette sejladsen og for at føre statistik samt for at lette udvekslingen af oplysninger mellem de myndigheder, der gennemfører dette direktiv, registrerer medlemsstaterne på pålidelig vis og uden unødigt ophold oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger i en database, som føres af Kommissionen.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at fastsætte kravene til en sådan databases egenskaber og betingelserne for dens anvendelse, idet navnlig fastsættes:

- a) instruktioner om, hvordan oplysninger indkodes i databasen
- b) brugernes adgangsrettigheder, opdelt, hvor det er passende, efter brugertype, adgangstype og det formål, som oplysningerne skal anvendes til
- c) den maksimale datalagringsperiode, jf. nærværende artikels stk. 3, opdelt, hvor det er passende, efter dokumenttype
- d) instruktioner om, hvordan databasen fungerer, og hvordan den interagerer med de registre, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

3. Personoplysninger, der er registreret i de i stk. 1 omhandlede registre eller i den i stk. 2 omhandlede database, må ikke lagres længere, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet, eller med henblik på hvilke de senere behandles i henhold til dette direktiv. Når sådanne oplysninger ikke længere er nødvendige til disse formål, tilintetgøres de.

4. Kommissionen kan give en myndighed i et tredjeland eller en international organisation adgang til databasen, i det omfang det er nødvendigt til de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede formål, forudsat at:

- a) kravene i artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001 er opfyldt, og
- b) tredjelandet eller den internationale organisation ikke begrænser medlemsstaternes eller Kommissionens adgang til tredjelandets eller den internationale organisations tilsvarende database.

Kommissionen sikrer, at tredjelandet eller den internationale organisation ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland eller en anden international organisation uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra Kommissionen og kun på de af Kommissionen fastsatte betingelser.

*Artikel 26***Kompetente myndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger, hvis det er relevant, hvilke kompetente myndigheder som skal:
 - a) tilrettelægge og føre tilsyn med de eksaminationer, der er omhandlet i artikel 18
 - b) godkende de uddannelsesprogrammer, der er omhandlet i artikel 19
 - c) godkende de simulatorer, der er omhandlet i artikel 21
 - d) udstede, forny, suspendere eller tilbagekalde de certifikater og udstede de særlige tilladelser, der er omhandlet i artikel 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 og 38, samt de søfartsbøger og logbøger, der er omhandlet i artikel 22
 - e) validere sejltiden i de søfartsbøger, der er omhandlet i artikel 22
 - f) bestemme, hvilke læger der må udstede lægeattester i henhold til artikel 23
 - g) føre de registre, der er omhandlet i artikel 25
 - h) afsløre og bekæmpe svindel og anden ulovlig praksis som omhandlet i artikel 29.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle kompetente myndigheder på deres område, som de har udpeget efter stk. 1. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

*Artikel 27***Overvågning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle aktiviteter udført af statslige og ikkestatslige organer under deres myndighed i forbindelse med uddannelse, med kompetencevurderinger samt med udstedelse og ajourføring af EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem, for at sikre at målene med dette direktiv nås.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de uddannelsesmål, der skal nås, og de tilhørende kompetencekrav, der skal opfyldes, er klart defineret og angiver det videns- og færdighedsniveau, der skal vurderes og efterprøves i overensstemmelse med dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer under hensyntagen til de politikker, de systemer, den kontrol og den interne evaluering af kvalitetssikringen, der er indført for at sikre, at de fastsatte mål nås, at kvalitetskravenes anvendelsesområder omfatter:
 - a) udstedelse, fornyelse, suspension og tilbagekaldelse af EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger
 - b) alle uddannelseskurser og -programmer
 - c) eksaminationer og vurderinger, der gennemføres af medlemsstaten eller under dennes myndighed, og
 - d) de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og eksaminatorer.

*Artikel 28***Evaluering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige organer evaluerer aktiviteter vedrørende kompetenceerhvervelse og vurdering samt vedrørende administrationen af EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger senest den 17. januar 2037 og mindst hvert tiende år derefter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at resultaterne af disse uafhængige organers evalueringer dokumenteres behørigt og bringes til de berørte kompetente myndigheders kendskab. Hvis det er nødvendigt, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler, der er blevet konstateret ved den uafhængige evaluering.

Artikel 29

Forebyggelse af svindel og anden ulovlig praksis

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge svindel og anden ulovlig praksis, der involverer EU-kvalifikationscertifikater, søfartsbøger, logbøger, lægeattester og registre som omhandlet i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne udveksler relevante oplysninger med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om certificering af personer, der er involveret i føringen af flydende strukturer, herunder oplysninger om suspension og tilbagekaldelse af certifikater. De skal i forbindelse hermed til fulde efterleve principperne for persondatabeskyttelse fastsat i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17, stk. 1 og 4, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 6, og artikel 25, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 16. januar 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i denne artikel omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 32

CESNI-krav og delegerede retsakter

Delegerede retsakter vedtaget efter dette direktiv skal, bortset fra dem, der er baseret på artikel 25, henvise til krav, som er fastlagt af CESNI, forudsat at:

- a) disse krav er tilgængelige og ajourførte
- b) disse krav opfylder eventuelle relevante krav i bilagene
- c) Unionens interesser ikke bringes i fare på grund af ændringer i beslutningsprocessen i CESNI.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, kan Kommissionen fastsætte eller henvise til andre krav.

Når der i delegerede retsakter vedtaget efter dette direktiv henvises til krav, medtager Kommissionen hele teksten af disse krav i de pågældende delegerede retsakter og medtager eller ajourfører den relevante henvisning og anfører anvendelsesdatoen i bilag IV.

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Henvisninger til det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 7 i direktiv 91/672/EØF, som ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til det udvalg, der nedsættes ved nærværende direktiv.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis udvalgets formand træffer beslutning herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis udvalgets formand træffer beslutning herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 34

CESNI-krav og gennemførelsesretsakter

I forbindelse med vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, artikel 18, stk. 3, og artikel 22, stk. 4, henviser Kommissionen til krav, som er fastsat af CESNI, og fastsætter datoen for anvendelse, forudsat at:

- a) disse krav er tilgængelige og ajourførte
- b) disse krav opfylder eventuelle relevante krav i bilagene
- c) Unionens interesser ikke bringes i fare på grund af ændringer i beslutningsprocessen i CESNI.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, kan Kommissionen fastsætte eller henvise til andre krav.

Når der i gennemførelsesretsakter vedtaget efter denne artikel henvises til krav, medtager Kommissionen hele teksten af disse krav i nævnte gennemførelsesretsakter.

Artikel 35

Gennemgang

1. Kommissionen evaluerer dette direktiv sammen med de i dette direktiv omhandlede gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter og sender resultatet af evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 17. januar 2030.

2. Senest den 17. januar 2028 stiller hver medlemsstat de oplysninger, der er nødvendige med henblik på overvågning af gennemførelsen og evalueringen af dette direktiv, til rådighed for Kommissionen i overensstemmelse med retningslinjer, som Kommissionen i samråd med medlemsstaterne fastsætter vedrørende indsamling af oplysninger, format og indhold.

Artikel 36

Indfasning

1. Senest den 17. januar 2020 vedtager Kommissionen trinvist delegerede retsakter som omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 4, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 6, og artikel 25, stk. 1 og 2.

Senest 24 måneder efter vedtagelsen af de i artikel 25, stk. 2, omhandlede delegerede retsakter opretter Kommissionen den i nævnte artikel omhandlede database.

2. Senest den 17. januar 2020 vedtager Kommissionen de i artikel 11, stk. 3, artikel 18, stk. 3, og artikel 22, stk. 4, omhandlede gennemførelsesretsakter.

*Artikel 37***Ophævelse**

Direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF ophæves med virkning fra den 18. januar 2022.

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til dette direktiv.

*Artikel 38***Overgangsbestemmelser**

1. Bådførcertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med direktiv 96/50/EF, og certifikater som omhandlet i artikel 1, stk. 6, i direktiv 96/50/EF samt bådførcertifikater for sejlads på Rhinen som omhandlet artikel 1, stk. 5, i direktiv 96/50/EF, der blev udstedt før den 18. januar 2022, forbliver gyldige på de af Unionens indre vandveje, hvortil de før denne dato var gyldige, i højst ti år efter denne dato.

Inden den 18. januar 2032 udsteder de medlemsstater, som udstedte de i første afsnit omhandlede certifikater, efter anmodning fra en bådfører med et sådant certifikat efter den model, der er fastsat i nærværende direktiv, på bådførerens anmodning et EU-kvalifikationscertifikat eller et certifikat som omhandlet i artikel 10, stk. 2, forudsat at bådføreren har fremlagt tilfredsstillende dokumentation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og c).

2. Når medlemsstaterne udsteder EU-kvalifikationscertifikater i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, beskytter de så vidt muligt de rettigheder, som tidligere er blevet tildelt, navnlig med hensyn til de særlige tilladelser, der er omhandlet i artikel 6.

3. Andre besætningsmedlemmer end bådførere, der er indehaver af et kvalifikationscertifikat, som er udstedt af en medlemsstat før den 18. januar 2022, eller af et kvalifikationsbevis, der er anerkendt i en eller flere medlemsstater, kan stadig støtte ret på dette certifikat eller kvalifikationsbevis i op til ti år efter denne dato. Sådanne besætningsmedlemmer kan i løbet af denne periode fortsat støtte ret på direktiv 2005/36/EF med henblik på andre medlemsstaters myndigheders anerkendelse af deres kvalifikationer. De kan inden udløbet af denne periode ansøge en kompetent myndighed, der udsteder sådanne certifikater, om et EU-kvalifikationscertifikat eller et certifikat i medfør af artikel 10, stk. 2, forudsat at de har fremlagt tilfredsstillende dokumentation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og c).

Hvis besætningsmedlemmer som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit ansøger om et EU-kvalifikationscertifikat eller et certifikat som omhandlet i artikel 10, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der udstedes et kvalifikationscertifikat, hvortil kompetencekravene er lignende eller lavere end kompetencekravene i det certifikat, der skal erstattes. Et certifikat, hvortil kravene er højere end til det certifikat, der skal erstattes, udstedes kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) for EU-kvalifikationscertifikatet som bådsmand: 540 dages sejltid, herunder mindst 180 dages sejlads på indre vandveje
- b) for EU-kvalifikationscertifikatet som kvalificeret bådsmand: 900 dages sejltid, herunder mindst 540 dages sejltid på indre vandveje
- c) for EU-kvalifikationscertifikatet som rorgænger: 1 080 dage, herunder mindst 720 dages sejltid på indre vandveje.

Erfaringen med sejlads skal dokumenteres ved hjælp af søfartsbøger, logbøger eller anden dokumentation.

Den mindstevarighed af sejltiden, der er fastsat i dette stykkes andet afsnit, litra a), b) og c), kan nedsættes med højst 360 dages sejltid, hvis ansøgeren har et eksamensbevis, der er anerkendt af den kompetente myndighed, og som bekræfter ansøgerens specialiserede uddannelse i sejlads på indre vandveje, hvori der indgår praktisk arbejds erfaring med bådføring. Nedsættelsen af mindstevarigheden må ikke overstige varigheden af den specialiserede uddannelse.

4. Søfartsbøger og logbøger, der er udstedt før den 18. januar 2022, efter andre regler end dem, der er fastsat ved dette direktiv, kan forblive gyldige i op til ti år efter den 18. januar 2022.

5. Uanset stk. 3 forbliver for besætningsmedlemmer på færger, der er indehavere af nationale certifikater, som ikke er omfattet af direktiv 96/50/EF, og som er udstedt inden den 18. januar 2022, sådanne certifikater gyldige på de af Unionens indre vandveje, for hvilke de før denne dato var gyldige, i højst 20 år efter denne dato.

Sådan besætningsmedlemmer kan inden udløbet af nævnte periode ansøge en kompetent myndighed, der udsteder sådanne certifikater, om et EU-kvalifikationscertifikat eller om et certifikat som omhandlet i artikel 10, stk. 2, forudsat at de fremlægger tilfredsstillende dokumentation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og c). Nærværende artikels stk. 3, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

6. Uanset artikel 4, stk. 1, kan medlemsstaterne indtil den 17. januar 2038 give bådførere, der sejler på søgående skibe, som besejler specifikke indre vandveje, tilladelse til at besidde et kompetencecertifikat for skibsførere, der er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i STCW-konventionen, forudsat at:

- a) denne aktivitet forbundet med sejlads på indre vandveje udføres i begyndelsen eller slutningen af en søtransport og
- b) medlemsstaten har anerkendt de certifikater, der er omhandlet i nærværende stykke, i mindst fem år fra den 16. januar 2018 for de pågældende indre vandveje.

Artikel 39

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. januar 2022. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 er en medlemsstat, i hvilken alle de omhandlede personer i artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 udelukkende sejler på nationale indre vandveje, der ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, kun forpligtet til at sætte de foranstaltninger i kraft, der er nødvendige for at sikre overensstemmelse med artikel 7, 8 og 10 for så vidt angår anerkendelse af kvalifikationscertifikater og søfartsbogen, artikel 14, stk. 2 og 3, for så vidt angår suspensioner, artikel 22, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, artikel 26, stk. 1, litra d), hvis det er relevant, artikel 26, stk. 1, litra e) og h), artikel 26, stk. 2, artikel 29 for så vidt angår forebyggelse af svindel, artikel 30 for så vidt angår sanktioner og artikel 38 med undtagelse af nævnte artikels stk. 2 for så vidt angår overgangsbestemmelser. En sådan medlemsstat skal sætte disse foranstaltninger i kraft senest den 17. januar 2022.

En sådan medlemsstat må ikke udstede EU-kvalifikationscertifikater eller godkende uddannelsesprogrammer eller simulatorer, før den har gennemført og implementeret dette direktivs resterende bestemmelser og underrettet Kommissionen om, at den har gjort dette.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 er en medlemsstat, i hvilken alle personer er undtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, kun forpligtet til at sætte de foranstaltninger i kraft, der er nødvendige for at sikre overensstemmelse med artikel 10 for så vidt angår anerkendelse af kvalifikationscertifikater og søfartsbogen, med artikel 38 for så vidt angår anerkendelse af gyldige certifikater samt med artikel 15. En sådan medlemsstat skal sætte disse foranstaltninger i kraft senest den 17. januar 2022.

En sådan medlemsstat må ikke udstede EU-kvalifikationscertifikater eller godkende uddannelsesprogrammer eller simulatorer, før den har gennemført og implementeret dette direktivs resterende bestemmelser og underrettet Kommissionen om, at den har gjort dette.

4. Uanset denne artikels stk. 1 er en medlemsstat ikke forpligtet til at gennemføre dette direktiv, så længe sejlads på indre vandveje ikke er teknisk muligt på dens område.

En sådan medlemsstat må ikke udstede EU-kvalifikationscertifikater eller godkende uddannelsesprogrammer eller simulatorer, før den har gennemført og implementeret dette direktivs bestemmelser og underrettet Kommissionen om, at den har gjort dette.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste bestemmelser i national ret, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 40

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 41

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG I

MINDSTEKRAV TIL ALDER, OVERHOLDELSE AF ADMINISTRATIVE FORMALITETER, KOMPETENCER OG SEJLTID

De mindstekrav til dæksbesætningens kvalifikationer, der fastsættes i dette bilag, skal forstås som et stigende kvalifikationsniveau, med undtagelse af dæksmænds og lærlinges kvalifikationer, da de anses for at være på samme niveau.

1. Dæksbesætningens kvalifikationer på ansættelsesniveau

1.1. Mindstekrav til certificering som dæksmand

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- være mindst 16 år
- have gennemført en grundlæggende sikkerhedsuddannelse i henhold til nationale krav.

1.2. Mindstekrav til certificering som lærling

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- være mindst 15 år
- have underskrevet en lærlingeaftale, som omfatter et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19.

2. Dæksbesætningens kvalifikationer på operationelt niveau

2.1. Mindstekrav til certificering som bådsmand

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- a) — være mindst 17 år
 - have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19 af en varighed på mindst to år, og som omfattede kompetencekravene til det operationelle niveau, jf. bilag II
 - have en samlet sejltid på mindst 90 dage som led i det godkendte uddannelsesprogrameller
- b) — være mindst 18 år
 - have gennemgået en kompetencevurdering udført af en administrativ myndighed, jf. artikel 18, for at kontrollere, at kompetencekravene til det operationelle niveau i bilag II er opfyldt
 - have en samlet sejltid på mindst 360 dage eller, hvis ansøgeren desuden kan dokumentere arbejds erfaring på mindst 250 dage som medlem af dæksbesætningen på et søgående skib, have en samlet sejltid på 180 dageeller
- c) — have mindst fem års arbejds erfaring forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram, have mindst 500 dages arbejds erfaring som medlem af dæksbesætningen på et søgående skib forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram eller have fuldført en erhvervsfaglig uddannelse af en varighed på mindst 3 år forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram
 - have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19 af en varighed på mindst ni måneder, og som omfattede kompetencekravene til det operationelle niveau, jf. bilag II
 - have en samlet sejltid på mindst 90 dage som led i det godkendte uddannelsesprogram.

2.2. Mindstekrav til certificering som kvalificeret bådsmand

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- a) — have en samlet sejltid på mindst 180 dage, hvor den pågældende opfylder betingelserne for tjeneste som bådsmand

eller

- b) — have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19 af en varighed på mindst tre år, og som omfattede kompetencekravene til det operationelle niveau, jf. bilag II

— have en samlet sejltid på mindst 270 dage som led i det godkendte uddannelsesprogram.

2.3. Mindstekrav til certificering som rorgænger

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- a) — have en samlet sejltid på mindst 180 dage, hvor den pågældende opfylder betingelserne for tjeneste som kvalificeret bådsmand

— have et radiocertifikat

eller

- b) — have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19 af en varighed på mindst tre år, og som omfattede kompetencekravene til det operationelle niveau, jf. bilag II

— have en samlet sejltid på mindst 360 dage som led i det godkendte uddannelsesprogram

— have et radiocertifikat

eller

- c) — have mindst 500 dages arbejds erfaring som skibsfører

— have gennemgået en kompetencevurdering udført af en administrativ myndighed som omhandlet i artikel 18 for at kontrollere, at kompetencekravene til det operationelle niveau i bilag II er opfyldt

— have et radiocertifikat.

3. Dæksbesætningens kvalifikationer på lederniveau

3.1. Mindstekrav til certificering som bådfører

Enhver ansøger til et EU-kvalifikationscertifikat skal:

- a) — være mindst 18 år

— have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19 af en varighed på mindst tre år, og som omfattede kompetencekravene til lederniveauet, jf. bilag II

— have en samlet sejltid på mindst 360 dage, der er opnået som led i det godkendte uddannelsesprogram eller efter færdiggørelse heraf

— have et radiocertifikat

eller

- b) — være mindst 18 år

— have et EU-kvalifikationscertifikat som rorgænger eller et certifikat som rorgænger, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3

- have en samlet sejltilid på mindst 180 dage
 - have gennemgået en kompetencevurdering udført af en administrativ myndighed som omhandlet i artikel 18 for at kontrollere, at kompetencekravene til lederniveauet i bilag II er opfyldt
 - have et radiocertifikat
- eller
- c) — være mindst 18 år
- have en samlet sejltilid på mindst 540 dage eller, hvis ansøgeren desuden kan dokumentere arbejdserfaring på mindst 500 dage som medlem af dæksbesætningen på et søgående skib, have en samlet sejltilid på mindst 180 dage
 - have gennemgået en kompetencevurdering udført af en administrativ myndighed som omhandlet i artikel 18 for at kontrollere, at kompetencekravene til lederniveauet i bilag II er opfyldt
 - have et radiocertifikat
- eller
- d) — have mindst fem års arbejdserfaring forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram eller have mindst 500 dages arbejdserfaring som medlem af dæksbesætningen på et søgående skib forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram eller have fuldført en erhvervsfaglig uddannelse af mindst 3 års varighed forud for optagelsen i et godkendt uddannelsesprogram
- have gennemført et godkendt uddannelsesprogram som omhandlet i artikel 19, som havde en varighed på mindst halvandet år, og som omfattede kompetencekravene til lederniveauet, jf. bilag II
 - have en samlet sejltilid på mindst 180 dage som led i det godkendte uddannelsesprogram og mindst 180 dage efter færdiggørelse heraf
 - have et radiocertifikat.

3.2. Mindstekrav til særlige tilladelser til EU-kvalifikationscertifikater som bådfører

3.2.1. Vandveje for søgående skibsfart

Enhver ansøger skal:

- opfylde kompetencekravene til sejlads på sejlbare vandveje for søgående skibsfart i bilag II.

3.2.2. Radar

Enhver ansøger skal:

- opfylde kompetencekravene til sejlads med radarnavigation i bilag II.

3.2.3. Flydende naturgas

Enhver ansøger skal:

- have et EU-kvalifikationscertifikat som flydende naturgas (LNG)-ekspert, jf. punkt 4.2.

3.2.4. Store fartøjskonvojer

Enhver ansøger skal have en samlet sejltilid på mindst 720 dage, herunder mindst 540 dage hvor den pågældende opfylder betingelserne for tjeneste som bådfører, og mindst 180 dage, hvor denne har ført en stor fartøjskonvoj.

4. Kvalifikationer i forbindelse med særlige operationer

4.1. Mindstekrav til certificering af eksperter i passagerskibsfart

Enhver, der ansøger om sit første EU-kvalifikationscertifikat som ekspert i passagerskibsfart, skal:

- være mindst 18 år
- opfylde kompetencekravene til eksperter i passagerskibsfart i bilag II.

Enhver, der ansøger om fornyelse af et EU-kvalifikationscertifikat som ekspert i passagerskibsfart, skal:

- bestå en ny administrativ eksamen eller gennemføre et nyt godkendt uddannelsesprogram i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.

4.2. Mindstekrav til certificering som LNG-ekspert

Enhver, der ansøger om sit første EU-kvalifikationscertifikat som LNG-ekspert, skal

- være mindst 18 år
- opfylde kompetencekravene til LNG-eksperter i bilag II.

Enhver, der ansøger om fornyelse af et EU-kvalifikationscertifikat som LNG-ekspert, skal:

a) have opnået følgende samlede sejltid om bord på en flydende struktur, der anvender LNG som brændstof:

- mindst 180 dage i løbet af de seneste fem år eller
- mindst 90 dage i løbet af det seneste år

eller

b) opfylde kompetencekravene til LNG-eksperter i bilag II.

BILAG II

VÆSENTLIGE KOMPETENCEKRAV

1. Væsentlige kompetencekrav på operationelt niveau

1.1. Sejlads

Bådsmanden assisterer den flydende strukturs ledelse i situationer, hvor en flydende struktur skal manøvreres og føres på indre vandveje. Bådsmanden skal være i stand til at assistere på alle typer vandveje og i alle typer havne. Navnlig skal bådsmanden være i stand til at:

- assistere under forberedelsen af den flydende struktur til sejlads for at garantere en sikker sejlads under alle forhold
- assistere ved fortøjning og ankring
- assistere ved sejlads og manøvrering af den flydende struktur på en søfartsmæssig sikker og økonomisk måde.

1.2. Føring af flydende strukturer

Bådsmanden skal være i stand til at:

- assistere den flydende strukturs ledelse med at kontrollere føringen af den flydende struktur og med at tage sig af de ombordværende
- anvende den flydende strukturs udstyr.

1.3. Lasthåndtering, stuvning og passagerbefordring

Bådsmanden skal være i stand til at:

- assistere den flydende strukturs ledelse under forberedelsen, stuvningen og overvågningen af last under laste- og losseoperationer
- assistere fartøjets ledelse med at betjene passagerer
- yde direkte assistance til handicappede og bevægelseshæmmede i overensstemmelse med kravene til uddannelse og instruktion i bilag IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 ⁽¹⁾.

1.4. Driftsovervågning og kontrol af maskineri samt kontrol af elektriske og elektroniske systemer

Bådsmanden skal være i stand til at:

- assistere den flydende strukturs ledelse ved driftsovervågning og kontrol af maskineri samt kontrol af elektriske og elektroniske systemer for at garantere den generelle tekniske sikkerhed
- udføre vedligeholdelsesarbejde på udstyr til driftsovervågning og kontrol af maskiner samt kontrol af elektriske og elektroniske systemer for at garantere den generelle tekniske sikkerhed.

1.5. Vedligeholdelse og reparation

Bådsmanden skal være i stand til at:

- assistere den flydende strukturs ledelse ved vedligeholdelse og reparation af den flydende struktur og af dens anordninger og udstyr.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

1.6. Kommunikation

Bådsmanden skal være i stand til at:

- kommunikere generelt og professionelt, hvilket omfatter evnen til at anvende standardiserede kommunikationsudtryk i situationer, hvor der er kommunikationsproblemer
- begå sig socialt.

1.7. Sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse

Bådsmanden skal være i stand til at:

- overholde arbejdsregler og forstå betydningen af sundheds- og sikkerhedsregler og vigtigheden af miljøet
- anerkende betydningen af uddannelse i sikkerhed om bord og handle omgående i nødstilfælde
- træffe forholdsregler for at forebygge brand og anvende brandslukningsudstyret korrekt
- varetage sine opgaver under hensyn til vigtigheden af at beskytte miljøet.

2. Væsentlige kompetencekrav på lederniveau

2.0. Tilsyn

Bådføreren skal være i stand til at:

- instruere og kontrollere andre dæksbesætningsmedlemmer og føre tilsyn med de opgaver, de udfører, jf. dette bilags afdeling 1, hvilket indebærer passende evner til at udføre disse opgaver.

2.1. Sejlads

Bådføreren skal være i stand til at:

- planlægge og foretage sejlads på indre vandveje, herunder være i stand til at vælge den mest logiske, økonomiske og miljøvenlige sejlroute for at nå frem til lastnings- og løsningsdestinationerne, under hensyn til de relevante færdsels- og signalregler og de regelsæt, der er aftalt for sejlads på indre vandveje
- anvende viden om de relevante regler om bemanning af flydende strukturer, herunder viden om hviletid og om sammensætning af dæksbesætningsmedlemmerne
- sejle og manøvrere og samtidig sørge for sikker drift af den flydende struktur under alle forhold på indre vandveje, herunder i situationer med høj trafiktæthed eller i situationer, hvor andre flydende strukturer transporterer farligt gods, hvilket kræver basisviden om den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad indre vandveje (ADN)
- at reagere på navigationsmæssige nødsituationer på indre vandveje.

2.2. Føring af flydende strukturer

Bådføreren skal være i stand til at:

- anvende viden om bygning af skibe til indre vandveje og konstruktionsmetoder til driften af forskellige typer flydende strukturer og have basisviden om de tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 ⁽¹⁾
- kontrollere og overvåge det obligatoriske udstyr som nævnt i det relevante certifikat for flydende strukturer.

2.3. Lasthåndtering, stuvning og passagerbefordring

Bådføreren skal være i stand til at:

- planlægge og sørge for sikker lastning, stuvning, sikring, lodsning og beskyttelse af last under sejladsen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 118).

- planlægge og sikre den flydende strukturs stabilitet
- planlægge og sørge for sikker passagerbefordring og beskyttelse af passagererne under sejladserne, herunder yde direkte assistance til handicappede og bevægelseshæmmede i overensstemmelse med kravene til uddannelse og instruktion i bilag IV til forordning (EU) nr. 1177/2010.

2.4. Driftsovervågning og kontrol af maskineri samt kontrol af elektriske og elektroniske systemer

Bådføreren skal være i stand til at:

- planlægge arbejdsgangen for driftsovervågning og kontrol af maskineri samt kontrol af elektriske og elektroniske systemer
- overvåge hovedmotorer samt hjælpemaskineri og -udstyr
- planlægge og udstede instrukser vedrørende den flydende strukturs pumpe og pumpekontrollsystem
- tilrettelægge sikker brug og anvendelse, vedligeholdelse og reparation af den flydende strukturs elektrotekniske anordninger
- kontrollere, at vedligeholdelse og reparation af tekniske anordninger sker sikkert.

2.5. Vedligeholdelse og reparation

Bådføreren skal være i stand til at:

- tilrettelægge sikker vedligeholdelse og reparation af den flydende struktur og dens udstyr.

2.6. Kommunikation

Bådføreren skal være i stand til at:

- foretage forvaltning af de menneskelige ressourcer, være socialt ansvarlig og varetage tilrettelæggelsen af arbejdsgangen og uddannelsen om bord på den flydende struktur
- sikre god kommunikation til enhver tid, hvilket omfatter anvendelse af standardiserede kommunikationsudtryk i situationer, hvor der er kommunikationsproblemer
- fremme et afbalanceret og godt arbejdsmiljø om bord.

2.7. Sundhed og sikkerhed, passagerrettigheder og miljøbeskyttelse

Bådføreren skal være i stand til at:

- føre tilsyn med de relevante retlige krav og træffe foranstaltninger til at sikre menneskeliv
- opretholde sikkerheden for personer om bord, herunder yde direkte assistance til handicappede og bevægelseshæmmede i overensstemmelse med kravene til uddannelse og instruktion i bilag IV til forordning (EU) nr. 1177/2010
- udarbejde beredskabs- og havarikontrolplaner og håndtere nødsituationer
- sikre overholdelse af miljøbeskyttelseskrav.

3. Væsentlige kompetencekrav i forbindelse med særlige tilladelser

3.1. Sejladser på indre vandveje for søgående skibsfart

Bådføreren skal være i stand til at:

- arbejde med ajourførte diagrammer og søkort, efterretninger for skippere og søfarende og andre publikationer, der er særlige for vandveje for søgående skibsfart

- anvende tidevandsdata, tidevandsstrømme, -perioder og -cykluser, tidspunktet for tidevandsstrømme og tidevande og variationer på tværs af en flodmunding
- anvende SIGNI (mærker og signaler på indre vandveje) og IALA (Den Internationale Sammenslutning af Fyrvæsener) til sikker sejlads på indre vandveje for søgående skibsfart.

3.2. Radarnavigation

Bådføreren skal være i stand til at:

- træffe passende forholdsregler i forbindelse med sejlads med radarnavigation, inden der kastes los
- fortolke radarbilleder og analysere de oplysninger, radaren giver
- mindske interferens af forskellig oprindelse
- navigere med radarnavigation under hensyn til de relevante regler for sejlads på indre vandveje i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastlægger kravene til radarnavigation (såsom. bemandskrav eller tekniske krav til fartøjer)
- håndtere særlige omstændigheder, såsom trafiktæthed, svigtende anordninger og farlige situationer.

4. Væsentlige kompetencekrav i forbindelse med særlige operationer

4.1. Eksperter i passagerskibsfart

Enhver ansøger skal være i stand til at:

- tilrettelægge anvendelsen af redningsudstyr om bord på passagerfartøjer
- anvende sikkerhedsprocedurer og træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af passagerer generelt, og navnlig i nødsituationer (f.eks. evakuering, havari, kollision, grundstødning, brand, eksplosion eller andre situationer, hvor der kan opstå panik), herunder yde direkte assistance til handicappede og bevægelseshæmmede i overensstemmelse med kravene til uddannelse og instruktion i bilag IV til forordning (EU) nr. 1177/2010
- kommunikere på elementært engelsk
- opfylde de relevante krav i forordning (EU) nr. 1177/2010.

4.2. Eksperter i flydende naturgas (LNG)

Enhver ansøger skal være i stand til:

- sikre overensstemmelse med relevant lovgivning og relevante krav til flydende strukturer, der anvender LNG som brændstof, samt med andre relevante sundheds- og sikkerhedsregler
- være opmærksom på særlige problemstillinger vedrørende LNG, forstå risiciene og håndtere dem
- betjene de systemer, der er særlige for LNG, på en sikker måde
- sikre regelmæssig kontrol af LNG-systemet
- have viden om, hvordan LNG-bunkringsoperationer udføres sikkert og kontrolleret
- forberede LNG-systemet med henblik på vedligeholdelse af den flydende struktur
- håndtere nødsituationer, der er forbundet med LNG.

BILAG III

VÆSENTLIGE KRAV TIL HELBREDSMÆSSIG EGNETHED

Helbredsmæssig egnethed, hvilket omfatter fysisk og psykisk egnethed, betyder, at personen ikke lider af sygdomme eller har et handicap, som gør personen, der arbejder om bord på en flydende struktur, ude af stand til at:

- udføre de opgaver, der er nødvendige for at føre en flydende struktur
- udføre pålagte opgaver på et givet tidspunkt eller
- opfatte omgivelserne korrekt.

Undersøgelsen omfatter navnlig syns- og høreevne, motoriske funktioner, den neuropsykiatriske sundhedstilstand og hjertekarsygdomme.

BILAG IV

GÆLDENDE KRAV

Tabel A

Genstand, artikel	Overensstemmelseskrav	Start for anvendelse
Praktiske eksamener, artikel 17, stk. 4	[CESNI ...]	[]
Godkendelse af simulatorer, artikel 21, stk. 2		
Egenskaber og betingelser for anvendelse af registre, artikel 25, stk. 2		

Tabel B

Position	Væsentlige kompetencekrav	Overensstemmelseskrav	Start for anvendelse
1	Væsentlige kompetencekrav på operationelt niveau	[CESNI]	[]
2	Væsentlige kompetencekrav på lederniveau	—	—
3	Væsentlige kompetencekrav i forbindelse med specifikke tilladelser		
3.1	Sejlads på vandveje for søgående skibsfart		
3.2	Radarnavigation		
4	Væsentlige kompetencekrav i forbindelse med særlige operationer		
4.1	Ekspertes i passagerskibsfart		
4.2	Ekspertes i flydende naturgas (LNG)		

Tabel C

Væsentlige krav til helbredsmæssig egnethed	Overensstemmelseskrav	Start for anvendelse
Helbredsundersøgelse	[CESNI]	[]

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2398**af 12. december 2017****om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 153, stk. 2, litra b), sammenholdt med artikel 153, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF ⁽³⁾ har til formål at beskytte arbejdstagere mod risici for deres sundhed og sikkerhed som følge af at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener under arbejdet. Der er fastlagt et ensartet beskyttelsesniveau i forbindelse med risiciene ved kræftfremkaldende stoffer og mutagener i nævnte direktiv gennem en ramme af generelle principper, som gør det muligt for medlemsstaterne at sikre konsekvent anvendelse af minimumskravene. Bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering, der er fastsat på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, økonomisk gennemførlighed, en grundig vurdering af den socioøkonomiske indvirkning og tilgængelighed af måleteknikker og protokoller for eksponeringer på arbejdspladsen, udgør væsentlige dele af de generelle ordninger til beskyttelse af arbejdstagerne, der er fastsat i nævnte direktiv. De minimumskrav, der er fastsat i nævnte direktiv, har til formål at beskytte arbejdstagere på EU-plan. Medlemsstaterne kan fastsætte strengere bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering.
- (2) Grænseværdierne for erhvervmæssig eksponering er en del af risikostyring i henhold til direktiv 2004/37/EF. Overholdelse af disse grænseværdier berører ikke arbejdsgivernes øvrige forpligtelser i henhold til nævnte direktiv, navnlig begrænsning af anvendelsen af kræftfremkaldende stoffer og mutagener på arbejdspladsen, forebyggelse eller nedsættelse af arbejdstagernes eksponering for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener og de foranstaltninger, der bør gennemføres med henblik herpå. Disse foranstaltninger bør, for så vidt det er teknisk muligt, omfatte substitution af det kræftfremkaldende stof eller mutagenet med et stof, en blanding eller en proces, som ikke er farlig(t) eller er mindre farlig(t) for arbejdstagernes sundhed, anvendelse af et lukket system eller andre foranstaltninger, der tager sigte på at nedsætte niveauet for arbejdstagerens eksponering. I denne forbindelse er det vigtigt at tage hensyn til forsigtighedsprincippet, når der er usikkerhed.
- (3) For de fleste kræftfremkaldende stoffer og mutagener er det ikke videnskabeligt muligt at fastslå niveauer, hvorunder eksponering ikke vil medføre negative virkninger. Selv om fastsættelse af grænseværdier på arbejdspladsen for kræftfremkaldende stoffer og mutagener i henhold til nærværende direktiv ikke fjerner alle risici for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, som skyldes eksponeringen på arbejdspladsen (resterende risiko), bidrager det ikke desto mindre til en mærkbar reduktion af risici i forbindelse med sådan eksponering som led i den trinvis og målsætningsorienterede tilgang i henhold til direktiv 2004/37/EF. For andre kræftfremkaldende stoffer og mutagener er det videnskabeligt muligt at fastslå niveauer, hvorunder eksponering ikke forventes at have negative virkninger.

⁽¹⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 113.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.12.2017.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50).

- (4) Maksimumsniveauer for arbejdstagernes eksponering for visse kræftfremkaldende stoffer eller mutagener fastsættes ved værdier, som i henhold til direktiv 2004/37/EF ikke må overskrides. Disse grænseværdier bør revideres, og der bør fastsættes grænseværdier for yderligere kræftfremkaldende stoffer og mutagener.
- (5) På grundlag af de gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne indsender hvert femte år i medfør af artikel 17a i Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽¹⁾, skal Kommissionen evaluere gennemførelsen af den retlige ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder direktiv 2004/37/EF, og, om nødvendigt, underrette de relevante institutioner og Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen (ACSH) om initiativer til at forbedre nævnte rammes funktion, herunder, om nødvendigt, passende lovgivningsforslag.
- (6) Grænseværdierne fastsat i nærværende direktiv bør, om nødvendigt, revideres i lyset af de tilgængelige oplysninger, herunder nye videnskabelige og tekniske data og evidensbaseret bedste praksis, måleteknikker og protokoller for niveauet af eksponering på arbejdspladsen. Disse oplysninger bør om muligt indeholde data om resterende risici for arbejdstagernes sundhed samt udtalelser fra Det Videnskabelige Udvalg vedrørende Grænseværdier for Erhvervs-mæssig Eksponering for Kemiske Agenser (SCOEL) og ACSH. Oplysninger om den resterende risiko, der gøres offentligt tilgængelige på EU-plan, er nyttige for det fremtidige arbejde med at begrænse risici som følge af erhvervs-mæssig eksponering for kræftfremkaldende stoffer og mutagener, herunder ved revisioner af de grænseværdier, der er fastsat i nærværende direktiv. Gennemsigtighed i forbindelse med sådanne oplysninger bør fremmes yderligere.
- (7) På grund af manglen på konsistente data om eksponering for stoffer er det nødvendigt at beskytte eksponerede arbejdstagere eller arbejdstagere, som risikerer at blive eksponeret, ved at håndhæve relevant helbreds kontrol. Det bør derfor være muligt for passende helbreds kontrol med arbejdstagere, for hvem resultaterne af den vurdering, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/37/EF, viser, at der er en risiko for sundheden eller sikkerheden, at fortsætte efter eksponeringens ophør ifølge en tilkendegivelse fra den læge eller myndighed, der er ansvarlig for helbreds kontrollen. En sådan kontrol bør foretages i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis i medlemsstaterne. Artikel 14 i direktiv 2004/37/EF bør derfor ændres for at sikre sådan helbreds kontrol for alle berørte arbejdstagere.
- (8) Der er behov for, at medlemsstaterne foretager hensigtsmæssig og ensartet indsamling af data fra arbejdsgivere, for at sørge for sikkerhed og ordentlig behandling af arbejdstagerne. Medlemsstaterne skal give Kommissionen oplysninger med henblik på Kommissionens rapporter om gennemførelsen af direktiv 2004/37/EF. Kommissionen støtter allerede bedste praksis vedrørende dataindsamling i medlemsstaterne og bør, alt efter hvad der er relevant, foreslå yderligere forbedringer af den dataindsamling, der kræves i medfør af direktiv 2004/37/EF.
- (9) Direktiv 2004/37/EF kræver, at arbejdsgivere anvender eksisterende hensigtsmæssige procedurer for måling af niveauer af eksponering for kræftfremkaldende stoffer og mutagener på arbejdspladsen, i betragtning af det faktum at SCOEL i sine anbefalinger anfører muligheden for at overvåge eksponering ved enhver anbefalet grænseværdi for erhvervs-mæssig eksponering og biologiske grænseværdier. Forbedring af ækvivalensen af metoder til at måle luftkoncentrationen af kræftfremkaldende stoffer og mutagener i forhold til grænseværdierne fastsat i direktiv 2004/37/EF er vigtig med henblik på at styrke forpligtelserne fastsat heri og på at sikre et ensartet og højt beskyttelsesniveau for arbejdstagernes sundhed og lige konkurrencevilkår i hele Unionen.
- (10) De ændringer af bilag III til direktiv 2004/37/EF, der er fastsat i nærværende direktiv, er det første skridt i en længere proces med ajourføring heraf. Som næste skridt i denne proces har Kommissionen forelagt et forslag om fastsættelse af grænseværdier og anmærkninger for hud for yderligere syv kræftfremkaldende stoffer. Desuden anførte Kommissionen i sin meddelelse af 10. januar 2017 »Sikrere og sundere arbejde for alle — modernisering af EU's lovgivning og politik for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen«, at der skal ske yderligere ændringer af direktiv 2004/37/EF. Kommissionen bør på løbende basis fortsætte sit arbejde med ajourføringer af bilag III til direktiv 2004/37/EF i overensstemmelse med artikel 16 heri og fast praksis. Dette arbejde bør, hvis det er relevant, føre til forslag til fremtidige revisioner af grænseværdierne fastsat i direktiv 2004/37/EF og i nærværende direktiv samt forslag til yderligere grænseværdier.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

- (11) Det er nødvendigt at inddrage andre optagelsesveje for alle kræftfremkaldende stoffer og mutagener, herunder en mulig optagelse gennem huden, for at sikre det bedst mulige beskyttelsesniveau.
- (12) SCOEL bistår navnlig Kommissionen med at identificere, evaluere og grundigt analysere de senest tilgængelige videnskabelige data og med at foreslå grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering til beskyttelse af arbejdstagerne mod kemiske risici, der skal fastsættes på EU-plan, jf. Rådets direktiv 98/24/EF ⁽¹⁾ og direktiv 2004/37/EF. For så vidt angår de kemiske agenser o-toluidin og 2-nitropropan var der ingen anbefalinger fra SCOEL i 2016, og derfor er andre offentligt tilgængelige kilder med tilstrækkeligt pålidelige videnskabelige oplysninger taget i betragtning.
- (13) Grænseværdierne for vinylchloridmonomer og støv fra løvtræ, der er fastsat i bilag III til direktiv 2004/37/EF, bør revideres på baggrund af de seneste videnskabelige og tekniske data. Sondringen mellem støv fra løvtræ og fra nåletræ bør vurderes nærmere for så vidt angår grænseværdien fastsat i nævnte bilag som anbefalet af SCOEL og Det Internationale Kræftforskningscenter.
- (14) Samtidig eksponering for mere end én slags træ er meget almindelig, hvilket vanskeliggør eksponeringsvurdering af forskellige slags træ. Eksponering for støv fra nåletræ og fra løvtræ er udbredt blandt arbejdstagere i Unionen og kan forårsage luftvejssymptomer og -sygdomme, og den mest alvorlige sundhedsmæssige virkning er risikoen for næse- og bihulekræft. Det bør derfor fastsættes, at hvis støv fra løvtræ blandes med andre slags træstøv, bør grænseværdien i bilaget for støv fra løvtræ finde anvendelse på alle slags træstøv, der forekommer i denne blanding.
- (15) Visse chrom (VI)-forbindelser opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1A og 1B) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ og er derfor kræftfremkaldende stoffer i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for chrom (VI)-forbindelser, der er kræftfremkaldende stoffer som omhandlet i direktiv 2004/37/EF. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for disse chrom (VI)-forbindelser.
- (16) For så vidt angår chrom (VI) er en grænseværdi på 0,005 mg/m³ muligvis ikke hensigtsmæssig og kan i nogle sektorer være vanskelig at overholde på kort sigt. Der bør derfor indføres en overgangsperiode, hvori en grænseværdi på 0,010 mg/m³ bør finde anvendelse. I særlige situationer, hvor det arbejde, der udføres, vedrører arbejde, som omfatter svejsnings- eller plasmaskæreprocesser eller lignende processer, der frembringer røg, bør en grænseværdi på 0,025 mg/m³ finde anvendelse i denne overgangsperiode, hvorefter den almindeligt gældende grænseværdi på 0,005 mg/m³ bør finde anvendelse.
- (17) Visse ildfaste keramiske fibre opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor kræftfremkaldende stoffer i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for ildfaste keramiske fibre, som er kræftfremkaldende stoffer som omhandlet i direktiv 2004/37/EF. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for disse ildfaste keramiske fibre.
- (18) Der foreligger tilstrækkelig dokumentation for de kræftfremkaldende egenskaber af respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, bør der fastsættes en grænseværdi for respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid. Respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid, der frigøres under en arbejdsproces, er ikke omfattet af klassificering i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008. Det er derfor hensigtsmæssigt at medtage respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid, der frigøres under en arbejdsproces, i bilag I til direktiv 2004/37/EF, og at fastsætte en grænseværdi for respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid (»respirabel fraktion«), som bør revideres, særligt i lyset af antallet af eksponerede arbejdstagere.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

- (19) Retningslinjer og eksempler på god praksis, der er udarbejdet af Kommissionen, medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter, eller andre initiativer såsom den sociale dialog »Overenskomst om sundhedsbeskyttelse af medarbejdere gennem god håndtering og brug af krystallinske silikater og produkter, som indeholder det« (overenskomsten), er værdifulde og nødvendige instrumenter, der kan supplere de reguleringsmæssige foranstaltninger og navnlig støtte en effektiv overholdelse af grænseværdier, og bør derfor overvejes grundigt. Disse omfatter foranstaltninger til at forebygge eller mindske eksponeringen såsom ved at fugte støvet for at forhindre, at det bliver luftbåret i forbindelse med respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid.
- (20) Etylenoxid opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. For etylenoxid har SCOEL konstateret, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for etylenoxid med en anmærkning om, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden.
- (21) 1,2-epoxypropan opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastslå et eksponeringsniveau, hvorunder dette kræftfremkaldende stof ikke forventes at have negative virkninger. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for 1,2-epoxypropan.
- (22) Acrylamid opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. For acrylamid har SCOEL konstateret, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for acrylamid med en anmærkning om, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden.
- (23) 2-nitropropan opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for 2-nitropropan.
- (24) o-toluidin opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for o-toluidin med en anmærkning om, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden.
- (25) 1,3-butadien opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1A) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for 1,3-butadien.
- (26) Hydrazin opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. For hydrazin har SCOEL konstateret, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for hydrazin med en anmærkning om, at der er mulighed for en betragtelig optagelse gennem huden.
- (27) Bromethylen opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og er derfor et kræftfremkaldende stof i henhold til direktiv 2004/37/EF. På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, er det muligt at fastsætte en grænseværdi for dette kræftfremkaldende stof. Der bør derfor fastsættes en grænseværdi for bromethylen.

- (28) Dette direktiv styrker beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv i deres nationale lovgivning. De bør sikre, at de kompetente myndigheder har et tilstrækkeligt antal uddannede medarbejdere og andre ressourcer, der er nødvendige for at udføre deres opgaver vedrørende korrekt og effektiv gennemførelse af dette direktiv, i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis. Arbejdsgivernes anvendelse af dette direktiv lettes, hvis de, hvor det er relevant, får vejledning i at finde bedre måder at sikre overholdelse af dette direktiv på.
- (29) Kommissionen har hørt ACSH. Den har desuden gennemført en høring i to faser af arbejdsmarkedets parter på EU-plan i henhold til artikel 154 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (30) ACSH har i sine udtalelser henvist til en revisionsperiode for bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering for flere stoffer såsom respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid, acrylamid og 1,3-butadien. Kommissionen skal tage hensyn til disse udtalelser, når den prioriterer stoffer med henblik på en videnskabelig evaluering.
- (31) ACSH nåede i sin udtalelse om ildfaste keramiske fibre til enighed om, at en bindende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering er nødvendig, men kunne ikke nå frem til en fælles holdning om en tærskelværdi. Kommissionen bør derfor opfordre ACSH til at forelægge en ajourført udtalelse om ildfaste keramiske fibre med henblik på at nå frem til en fælles holdning om grænseværdien for dette stof, uden at dette berører ACSH's arbejdsmetoder og arbejdsmarkedets parter uafhængighed.
- (32) På arbejdspladsen er mænd og kvinder ofte eksponeret for en blanding af stoffer, som kan øge sundhedsrisiciene og forårsage skadelige virkninger, blandt andet på deres forplantningssystem, herunder forringet frugtbarhed eller ufrugtbarhed og have negativ indvirkning på fosterudvikling og amning. Stoffer, som er reproduktionstoksiske, er omfattet af EU-foranstaltninger, der fastsætter mindstekrav til beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, navnlig dem, der er fastsat i direktiv 98/24/EF og Rådets direktiv 92/85/EØF ⁽¹⁾. Reproduktionstoksiske stoffer, som også er kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2004/37/EF. Kommissionen bør vurdere behovet for, at alle reproduktionstoksiske stoffer omfattes af de foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, der er fastsat i direktiv 2004/37/EF.
- (33) Dette direktiv respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til livet og retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold, som omhandlet i henholdsvis artikel 2 og artikel 31 i chartret.
- (34) De grænseværdier, der er fastsat i nærværende direktiv, vil blive revideret i lyset af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽²⁾, navnlig for at tage højde for samspillet mellem de grænseværdier, der er fastsat i henhold til direktiv 2004/37/EF, og derived no-effect levels for farlige kemikalier i henhold til nævnte forordning, med henblik på effektivt at beskytte arbejdstagerne.
- (35) Målene for dette direktiv, som er at forbedre arbejdsvilkårene og beskytte arbejdstagernes sundhed mod specifikke risici i forbindelse med eksponering for kræftfremkaldende stoffer og mutagener, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (36) Da dette direktiv vedrører beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, bør det gennemføres inden for to år fra datoen for dets ikrafttrædelse.
- (37) Direktiv 2004/37/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2004/37/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne tager hensyn til oplysningerne i henhold til nærværende artikels første stykke, litra a)-g), i deres rapporter indsendt til Kommissionen i henhold til artikel 17a i direktiv 89/391/EØF.«

2) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne fastlægger i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis ordninger til gennemførelse af relevant helbreds kontrol af arbejdstagere, som ifølge resultaterne af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede vurdering er udsat for risiko for deres sikkerhed eller sundhed. Den læge eller myndighed, der er ansvarlig for helbreds kontrol af arbejdstagere, kan tilkendegive, at helbreds kontrollen skal fortsætte efter eksponeringens ophør i så lang tid, som de anser det for nødvendigt for at sikre den pågældende arbejdstagers sundhed.«

b) stk. 8 affattes således:

»8. Alle tilfælde af kræft, som i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis kan tilskrives erhvervs-mæssig eksponering for et kræftfremkaldende stof eller mutagen, skal indberettes til den ansvarlige myndighed.

Medlemsstaterne tager hensyn til oplysningerne i henhold til dette stykke i deres rapporter indsendt til Kommissionen i henhold til artikel 17a i direktiv 89/391/EØF.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Evaluering

Kommissionen evaluerer som led i næste evaluering af gennemførelsen af dette direktiv i forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i artikel 17a i direktiv 89/391/EØF, også behovet for at ændre grænseværdien for respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid. Kommissionen foreslår, hvis det er relevant, nødvendige ændringer vedrørende dette stof.

Senest i første kvartal af 2019 vurderer Kommissionen under hensyntagen til den seneste udvikling i den videnskabelige viden hvorvidt anvendelsesområdet for nærværende direktiv skal ændres med henblik på at medtage reproduktionstoksiske stoffer. På grundlag heraf forelægger Kommissionen om nødvendigt og efter høring af arbejdsmarkedets parter et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet.«

4) I bilag I tilføjes følgende punkt:

»6. Arbejde, som indebærer udsættelse for respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid, der frigøres under en arbejdsproces.«

5) Bilag III affattes som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. januar 2020. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG

»BILAG III

Grænseværdier og andre direkte relevante bestemmelser (artikel 16)

A. GRÆNSEVÆRDIER FOR ERHVERVSMÆSSIG EKSPONERING

Agensens navn	EF-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Grænseværdier ⁽³⁾			Anmærkning	Overgangsforanstaltninger
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
Støv fra løvtræ	—	—	2 ⁽⁷⁾	—	—	—	Grænseværdi 3 mg/m ³ indtil den 17. januar 2023
Chrom (VI)-forbindelser, der er kræftfremkaldende, som omhandles i artikel 2, litra a), nr. i) (som chrom)	—	—	0,005	—	—	—	Grænseværdi 0,010 mg/m ³ indtil 17. januar 2025 Grænseværdi: 0,025 mg/m ³ for svejsnings- eller plasmaskæreprocesser eller lignende arbejdsprocesser, der frembringer røg, indtil den 17. januar 2025
Ildfaste keramiske fibre, der er kræftfremkaldende, som omhandles i artikel 2, litra a), nr. i)	—	—	—	—	0,3	—	—
Respirabelt støv fra krystallinsk siliciumdioxid	—	—	0,1 ⁽⁸⁾	—	—	—	—
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	Hud ⁽⁹⁾	—
Vinylchloridmonomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
Ethylenoxid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	Hud ⁽⁹⁾	—
1,2-epoxypropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
Acrylamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	Hud ⁽⁹⁾	—
2-nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	Hud ⁽⁹⁾	—

Agensens navn	EF-nr. (1)	CAS-nr. (2)	Grænseværdier (3)			Anmærkning	Overgangsforanstaltninger
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadien	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hydrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	Hud (7)	
Bromethylen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) EF-nr., dvs. EINECS-, ELINCS- eller NLP-nummer, er det officielle nummer på stoffet i Den Europæiske Union som defineret i forordning (EF) nr. 1272/2008, bilag VI, del 1, punkt 1.1.1.2.

(2) CAS-nr.: Chemical Abstracts Service-registreringsnummer.

(3) Målt over eller beregnet for en referenceperiode på otte timer.

(4) mg/m³ = milligram pr. kubikmeter luft ved 20 °C og 101,3 KPa (760 mm kviksølv).

(5) ppm = parts per million (dele pr. million) udtrykt i luftvolumen (ml/m³).

(6) f/ml = fibre pr. milliliter.

(7) Inhalerbar fraktion: Hvis støv fra løvtræ blandes med andet træstøv, finder grænseværdien anvendelse for alle slags træstøv i denne blanding.

(8) Respirabel fraktion.

(9) Mulighed for et væsentligt bidrag til kroppens samlede belastning ved eksponering via huden.

B. ANDRE DIREKTE RELEVANTE BESTEMMELSER

p.m.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2399**af 12. december 2017****om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters
prioritetsrækkefølge ved insolvens**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet (Total Loss-absorbing Capacity, TLAC) («TLAC-standarden»), der blev godkendt af G20 i november 2015. Formålet med TLAC-standarden er at sikre, at globale systemisk vigtige banker (G-SIB'er), kaldet globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i EU-regelsættet, har den tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, der er nødvendig for at hjælpe med at sikre, at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling kan videreføres uden skatteydernes midler (offentlige midler) eller uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015 med titlen »Hen imod fuldførelsen af bankunionen« gav Kommissionen tilsagn om, at den inden udgangen af 2016 ville fremsætte et lovgivningsforslag, som ville gøre det muligt at gennemføre TLAC-standarden i EU-retten inden den internationalt fastsatte tidsfrist i 2019.
- (2) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i EU-retten skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver («MREL»), der finder anvendelse på alle institutter i Unionen som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Da TLAC og MREL har samme mål om at sikre, at institutter i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt. Konkret foreslog Kommissionen, at det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden for G-SII'er («TLAC-minimumskravet») og kriterierne for passiver, der anvendes til at efterkomme den pågældende standard, bør indføres i EU-retten gennem ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, mens det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er samt relevante kriterier bør indføres gennem målrettede ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 173 af 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 30.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.12.2017.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

Dette direktiv, der vedrører usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens, supplerer ovennævnte retsakter, som foreslået ændret, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾.

- (3) På baggrund af disse forslag og for at sikre retssikkerhed for markederne og for de enheder, der er omfattet af MREL og TLAC, er det vigtigt at sikre rettidig klarhed om kriterierne for de passiver, der anvendes for at efterleve MREL-kravet og den EU-ret, der gennemfører TLAC, og at indføre passende overgangsbestemmelser for nedskrivningsrelevansen af passiver udstedt inden det reviderede kriterium træder i kraft.
- (4) Medlemsstaterne bør sikre, at institutter har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet, samtidig med at en indvirkning på skatteyderne søges undgået. Dette bør opnås, ved at institutterne til stadighed overholder et TLAC-minimumskrav, der skal gennemføres i EU-retten ved en ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, og med et krav om kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. direktiv 2014/59/EU.
- (5) I henhold til TLAC-standarden skal G-SII'er med visse undtagelser opfylde TLAC-minimumskravet med efterstillede forpligtelser, der ved insolvens er efterstillet forpligtelser, som er udelukket fra TLAC («krav om efterstilling»). Ifølge TLAC-standarden skal efterstilling opnås gennem retsvirkningerne af en kontrakt (kendt som kontraktmæssig efterstilling), lovgivningen i en given jurisdiktion (kendt som lovbestemt efterstilling) eller en given selskabsstruktur (kendt som strukturel efterstilling). Når det kræves i henhold til direktiv 2014/59/EU, bør institutter, der falder inden for nævnte direktivs anvendelsesområde, opfylde deres selskabsspecifikke krav med efterstillede forpligtelser for at minimere risikoen for et sagsanlæg fra kreditorer, fordi kreditorernes tab ved afvikling er større end de tab, de ville have lidt ved almindelig insolvensbehandling (princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere).
- (6) En række medlemsstater har ændret eller er i gang med at ændre prioritetsrækkefølgen ved insolvens for usikret ikke-efterstillet gæld i deres nationale insolvensret, således at deres institutter på en mere effektiv måde kan opfylde kravet om efterstilling og dermed lette afvikling.
- (7) De nationale regler, som er blevet vedtaget indtil videre, er meget forskellige. Det forhold, at der ikke er nogen ensartede EU-regler, skaber usikkerhed for både udstedende institutter og investorer og vil sandsynligvis gøre det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter. Fraværet af harmoniserede EU lovgivning vil sandsynligvis ligeledes fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, da institutternes omkostninger ved at opfylde kravet om efterstilling og investorernes omkostninger, når de køber gældsinstrumenter udstedt af institutter, kan være meget forskellige i Unionen.
- (8) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 10. marts 2016 om bankunionen ⁽²⁾ Kommissionen til at fremlægge forslag om yderligere reduktion af de retlige risici for fordringer ud fra princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, og i sine konklusioner af 17. juni 2016 opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte et forslag til en fælles tilgang til bankkreditorrækkefølgen for at forbedre retssikkerheden i tilfælde af afvikling.
- (9) Det er derfor nødvendigt at fjerne væsentlige hindringer for det indre markeds funktion og undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmonisering af reglerne i EU om bankkreditorrækkefølgen og for at undgå sådanne hindringer og fordrejninger i fremtiden. Det passende retsgrundlag for dette direktiv er derfor artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (10) For mest muligt at reducere omkostningerne til overholdelse af kravet om efterstilling og enhver negativ indvirkning på finansieringsomkostningerne bør dette direktiv give medlemsstaterne mulighed for i givet fald at opretholde den eksisterende klasse af almindelig usikret ikke-efterstillet gæld, der er billigere for institutter at udstede end andre efterstillede forpligtelser. For at forbedre institutternes afviklingsmuligheder bør dette direktiv imidlertid pålægge medlemsstaterne at etablere en ny klasse af «ikkeprivilegeret» seniorgæld, der ved insolvens bør stilles før

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede forpligtelser, der ikke anses for kapitalgrundlag, men efter andre ikke-eftersillede forpligtelser. Institutter bør fortsat frit kunne udstede gæld i både klassen af seniorgæld og klassen af »ikkeprivilegeret« seniorgæld. Med forbehold af andre valgmuligheder og undtagelser, som TLAC-standarden fastsætter for opfyldelse af kravet om efterstillelse, bør det af disse to klasser kun være »ikkeprivilegeret« seniorgæld, der skal kunne opfylde kravet om efterstillelse. Dette har henblik på at gøre det muligt for institutter at anvende den billigere almindelige seniorgæld til finansieringsmæssige eller andre operationelle formål og udstede gæld i den nye klasse af »ikkeprivilegeret« seniorgæld for at opnå finansiering og samtidig opfylde kravet om efterstillelse. Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette flere klasser af andre almindelige usikrede forpligtelser, forudsat at de med forbehold af andre valgmuligheder og undtagelser fastsat i TLAC-standarden sikrer, at kun klassen af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter kan opfylde kravet om efterstillelse.

- (11) For at sikre, at den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter opfylder kriterierne som beskrevet i TLAC-standarden og som fastsat i direktiv 2014/59/EU og dermed forbedrer retssikkerheden, bør medlemsstaterne sikre, at disse gældsinstrumenter har en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst et år, at de ikke indeholder indbyggede derivater og ikke selv er derivater, og at der i den relevante kontraktmæssige dokumentation for udstedelsen, og såfremt relevant i prospektet, henvises udtrykkeligt til deres lavere prioritet ved almindelig insolvensbehandling. Gældsinstrumenter med variabel rente, der er afledt af en bredt anvendt referencerente, som f.eks. Euribor eller Libor, og gældsinstrumenter, der ikke er denomineret i udstederens nationale valuta, bør, forudsat at tilbagebetaling af hovedstolen og renter er denomineret i samme valuta, ikke alene på grund af disse træk anses for at være gældsinstrumenter med indbyggede derivater. Dette direktiv bør ikke berøre eventuelle krav i national lovgivning om at registrere gældsinstrumenter i udstederens virksomheds register for forpligtelser, for at de opfylder betingelserne for klassen af ikkeprivilegerede seniorgældsinstrumenter som fastsat i dette direktiv.
- (12) For at forbedre investorernes retssikkerhed bør medlemsstaterne sikre, at almindelige usikrede gældsinstrumenter og andre almindelige usikrede forpligtelser, der ikke er gældsinstrumenter, har en højere prioritet i henhold til national insolvensret end den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter har en højere prioritet end kapitalgrundlagsinstrumenter og har en højere prioritet end eventuelle efterstillede forpligtelser, der ikke anses for kapitalgrundlag.
- (13) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte harmoniserede regler om prioritetsrækkefølgen ved insolvens for usikrede gældsinstrumenter i EU's regelsæt for genopretning og afvikling og navnlig at øge bail-in-ordningens effektivitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre andre valgmuligheder og undtagelser, som TLAC-standarden fastsætter for opfyldelse af kravet om efterstillelse.
- (14) Nærværende direktivs ændringer til direktiv 2014/59/EU bør finde anvendelse på usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt på eller efter nærværende direktivs anvendelsesdato. Af hensyn til retssikkerheden, og for at reducere overgangsomkostningerne så meget som muligt, er det imidlertid nødvendigt at indføre passende garantier for så vidt angår prioritetsrækkefølgen ved insolvens for fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der er udstedt før denne dato. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at prioritetsrækkefølgen ved insolvens for alle udestående usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, som institutter har udstedt inden denne dato, er underlagt medlemsstaternes love som vedtaget pr. 31. december 2016. I det omfang visse nationale love som vedtaget pr. 31. december 2016 allerede forfølger målet om at gøre det muligt for institutter at udstede efterstillede forpligtelser, bør en del af eller alle udestående usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der er udstedt inden nærværende direktivs anvendelsesdato, kunne have samme prioritetsrækkefølge ved insolvens som de »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter, der er udstedt på nærværende direktivs betingelser. Desuden bør medlemsstaterne efter den 31. december 2016 og inden nærværende direktivs ikrafttrædelsesdato være i stand til at tilpasse deres nationale lovgivning om prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for anvendelsen af den pågældende lovgivning med henblik på at opfylde betingelserne i nærværende direktiv. I så fald bør kun usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt inden anvendelsen af den pågældende nye nationale lovgivning fortsat være underlagt medlemsstaternes love som vedtaget pr. 31. december 2016.

- (15) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at fastsætte, at dette direktiv fortsat bør finde anvendelse, når de udstedende enheder ikke længere er omfattet af EU-regelsættet for genopretning og afvikling, navnlig fordi de har afhændet deres kredit- eller investeringsaktiviteter til tredjemand.
- (16) Dette direktiv harmoniserer prioritet ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter og omfatter ikke prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud ud over de eksisterende gældende bestemmelser i direktiv 2014/59/EU. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstaternes nuværende eller fremtidige nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, som omfatter prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud, for så vidt at denne prioritetsrækkefølge ikke er harmoniseret ved direktiv 2014/59/EU, uanset hvornår indskuddene er foretaget. Senest den 29. december 2020 bør Kommissionen gennemgå anvendelsen af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens og navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer heraf.
- (17) For at sikre retssikkerhed for markederne og for de enkelte institutter og for at fremme en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet bør dette direktiv træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, nr. 48), affattes således:

»48) »gældsinstrumenter«:

- i) med henblik på anvendelsen af artikel 63, stk. 1, litra g) og j), obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter, og
- ii) med henblik på anvendelsen af artikel 108 obligationer og andre former for omsættelig gæld og instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld.«

2) Artikel 108 affattes således:

»Artikel 108

Prioritetsrækkefølge ved insolvens

1. Medlemsstaterne sikrer i deres nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling:

a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for almindelige usikrede kreditorers fordringer:

- i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveauet i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU
- ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen

b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):

- i) dækkede indskud
- ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.

2. Medlemsstaterne sikrer, at almindelige usikrede fordringer for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling har en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:

- a) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år
- b) gældsinstrumenterne indeholder ikke indbyggede derivater og er ikke selv derivater
- c) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i nærværende stykke.

3. Medlemsstaterne sikrer, at usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), har en højere prioritet i henhold til deres nationale retsregler om almindelig insolvensbehandling end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)-d).

4. Medlemsstaterne sikrer, uden at det berører stk. 5 og 7, at deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling som vedtaget pr. 31. december 2016 finder anvendelse på prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), inden datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 (*).

5. Såfremt en medlemsstat efter den 31. december 2016 og inden den 28. december 2017 har vedtaget en national lov vedrørende prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for den pågældende nationale lovs anvendelse, finder stk. 4 ikke anvendelse på fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for den pågældende nationale lovs anvendelse, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:

a) i henhold til den pågældende nationale lov og for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), har almindelige usikrede fordringer ved almindelig insolvensbehandling en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:

i) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år

ii) gældsinstrumenterne indeholder ikke indbyggede derivater og er ikke selv derivater, og

iii) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i henhold til den pågældende nationale lov

b) i henhold til den pågældende nationale lov har usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i litra a), en højere prioritet ved almindelig insolvensbehandling end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)- d).

På datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører direktiv (EU) 2017/2399, har usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b), den samme prioritet som den, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

6. Med henblik på stk. 2, litra b), og stk. 5, første afsnit, litra a), nr. ii), anses gældsinstrumenter med variabel rente, der er afledt af en bredt anvendt referencerente, og gældsinstrumenter, der ikke er denomineret i udstederens nationale valuta, forudsat, at tilbagebetaling af hovedstolen og renter er denomineret i samme valuta, ikke for at være gældsinstrumenter med indbyggede derivater alene på grund af disse træk.

7. Medlemsstater, der inden den 31. december 2016 vedtog en national lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, hvorved almindelige usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), opdeles i to eller flere forskellige prioritetsrækkefølger, eller hvorved prioritetsrækkefølgen for almindelige usikrede fordringer vedrørende sådanne gældsinstrumenter ændres i forhold til alle andre almindelige usikrede fordringer med den samme prioritet, kan fastsætte, at gældsinstrumenter med den laveste prioritet blandt disse almindelige usikrede fordringer har den samme prioritet som fordringer, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96).«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 29. december 2018. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra datoen for deres ikrafttrædelse i national lovgivning.

2. Disse bestemmelser, nævnt i stk. 1, skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaternes nationale bestemmelser gældende inden datoen for dette direktivs ikrafttræden er i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne underretter i så tilfælde Kommissionen herom.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Gennemgang

Senest den 29. december 2020 gennemgår Kommissionen anvendelsen af artikel 108, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. Kommissionen skal navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens. Kommissionen forelægger en rapport på herom for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA